Το παρόν έγγραφο αποτελεί απλώς βοήθημα τεκμηρίωσης και τα θεσμικά όργανα δεν αναλαμβάνουν καμία ευθύνη για το περιεχόμενό του

►B ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΚ) αριθ. 987/2009 ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

της 16ης Σεπτεμβρίου 2009

για καθορισμό της διαδικασίας εφαρμογής του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 883/2004 για τον συντονισμό των συστημάτων κοινωνικής ασφάλειας

(Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ και την Ελβετία)

(ΕΕ L 284 της 30.10.2009, σ. 1)

Τροποποιείται από:

		Επίσημη Εφημερίδα		
		αριθ.	σελίδα	ημερομηνία
►M1	Κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 1244/2010 της Επιτροπής της 9ης Δεκεμβρίου 2010	L 338	35	22.12.2010
►M2	Κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 465/2012 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 22ας Μαΐου 2012	L 149	4	8.6.2012
►M3	Κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 1224/2012 της Επιτροπής της 18ης Δεκεμβρίου 2012	L 349	45	19.12.2012

Διορθώνεται από:

►C1 Διορθωτικό ΕΕ L 108 της 29.4.2010, σ. 356 (987/2009)

►C2 Διορθωτικό ΕΕ L 147 της 1.6.2013, σ. 48 (987/2009)

▼B

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΚ) αριθ. 987/2009 ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

της 16ης Σεπτεμβρίου 2009

για καθορισμό της διαδικασίας εφαρμογής του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 883/2004 για τον συντονισμό των συστημάτων κοινωνικής ασφάλειας

(Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ και την Ελβετία)

ΤΟ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ ΚΑΙ ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, και ιδίως τα άρθρα 42 και 308,

τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 883/2004 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 29ης Απριλίου 2004, για το συντονισμό των συστημάτων κοινωνικής ασφάλειας [1], και ιδίως το άρθρο 89,

την πρόταση της Επιτροπής,

τη γνώμη της Ευρωπαϊκής Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής [2],

Αποφασίζοντας με τη διαδικασία του άρθρου 251 της συνθήκης [3],

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

(1) Ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 883/2004 εκσυγχρονίζει τους κανόνες συντονισμού των εθνικών συστημάτων κοινωνικής ασφάλειας των κρατών μελών, αποσαφηνίζοντας τα απαραίτητα μέτρα και τις αναγκαίες διαδικασίες εφαρμογής τους και μεριμνώντας για την απλούστευσή τους προς όφελος όλων των ενδιαφερομένων. Θα πρέπει να τεθούν οι εκτελεστικοί κανόνες.

(2) Η αποτελεσματικότερη και η στενότερη συνεργασία μεταξύ των φορέων κοινωνικής ασφάλειας αποτελεί παράγοντα ουσιώδους σημασίας για να μπορούν τα πρόσωπα που καλύπτονται από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 883/2004 να ασκούν τα δικαιώματά τους το συντομότερο δυνατόν και με τους καλύτερους δυνατούς όρους.

(3) Για την ταχεία και αξιόπιστη ανταλλαγή δεδομένων μεταξύ των φορέων των κρατών μελών ενδείκνυται η χρήση ηλεκτρονικών μέσων. Η ηλεκτρονική επεξεργασία των δεδομένων αναμένεται να συμβάλει στην επιτάχυνση των διαδικασιών για τους ενδιαφερομένους. Εξάλλου, αυτοί θα πρέπει να έχουν όλες τις εγγυήσεις που προβλέπονται από την κοινοτική νομοθεσία περί προστασίας των φυσικών προσώπων από την επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα και την ελεύθερη κυκλοφορία των δεδομένων αυτών.

(4) Η γνωστοποίηση των στοιχείων επικοινωνίας (συμπεριλαμβανομένων των ηλεκτρονικών) των φορέων των κρατών μελών οι οποίοι ενδέχεται να συμμετέχουν στην εφαρμογή του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 883/2004, υπό μορφή που να επιτρέπει την ενημέρωσή τους σε πραγματικό χρόνο, αναμένεται να διευκολύνει τις ανταλλαγές μεταξύ των φορέων των κρατών μελών. Αυτή η προσέγγιση, που δίνει ιδιαίτερη έμφαση στην ακρίβεια των πληροφοριών που αφορούν τα καθαρώς πραγματικά δεδομένα και διευκολύνει την άμεση διαθεσιμότητά τους για τους πολίτες, αποτελεί σημαντική απλούστευση που αναμένεται να εισαχθεί με τον παρόντα κανονισμό.

([1]) ΕΕ L 166 της 30.4.2004, σ. 1.

([2]) ΕΕ C 324 της 30.12.2006, σ. 59.

([3]) Γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της 9ης Ιουλίου 2008 (δεν δημοσιεύθηκε ακόμα στην Επίσημη Εφημερίδα), κοινή θέση του Συμβουλίου της 17ης Δεκεμβρίου 2008 (ΕΕ C 38 E της 17.2.2009, σ. 26) και θέση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της 22ας Απριλίου 2009. Απόφαση του Συμβουλίου της 27ης Ιουλίου 2009.

▼B

(5) Η επίτευξη του στόχου της ομαλότερης δυνατής λειτουργίας και αποτελεσματικής διαχείρισης των πολυσύνθετων διαδικασιών για την εφαρμογή των κανόνων συντονισμού των συστημάτων κοινωνικής ασφάλειας απαιτούν σύστημα άμεσης ενημέρωσης του παραρτήματος 4. Η προπαρασκευή και η εφαρμογή των σχετικών διατάξεων απαιτούν στενή συνεργασία μεταξύ των κρατών μελών και της Επιτροπής, η δε εφαρμογή τους θα πρέπει να είναι ταχεία λόγω των συνεπειών που έχουν οι καθυστερήσεις τόσο για τους πολίτες όσο και για τις διοικητικές αρχές. Επομένως, θα πρέπει να εξουσιοδοτηθεί η Επιτροπή να καταρτίσει και να διαχειρίζεται βάση δεδομένων και να εξασφαλίσει ότι αυτή η βάση δεδομένων θα λειτουργεί τουλάχιστον κατά την ημερομηνία εφαρμογής του παρόντος κανονισμού. Η Επιτροπή θα πρέπει ιδίως να λάβει τα αναγκαία μέτρα για να ενσωματώσει στη βάση αυτή δεδομένων τις πληροφορίες που απαριθμούνται στο παράρτημα.

(6) Η ενίσχυση ορισμένων διαδικασιών αναμένεται να αυξήσει την ασφάλεια δικαίου και τη διαφάνεια για τους χρήστες του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 883/2004. Για παράδειγμα, ο καθορισμός κοινών προθεσμιών για την εκπλήρωση ορισμένων υποχρεώσεων ή για την ολοκλήρωση ορισμένων διοικητικών διαδικασιών αναμένεται να συμβάλει στην αποσαφήνιση και στην καλύτερη οργάνωση των σχέσεων μεταξύ των ασφαλισμένων και των φορέων.

(7) Τα πρόσωπα που καλύπτει ο παρών κανονισμός θα πρέπει να λαμβάνουν από το αρμόδιο θεσμικό όργανο έγκαιρη απάντηση στα αιτήματά τους. Η απάντηση θα πρέπει να παρέχεται το αργότερο εντός των προθεσμιών που προβλέπει η νομοθεσία περί κοινωνικής ασφάλειας του οικείου κράτους μέλους, στις περιπτώσεις στις οποίες ισχύουν ανάλογες προθεσμίες. Θα ήταν ευκταίο τα κράτη μέλη, η νομοθεσία περί κοινωνικής ασφάλειας των οποίων δεν προβλέπει προθεσμίες αυτού του είδους, να εξετάσουν το ενδεχόμενο θέσπισης και διάθεσής τους στα ενδιαφερόμενα πρόσωπα, ανάλογα με τις ανάγκες.

(8) Τα κράτη μέλη, οι αρμόδιες αρχές τους και οι φορείς κοινωνικής ασφάλειας θα πρέπει να έχουν τη δυνατότητα να συμφωνούν μεταξύ τους ευέλικτες διαδικασίες και διοικητικές ρυθμίσεις που, κατά την κρίση τους, είναι πιο αποτελεσματικές και καλύτερα προσαρμοσμένες στο πλαίσιο των αντίστοιχων συστημάτων τους κοινωνικής ασφάλειας. Ωστόσο, οι ρυθμίσεις αυτές δεν θα πρέπει να θίγουν τα δικαιώματα των προσώπων που καλύπτονται από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 883/2004.

(9) Η εγγενής πολυπλοκότητα του τομέα της κοινωνικής ασφάλειας επιβάλλει σε όλους τους φορείς των κρατών μελών την υποχρέωση να καταβάλλουν ιδιαίτερη προσπάθεια υπέρ των ασφαλισμένων, ούτως ώστε να μην προβλέπουν κυρώσεις για τα πρόσωπα που δεν διαβιβάζουν την αίτησή τους ή ορισμένες πληροφορίες στο φορέα που είναι αρμόδιος για την εξέταση της εν λόγω αίτησης σύμφωνα με τους κανόνες και τις διαδικασίες που προβλέπονται από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 883/2004 και τον παρόντα κανονισμό.

(10) Για τον προσδιορισμό του αρμόδιου φορέα, δηλαδή του φορέα η νομοθεσία του οποίου είναι εφαρμοστέα ή τον οποίο βαρύνει η καταβολή ορισμένων παροχών, η αντικειμενική κατάσταση του ασφαλισμένου και των μελών της οικογενείας του πρέπει να εξετάζεται από τους φορείς περισσοτέρων του ενός κρατών μελών. Για να εξασφαλισθεί η προστασία του ενδιαφερομένου κατά τη διάρκεια αυτών των αναγκαίων ανταλλαγών μεταξύ των φορέων, θα πρέπει να προβλεφθεί η προσωρινή υπαγωγή του σε μια νομοθεσία κοινωνικής ασφάλειας.

▼B

(11) Τα κράτη μέλη θα πρέπει να συνεργάζονται για τον προσδιορισμό του κράτους μέλους κατοικίας των προσώπων έναντι των οποίων ισχύουν ο παρών κανονισμός και ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 883/2004 και, σε περίπτωση ύπαρξης διαφοράς, θα πρέπει να λαμβάνουν υπόψη τους όλα τα σχετικά κριτήρια για την επίλυση αυτού του ζητήματος. Τα κριτήρια μπορούν να λαμβάνουν υπόψη και τα κριτήρια που αναφέρονται στα οικεία άρθρα του παρόντος κανονισμού.

(12) Σκοπός πολλών μέτρων και διαδικασιών που προβλέπονται από τον παρόντα κανονισμό είναι να αυξηθεί η διαφάνεια των κριτηρίων που πρέπει να εφαρμόζουν οι φορείς των κρατών μελών στο πλαίσιο του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 883/2004. Τα μέτρα και οι διαδικασίες αυτές απορρέουν από τη νομολογία του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, από τις αποφάσεις της διοικητικής επιτροπής καθώς και από την υπερτριακονταετή πείρα εφαρμογής του συντονισμού των συστημάτων κοινωνικής ασφάλειας στο πλαίσιο των θεμελιωδών ελευθεριών που προβλέπονται από τη συνθήκη.

(13) Ο παρών κανονισμός προβλέπει μέτρα και διαδικασίες που ευνοούν την κινητικότητα των εργαζομένων και των ανέργων. Οι μεθοριακοί εργαζόμενοι που έχουν περιέλθει σε πλήρη ανεργία έχουν τη δυνατότητα να απευθύνονται στις υπηρεσίες απασχόλησης τόσο της χώρας κατοικίας τους όσο και του κράτους μέλους στο οποίο είχαν την τελευταία απασχόληση. Και στις δύο περιπτώσεις δικαιούνται ενός μόνον επιδόματος από το κράτος μέλος στο οποίο κατοικούν.

(14) Απαιτούνται κάποιοι ειδικοί κανόνες και διαδικασίες για να καθορισθεί η διαδικασία που πρέπει να διέπει τη συνεκτίμηση των περιόδων που αφιέρωσε ο ασφαλισμένος στην εκπαίδευση παιδιών στα διάφορα κράτη μέλη.

(15) Επίσης, ορισμένες διαδικασίες θα πρέπει να αντανακλούν την ανάγκη για ισόρροπη κατανομή των βαρών μεταξύ των κρατών μελών. Ιδίως όσον αφορά τις παροχές ασθένειας, αυτές οι διαδικασίες θα πρέπει να λαμβάνουν υπόψη την κατάσταση, αφενός, των κρατών μελών που επωμίζονται το κόστος υποδοχής των ασφαλισμένων, θέτοντας στη διάθεσή τους το σύστημα υγειονομικής τους περίθαλψης, και, αφετέρου, των κρατών μελών οι φορείς των οποίων επωμίζονται το οικονομικό κόστος των παροχών σε είδος που λαμβάνουν οι ασφαλισμένοι τους σε κράτος μέλος διαφορετικό από αυτό στο οποίο κατοικούν.

(16) Στο συγκεκριμένο πλαίσιο του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 883/2004, πρέπει να αποσαφηνισθούν οι προϋποθέσεις κάλυψης των δαπανών που συνδέονται με παροχές ασθένειας σε είδος στο πλαίσιο «προγραμματισμένης περίθαλψης», δηλαδή περίθαλψης την οποία για να λάβει ένας ασφαλισμένος μεταβαίνει σε κράτος μέλος διαφορετικό από αυτό στο οποίο είναι ασφαλισμένος ή κατοικεί. Θα πρέπει να διευκρινισθούν οι υποχρεώσεις του ασφαλισμένου σχετικά με την αίτηση προηγούμενης έγκρισης, καθώς και οι υποχρεώσεις του φορέα έναντι του ασθενούς όσον αφορά τους όρους χορήγησης της έγκρισης. Θα πρέπει επίσης να διευκρινισθούν οι συνέπειες για τη χρηματοοικονομική κάλυψη της περίθαλψης που λαμβάνεται σε άλλο κράτος μέλος βάσει σχετικής έγκρισης.

(17) Ο παρών κανονισμός και ιδίως οι διατάξεις σχετικά με την παραμονή εκτός του αρμόδιου κράτους μέλους και την προγραμματισμένη περίθαλψη δεν θα πρέπει να εμποδίζουν την εφαρμογή ευνοϊκότερων εθνικών διατάξεων, ιδίως όσον αφορά την απόδοση του κόστους που προέκυψε σε άλλο κράτος μέλος.

▼B

(18) Η θέσπιση δεσμευτικότερων διαδικασιών για τη μείωση των προθεσμιών πληρωμής αυτών των απαιτήσεων μεταξύ των φορέων των κρατών μελών έχει ουσιαστική σημασία για να διατηρηθεί η εμπιστοσύνη στις συναλλαγές και για να εκπληρωθεί η υποχρέωση χρηστής διαχείρισης των συστημάτων κοινωνικής ασφάλειας των κρατών μελών. Επομένως, θα πρέπει να ενισχυθούν οι διαδικασίες που αφορούν τη διεκπεραίωση των απαιτήσεων στο πλαίσιο των παροχών ασθένειας και ανεργίας.

(19) Οι διαδικασίες αμοιβαίας συνδρομής μεταξύ των φορέων για την ανάκτηση οφειλών κοινωνικής ασφάλισης θα πρέπει να ενισχυθούν ώστε να εξασφαλίζεται αποτελεσματικότερη ανάκτηση και ομαλή λειτουργία των κανόνων συντονισμού. Η αποτελεσματική ανάκτηση αποτελεί επίσης μέσο πρόληψης και αντιμετώπισης καταχρήσεων και απατών και τρόπο για να διασφαλισθεί η βιωσιμότητα των συστημάτων κοινωνικής ασφάλειας. Αυτό σημαίνει ότι πρέπει να εγκριθούν νέες διαδικασίες που να έχουν ως βάση τις ισχύουσες διατάξεις της οδηγίας 2008/55/ΕΚ του Συμβουλίου, της 26ης Μαΐου 2008, για την αμοιβαία συνδρομή για την είσπραξη απαιτήσεων σχετικών με ορισμένες εισφορές, δασμούς, φόρους και άλλα μέτρα ([1]). Αυτές οι νέες διαδικασίες είσπραξης θα πρέπει να αναθεωρούνται βάσει της πείρας πενταετούς εφαρμογής και, εν ανάγκη, να προσαρμόζονται, για να εξασφαλίζεται ιδίως ότι είναι απόλυτα λειτουργικές.

(20) Για το σκοπό των διατάξεων περί αμοιβαίας βοηθείας στην ανάκτηση των αχρεωστήτως καταβληθέντων, περί ανάκτησης των προσωρινών πληρωμών και εισφορών και περί συμψηφισμού και βοηθείας κατά την ανάκτηση, το δικαστήριο του κράτους μέλους προς το οποίο υποβάλλεται η αίτηση περιορίζεται σε αγωγές που αφορούν εκτελεστικά μέτρα. Κάθε άλλη αγωγή εμπίπτει στη δικαιοδοσία του αιτούντος κράτους μέλους.

(21) Τα εκτελεστικά μέτρα που λαμβάνονται στο κράτος μέλος στο οποίο υποβάλλεται η αίτηση δεν υποδηλώνουν την αναγνώριση της ουσίας ή του βασίμου της απαίτησης από το εν λόγω κράτος μέλος.

(22) Η ενημέρωση των ενδιαφερόμενων προσώπων για τα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις τους αποτελεί ουσιώδη συνιστώσα μιας σχέσης εμπιστοσύνης με τις αρμόδιες αρχές και τους φορείς των κρατών μελών. Οι πληροφορίες θα πρέπει να περιλαμβάνουν οδηγίες σχετικά με τις διοικητικές διαδικασίες. Τα ενδιαφερόμενα πρόσωπα μπορεί να περιλαμβάνουν, ανάλογα με την περίπτωση, τους ασφαλισμένους, τα μέλη των οικογενειών τους ή/και τους επιζώντες αυτών ή άλλα πρόσωπα.

(23) Δεδομένου ότι ο στόχος του παρόντος κανονισμού, δηλαδή η θέσπιση μέτρων συντονισμού που να εγγυώνται την πραγματική άσκηση του δικαιώματος της ελεύθερης κυκλοφορίας των προσώπων, είναι αδύνατον να επιτευχθεί επαρκώς από τα κράτη μέλη και δύναται συνεπώς, λόγω των διαστάσεων και των αποτελεσμάτων αυτής της δράσης, να επιτευχθεί καλύτερα σε κοινοτικό επίπεδο, η Κοινότητα μπορεί να λάβει μέτρα, σύμφωνα με την αρχή της επικουρικότητας που διατυπώνεται στο άρθρο 5 της συνθήκης. Σύμφωνα με την αρχή της αναλογικότητας, όπως προβλέπεται στο εν λόγω άρθρο, ο παρών κανονισμός δεν υπερβαίνει τα αναγκαία για την επίτευξη του στόχου όρια.

([1]) ΕΕ L 150 της 10.6.2008, σ. 28.

▼B

(24) Ο παρών κανονισμός αντικαθιστά τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 574/72 του Συμβουλίου, της 21ης Μαρτίου 1972, περί του τρόπου εφαρμογής του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1408/71 περί εφαρμογής των συστημάτων κοινωνικής ασφάλειας στους μισθωτούς, στους μη μισθωτούς και στα μέλη των οικογενειών τους που διακινούνται εντός της Κοινότητος ([1]),

ΕΞΕΔΩΣΑΝ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

ΤΙΤΛΟΣ Ι

ΓΕΝΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Ι

Ορισμοί

Άρθρο 1

Ορισμοί

1. Για τους σκοπούς του παρόντος κανονισμού:

α) ως «βασικός κανονισμός» νοείται ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 883/2004·

β) ως «κανονισμός εφαρμογής» νοείται ο παρών κανονισμός και

γ) εφαρμόζονται οι ορισμοί του βασικού κανονισμού.

2. Πέραν των ορισμών που αναφέρονται στην παράγραφο 1, νοούνται ως:

α) «σημείο πρόσβασης»: οντότητα που παρέχει:

i) ηλεκτρονικό σημείο επαφής και

ii) αυτόματη δρομολόγηση βάσει της διευθύνσεως και

iii) ευφυής δρομολόγηση βάσει λογισμικού που επιτρέπει τον αυτόματο έλεγχο και δρομολόγηση (π.χ. με εφαρμογή τεχνητής νοημοσύνης) ή/και την ανθρώπινη επέμβαση·

β) «οργανισμός σύνδεσης»: φορέας που ορίζεται από την αρμόδια αρχή κράτους μέλους, για έναν ή περισσότερους από τους κλάδους κοινωνικής ασφάλειας που αναφέρονται στο άρθρο 3 του βασικού κανονισμού, προκειμένου να απαντά στα αιτήματα παροχής πληροφοριών και συνδρομής για την εφαρμογή του βασικού κανονισμού και του κανονισμού εφαρμογής, και ο οποίος πρέπει να εκτελεί τα καθήκοντα που ορίζονται στον τίτλο IV του κανονισμού εφαρμογής·

γ) «έγγραφο»: σύνολο δεδομένων, ανεξαρτήτως του χρησιμοποιούμενου μέσου, δομημένων κατά τρόπον ώστε να είναι δυνατόν να ανταλλάσσονται ηλεκτρονικά και η κοινοποίηση των οποίων είναι απαραίτητη για τη λειτουργία του βασικού κανονισμού και του κανονισμού εφαρμογής,

δ) «δομημένο ηλεκτρονικό έγγραφο»: δομημένο έγγραφο σύμφωνα με μορφότυπο που έχει οριστεί για την ανταλλαγή πληροφοριών μεταξύ των κρατών μελών·

([1]) ΕΕ L 74 της 27.3.1972, σ. 1.

▼B

ε) «ηλεκτρονική διαβίβαση»: διαβίβαση δεδομένων μέσω ηλεκτρονικών εξοπλισμών επεξεργασίας (συμπεριλαμβανομένης της ψηφιακής συμπίεσης), ενσυρμάτως, με ραδιομετάδοση, με οπτικές μεθόδους ή με κάθε άλλη ηλεκτρομαγνητική μέθοδο·

στ) «επιτροπή λογαριασμών»: η επιτροπή που αναφέρεται στο άρθρο 74 του βασικού κανονισμού.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΙΙ

Διατάξεις για τη συνεργασία και τις ανταλλαγές δεδομένων

Άρθρο 2

Πεδίο εφαρμογής και διαδικασία των ανταλλαγών μεταξύ φορέων

1. Για τους σκοπούς του κανονισμού εφαρμογής, οι ανταλλαγές μεταξύ αρχών των κρατών μελών και φορέων και των προσώπων που καλύπτονται από τον βασικό κανονισμό, βασίζονται στις αρχές δημόσιας υπηρεσίας, αποτελεσματικότητας, ενεργού συνεργασίας ταχείας παράδοσης και δυνατότητας πρόσβασης, συμπεριλαμβανομένης της ηλεκτρονικής πρόσβασης, ιδίως για τα άτομα με αναπηρίες και τους ηλικιωμένους.

2. Οι φορείς παρέχουν ή ανταλλάσσουν αμελλητί όλα τα δεδομένα που χρειάζονται για τη θεμελίωση και τον προσδιορισμό των δικαιωμάτων και των υποχρεώσεων των προσώπων για τα οποία ισχύει ο βασικός κανονισμός. Η κοινοποίηση των δεδομένων αυτών μεταξύ των κρατών μελών γίνεται απευθείας από τους ίδιους τους φορείς ή εμμέσως μέσω των οργανισμών σύνδεσης.

3. Εάν ένα πρόσωπο υποβάλει κατά λάθος πληροφορίες, έγγραφα ή αιτήσεις απαίτησης σε φορέα που βρίσκεται στο έδαφος κράτους μέλους διαφορετικού από το κράτος μέλος στο οποίο βρίσκεται ο φορέας που έχει ορισθεί σύμφωνα με τον κανονισμό εφαρμογής, οι εν λόγω πληροφορίες, έγγραφα ή αιτήσεις απαίτησης διαβιβάζονται αμελλητί από τον πρώτο φορέα στο φορέα που έχει ορισθεί σύμφωνα με τον κανονισμό εφαρμογής, αναφέροντας την ημερομηνία της αρχικής υποβολής τους. Αυτή η ημερομηνία είναι δεσμευτική για τον τελευταίο φορέα. Εντούτοις, οι φορείς των κρατών μελών δεν μπορούν να θεωρούνται υπεύθυνοι, ούτε τεκμαίρεται ότι έχουν λάβει απόφαση λόγω δικής τους παράλειψης να ενεργήσουν λόγω καθυστερημένης διαβίβασης πληροφοριών, εγγράφων ή αιτήσεων από τους φορείς άλλων κρατών μελών.

4. Εάν τα δεδομένα κοινοποιούνται εμμέσως μέσω του οργανισμού σύνδεσης του κράτους μέλους προορισμού, οι προθεσμίες απάντησης στα αιτήματα υπολογίζονται από την ημερομηνία παραλαβής του αιτήματος από τον οργανισμό σύνδεσης, ως εάν το αίτημα να είχε παραληφθεί από το φορέα αυτού του κράτους μέλους.

Άρθρο 3

Πεδίο εφαρμογής και διαδικασία των ανταλλαγών μεταξύ των ενδιαφερομένων και των φορέων

1. Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε να τίθενται στη διάθεση των ενδιαφερόμενων προσώπων οι πληροφορίες που απαιτούνται για να ενημερώνονται σχετικά με τις αλλαγές που επιφέρουν ο βασικός κανονισμός και ο κανονισμός εφαρμογής και για να μπορούν, συνεπώς, να ασκούν τα δικαιώματά τους. Τα κράτη μέλη μεριμνούν επίσης ώστε οι παρεχόμενες υπηρεσίες να είναι εύχρηστες.

▼B

2. Τα πρόσωπα για τα οποία ισχύει ο βασικός κανονισμός υποχρεούνται να διαβιβάζουν στο σχετικό φορέα κάθε πληροφορία, έγγραφο ή δικαιολογητικό που απαιτείται για τον προσδιορισμό της κατάστασής των ίδιων ή της οικογένειάς τους, για τον προσδιορισμό και τη διατήρηση των δικαιωμάτων και υποχρεώσεών τους, καθώς και για τον προσδιορισμό της εφαρμοστέας νομοθεσίας και των υποχρεώσεών τους βάσει της νομοθεσίας αυτής.

3. Όταν συλλέγουν, διαβιβάζουν ή επεξεργάζονται δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα σύμφωνα με τη νομοθεσία τους με σκοπό την εφαρμογή του βασικού κανονισμού, τα κράτη μέλη λαμβάνουν όλα τα απαραίτητα μέτρα ώστε οι ενδιαφερόμενοι να μπορούν να ασκούν πλήρως τα δικαιώματά τους όσον αφορά την προστασία των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα, σύμφωνα με τις κοινοτικές διατάξεις που διέπουν την προστασία των ατόμων από την επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα και την ελεύθερη κυκλοφορία των δεδομένων αυτών.

4. Εφόσον είναι αναγκαίο για την εφαρμογή του βασικού κανονισμού και του κανονισμού εφαρμογής, οι σχετικοί φορείς διαβιβάζουν τις πληροφορίες και χορηγούν τα έγγραφα στους ενδιαφερομένους αμελλητί και οπωσδήποτε εντός των προθεσμιών που ορίζει η νομοθεσία του οικείου κράτους μέλους.

Ο αρμόδιος φορέας κοινοποιεί την απόφασή του στον αιτούντα που κατοικεί ή διαμένει σε άλλο κράτος μέλος απευθείας ή μέσω του γραφείου συνδέσμου του κράτους μέλους κατοικίας ή διαμονής. Σε περίπτωση απορριπτικής απόφασης ως προς τη χορήγηση παροχών, αναφέρει επίσης τους λόγους της απόρριψης, τα ένδικα μέσα και τις προθεσμίες προσφυγής. Αντίγραφο της απόφασης αυτής διαβιβάζεται στους υπόλοιπους ενδιαφερόμενους φορείς.

Άρθρο 4

Μορφή και τρόπος ανταλλαγής των δεδομένων

1. Η διοικητική επιτροπή καθορίζει τη δομή, το περιεχόμενο, τη μορφή και τους λεπτομερείς διακανονισμούς ανταλλαγής των εγγράφων και των δομημένων ηλεκτρονικών εγγράφων.

2. Η διαβίβαση δεδομένων μεταξύ των φορέων ή των οργανισμών σύνδεσης γίνεται ηλεκτρονικά, είτε άμεσα είτε έμμεσα, μέσω των σημείων πρόσβασης σε κοινό ασφαλές πλαίσιο ικανό να εγγυηθεί την εχεμύθεια και την προστασία των ανταλλαγών δεδομένων.

3. Στις επικοινωνίες τους με τους ενδιαφερομένους, οι σχετικοί φορείς χρησιμοποιούν τους κατάλληλους για κάθε περίπτωση λεπτομερείς διακανονισμούς και προτιμούν όσο το δυνατόν περισσότερο τη χρήση ηλεκτρονικών μέσων. Η διοικητική επιτροπή καθορίζει τις πρακτικές λεπτομέρειες αποστολής των πληροφοριών, εγγράφων ή αποφάσεων στον ενδιαφερόμενο με ηλεκτρονικά μέσα.

Άρθρο 5

Νομική αξία των εγγράφων και των δικαιολογητικών που εκδίδονται σε άλλο κράτος μέλος

1. Τα έγγραφα που εκδίδονται από το φορέα κράτους μέλους και τα οποία βεβαιώνουν την κατάσταση ενός προσώπου για τους σκοπούς της εφαρμογής του βασικού κανονισμού και του κανονισμού εφαρμογής, καθώς και τα δικαιολογητικά βάσει των οποίων εκδόθηκαν τα έγγραφα, ισχύουν υποχρεωτικά για τους φορείς των άλλων κρατών μελών, εφόσον τα εν λόγω έγγραφα ή δικαιολογητικά δεν ανακαλούνται ή δεν κηρύσσονται άκυρα από το κράτος μέλος στο οποίο εκδόθηκαν.

▼B

2. Σε περίπτωση αμφιβολίας περί την εγκυρότητα ενός εγγράφου ή την ακρίβεια των γεγονότων επί των οποίων θεμελιώνονται τα στοιχεία που περιέχονται σε αυτό, ο φορέας του κράτους μέλους που λαμβάνει το έγγραφο απευθύνεται στο φορέα που το εξέδωσε για να του ζητήσει τις αναγκαίες διευκρινίσεις και, ανάλογα με την περίπτωση, την ανάκληση του εν λόγω εγγράφου. Ο εκδίδων φορέας επανεξετάζει τους λόγους έκδοσης του εγγράφου και, ανάλογα με την περίπτωση, το ανακαλεί.

3. Σύμφωνα με την παράγραφο 2, όταν υπάρχει αμφιβολία για τις πληροφορίες που έχουν παράσχει οι ενδιαφερόμενοι, την εγκυρότητα ενός εγγράφου ή αποδεικτικού στοιχείου ή την ακρίβεια των γεγονότων επί των οποίων βασίζονται οι ισχυρισμοί που περιέχει, ο φορέας του τόπου διαμονής ή κατοικίας, κατ' αίτηση του αρμόδιου φορέα, προβαίνει στην αναγκαία επαλήθευση αυτών των πληροφοριών ή εγγράφων, εφόσον είναι δυνατή η διενέργειά της.

4. Εάν δεν επιτευχθεί συμφωνία μεταξύ των σχετικών φορέων, το θέμα μπορεί να τεθεί ενώπιον της διοικητικής επιτροπής από τις αρμόδιες αρχές, αφού παρέλθει ένας μήνας από την ημερομηνία υποβολής του αιτήματος του φορέα που έλαβε το έγγραφο. Η διοικητική επιτροπή επιχειρεί να συμβιβάσει τις διιστάμενες απόψεις εντός έξι μηνών από την ημερομηνία κατά την οποία επελήφθη του θέματος.

Άρθρο 6

Προσωρινή εφαρμογή νομοθεσίας και προσωρινή καταβολή παροχών

1. Εάν δεν προβλέπεται διαφορετικά στον κανονισμό εφαρμογής, σε περίπτωση διάστασης απόψεων μεταξύ των φορέων ή των αρχών δύο ή περισσότερων κρατών μελών σχετικά με τον προσδιορισμό της εφαρμοστέας νομοθεσίας, ο ενδιαφερόμενος υπόκειται προσωρινά στη νομοθεσία ενός από αυτά τα κράτη μέλη, με την εξής σειρά προτεραιότητας:

α) νομοθεσία του κράτους μέλους όπου ο ενδιαφερόμενος ασκεί πραγματικά τη μισθωτή ή μη μισθωτή δραστηριότητά του, εάν η μισθωτή ή μη μισθωτή δραστηριότητα ασκείται μόνον σε ένα κράτος μέλος·

▼M2

β) νομοθεσία του κράτους μέλους κατοικίας αν ο ενδιαφερόμενος είναι μισθωτός ή μη μισθωτός σε δύο ή περισσότερα κράτη μέλη και ασκεί μέρος της δραστηριότητας ή των δραστηριοτήτων του στο κράτος μέλος της κατοικίας ή αν ο ενδιαφερόμενος δεν είναι ούτε μισθωτός ούτε μη μισθωτός·

γ) σε όλες τις άλλες περιπτώσεις, η νομοθεσία του κράτους μέλους του οποίου η νομοθεσία ζητήθηκε να εφαρμοστεί κατά πρώτον, εάν ο ενδιαφερόμενος ασκεί δραστηριότητα, ή δραστηριότητες, σε δύο ή περισσότερα κράτη μέλη.

▼B

2. Σε περίπτωση διάστασης απόψεων μεταξύ των φορέων ή των αρχών δύο ή περισσότερων κρατών μελών για το θέμα του προσδιορισμού του φορέα που οφείλει να χορηγήσει τις παροχές σε χρήμα ή σε είδος, ο ενδιαφερόμενος ο οποίος θα μπορούσε να απαιτήσει παροχές, αν δεν υπάρχει αμφισβήτηση, λαμβάνει προσωρινά τις παροχές που προβλέπονται από τη νομοθεσία την οποία εφαρμόζει ο φορέας του τόπου κατοικίας του ή, αν ο εν λόγω ενδιαφερόμενος δεν κατοικεί στο έδαφος ενός από τα ενδιαφερόμενα κράτη μέλη, τις παροχές που προβλέπονται από τη νομοθεσία την οποία εφαρμόζει ο φορέας στον οποίο υποβλήθηκε αρχικά η αίτηση.

▼B

3. Εάν δεν επιτευχθεί συμφωνία μεταξύ των σχετικών φορέων ή αρχών, το θέμα μπορεί να τεθεί ενώπιον της διοικητικής επιτροπής από τις αρμόδιες αρχές, αφού παρέλθει ένας μήνας από την ημερομηνία κατά την οποία ανέκυψε η διάσταση απόψεων, όπως αναφέρεται στις παραγράφους 1 ή 2. Η διοικητική επιτροπή επιδιώκει να συμβιβάσει τις διισταμένες απόψεις εντός έξι μηνών από την ημερομηνία κατά την οποία επελήφθη του θέματος.

4. Εάν αποδειχθεί ότι εφαρμοστέα νομοθεσία δεν είναι η νομοθεσία του κράτους μέλους στο οποίο έγινε η προσωρινή υπαγωγή ή ότι ο φορέας που κατέβαλε προσωρινά τις παροχές δεν ήταν ο αρμόδιος φορέας, ο φορέας που προσδιορίζεται ως αρμόδιος θεωρείται αναδρομικώς αρμόδιος, ως εάν να μην υπήρχε αυτή η διάσταση απόψεων, το αργότερο από την ημερομηνία της προσωρινής υπαγωγής ή της πρώτης προσωρινής καταβολής των σχετικών παροχών.

5. Εάν απαιτείται, ο φορέας που κρίθηκε αρμόδιος και ο φορέας που κατέβαλε προσωρινά τις παροχές σε χρήμα ή εισέπραξε προσωρινά εισφορές, διευθετούν την οικονομική κατάσταση του ενδιαφερομένου όσον αφορά τις εισφορές και τις παροχές σε χρήμα που καταβλήθηκαν προσωρινά, ενδεχομένως, σύμφωνα με τον τίτλο IV κεφάλαιο III του κανονισμού εφαρμογής.

Οι παροχές σε είδος που κατεβλήθησαν προσωρινά από έναν φορέα σύμφωνα με την παράγραφο 2, αποδίδονται από τον αρμόδιο φορέα σύμφωνα με τις διατάξεις του τίτλου IV του κανονισμού εφαρμογής.

Άρθρο 7

Προσωρινός υπολογισμός των παροχών και των εισφορών

1. Εάν δεν προβλέπεται διαφορετικά στον κανονισμό εφαρμογής, στην περίπτωση που ένα πρόσωπο δικαιούται να λάβει παροχή ή υποχρεούται να καταβάλει εισφορά σύμφωνα με το βασικό κανονισμό και ο αρμόδιος φορέας δεν διαθέτει όλα τα στοιχεία σχετικά με την κατάσταση σε άλλο κράτος μέλος, τα οποία απαιτούνται για την οριστική εκκαθάριση του ποσού της εν λόγω παροχής ή εισφοράς, ο φορέας αυτός απονέμει την εν λόγω παροχή ύστερα από αίτηση του ενδιαφερομένου ή προβαίνει σε προσωρινή εκκαθάριση της εν λόγω εισφοράς, εάν η εκκαθάριση είναι δυνατή βάσει των στοιχείων που διαθέτει ο προαναφερθείς φορέας.

2. Αφού παρασχεθούν όλα τα απαραίτητα δικαιολογητικά ή έγγραφα στο σχετικό φορέα, διενεργείται νέος υπολογισμός της σχετικής παροχής ή εισφοράς.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ III

Άλλες γενικές διατάξεις εφαρμογής του βασικού κανονισμού

Άρθρο 8

Διοικητικές συμφωνίες μεταξύ δύο ή περισσότερων κρατών μελών

1. Οι διατάξεις του κανονισμού εφαρμογής αντικαθιστούν τις διατάξεις των συμφωνιών για την εφαρμογή των συμβάσεων που προβλέπονται στο άρθρο 8 παράγραφος 1 του βασικού κανονισμού, εκτός από τις διατάξεις των συμφωνιών σχετικά με τις συμβάσεις που προβλέπονται στο παράρτημα II του βασικού κανονισμού, εφόσον οι διατάξεις των εν λόγω συμφωνιών περιλαμβάνονται στο παράρτημα 1 του κανονισμού εφαρμογής.

▼B

2. Εάν απαιτείται, τα κράτη μέλη μπορούν να συνάπτουν μεταξύ τους συμφωνίες για την εφαρμογή των συμβάσεων που προβλέπονται στο άρθρο 8 παράγραφος 2 του βασικού κανονισμού, υπό τον όρον ότι οι συμφωνίες αυτές δεν θίγουν τα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις των ενδιαφερομένων και περιλαμβάνονται στο παράρτημα 1 του κανονισμού εφαρμογής.

Άρθρο 9

Άλλες διαδικασίες μεταξύ των αρχών και των φορέων

1. Δύο ή περισσότερα κράτη μέλη ή οι αρμόδιες αρχές τους μπορούν να συμφωνούν να εφαρμόζουν διαδικασίες διαφορετικές από εκείνες που προβλέπονται από τον κανονισμό εφαρμογής, υπό τον όρον ότι οι διαδικασίες αυτές δεν θίγουν τα δικαιώματα ή τις υποχρεώσεις των ενδιαφερομένων.

2. Τυχόν συμφωνίες που συνάπτονται για αυτόν το σκοπό κοινοποιούνται στη διοικητική επιτροπή και απαριθμούνται στο παράρτημα 1 του κανονισμού εφαρμογής.

3. Οι διατάξεις που περιλαμβάνονται σε συμφωνίες εφαρμογής οι οποίες συνάπτονται μεταξύ δύο ή περισσότερων κρατών μελών με τον ίδιο σκοπό, ή οι οποίες είναι παρόμοιες με εκείνες που αναφέρονται στην παράγραφο 2, και οι οποίες ισχύουν την προηγουμένη της έναρξης ισχύος του κανονισμού εφαρμογής και περιλαμβάνονται στο παράρτημα 5 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 574/72, εξακολουθούν να ισχύουν, καθόσον αφορά τις σχέσεις μεταξύ αυτών των κρατών μελών, υπό τον όρον ότι περιλαμβάνονται και στο παράρτημα 1 του κανονισμού εφαρμογής.

Άρθρο 10

Απαράδεκτο συρροής παροχών

Με την επιφύλαξη άλλων διατάξεων του βασικού κανονισμού, εάν παροχές οφειλόμενες δυνάμει της νομοθεσίας δύο ή περισσότερων κρατών μελών μειώνονται, αναστέλλονται ή καταργούνται αμοιβαία, τα ποσά τα οποία δεν θα καταβάλλονταν σε περίπτωση αυστηρής εφαρμογής των ρητρών μείωσης, αναστολής ή κατάργησης που προβλέπονται από τη νομοθεσία των σχετικών κρατών μελών, διαιρούνται διά του αριθμού των παροχών οι οποίες υπόκεινται σε μείωση, αναστολή ή κατάργηση.

Άρθρο 11

Στοιχεία για τον προσδιορισμό της κατοικίας

1. Σε περίπτωση διάστασης απόψεων μεταξύ των φορέων δύο ή περισσότερων κρατών μελών σχετικά με τον προσδιορισμό της κατοικίας ενός προσώπου για το οποίο εφαρμόζεται ο βασικός κανονισμός, οι φορείς αυτοί προσδιορίζουν με κοινή συμφωνία το κέντρο των συμφερόντων του εν λόγω προσώπου, βάσει συνολικής αξιολόγησης όλων των διαθέσιμων πληροφοριών που αφορούν συναφή στοιχεία, στα οποία μπορούν να περιλαμβάνονται ανάλογα με την περίπτωση:

α) η διάρκεια καθώς και η συνεχής παρουσία στην επικράτεια των σχετικών κρατών μελών·

β) η κατάσταση ενός προσώπου, στην οποία περιλαμβάνονται:

   i) η φύση και τα συγκεκριμένα χαρακτηριστικά της ασκούμενης δραστηριότητας, και ιδίως ο τόπος όπου ασκείται συνήθως η δραστηριότητα, η σταθερότητα της δραστηριότητας, και η διάρκεια της τυχόν σύμβασης εργασίας,

   ii) η οικογενειακή κατάσταση και οι οικογενειακοί δεσμοί του,

▼B

iii) η άσκηση τυχόν μη αμειβομένων δραστηριοτήτων,

iv) στην περίπτωση σπουδαστών, η πηγή των εισοδημάτων τους,

v) οι συνθήκες στέγασης του, και ειδικότερα ο βαθμός μονιμότητάς τους,

vi) το κράτος μέλος όπου θεωρείται ότι βρίσκεται η φορολογική κατοικία του προσώπου.

2. Εάν η εφαρμογή των διαφόρων κριτηρίων βάσει συναφών στοιχείων όπως αναφέρεται στην παράγραφο 1 δεν επιτρέπει στους σχετικούς φορείς να καταλήξουν σε συμφωνία, η βούληση του προσώπου, όπως προκύπτει από αυτά τα στοιχεία και τις περιστάσεις, και ιδίως οι λόγοι που το οδήγησαν στην απόφαση να μετακινηθεί, θεωρούνται καθοριστικά για τον προσδιορισμό του πραγματικού κράτους μέλους κατοικίας του.

Άρθρο 12

Συνυπολογισμός περιόδων

1. Για την εφαρμογή του άρθρου 6 του βασικού κανονισμού, ο αρμόδιος φορέας απευθύνεται στους φορείς του κράτους μέλους στη νομοθεσία του οποίου είχε επίσης υπαχθεί ο ενδιαφερόμενος, για να καθορισθούν όλες οι περίοδοι που πραγματοποιήθηκαν βάσει αυτής της νομοθεσίας.

2. Οι οικείες περίοδοι ασφάλισης, μισθωτής ή μη μισθωτής δραστηριότητας ή κατοικίας που πραγματοποιήθηκαν δυνάμει της νομοθεσίας κράτους μέλους προστίθενται στις περιόδους που πραγματοποιήθηκαν δυνάμει της νομοθεσίας κάθε άλλου κράτους μέλους, εφόσον είναι αναγκαίο για τους σκοπούς της εφαρμογής του άρθρου 6 του βασικού κανονισμού, υπό τον όρο ότι οι εν λόγω περίοδοι δεν αλληλεπικαλύπτονται.

3. Αν περίοδος ασφάλισης ή κατοικίας που έχει πραγματοποιηθεί στο πλαίσιο υποχρεωτικής ασφάλισης δυνάμει της νομοθεσίας κράτους μέλους συμπίπτει με περίοδο ασφάλισης που έχει πραγματοποιηθεί στο πλαίσιο προαιρετικής ασφάλισης ή προαιρετικής συνέχισης της ασφάλισης δυνάμει της νομοθεσίας άλλου κράτους μέλους, λαμβάνεται υπόψη μόνο η περίοδος που πραγματοποιείται στο πλαίσιο υποχρεωτικής ασφάλισης.

4. Εάν περίοδος ασφάλισης ή κατοικίας που έχει πραγματοποιηθεί δυνάμει της νομοθεσίας κράτους μέλους και δεν είναι εξομοιούμενη περίοδος συμπίπτει με εξομοιούμενη περίοδο δυνάμει της νομοθεσίας άλλου κράτους μέλους, λαμβάνεται υπόψη μόνον η μη εξομοιούμενη περίοδος.

5. Κάθε εξομοιούμενη περίοδος, δυνάμει των νομοθεσιών δύο ή περισσότερων κρατών μελών, λαμβάνεται υπόψη μόνον από το φορέα του τελευταίου κράτους μέλους στη νομοθεσία του οποίου είχε υπαχθεί υποχρεωτικά ο ενδιαφερόμενος πριν από την περίοδο αυτή. Εάν ο ενδιαφερόμενος δεν είχε υπαχθεί υποχρεωτικά στη νομοθεσία κράτους μέλους πριν από την περίοδο αυτή, η εξομοιούμενη περίοδος λαμβάνεται υπόψη από το φορέα του κράτους μέλους στη νομοθεσία του οποίου υπήχθη ο ενδιαφερόμενος υποχρεωτικά για πρώτη φορά μετά την περίοδο αυτή.

▼B

6. Εάν δεν είναι δυνατόν να προσδιορισθεί επακριβώς το χρονικό σημείο κατά το οποίο πραγματοποιήθηκαν ορισμένες περίοδοι ασφάλισης ή κατοικίας δυνάμει της νομοθεσίας ενός κράτους μέλους, τεκμαίρεται ότι οι περίοδοι αυτές δεν συμπίπτουν με περιόδους ασφάλισης ή κατοικίας που πραγματοποιήθηκαν δυνάμει της νομοθεσίας άλλου κράτους μέλους και υπολογίζονται, εφόσον είναι επωφελείς για τον ενδιαφερόμενο, κατά το μέτρο που είναι ευλόγως δυνατόν να ληφθούν υπόψη.

Άρθρο 13

Κανόνες μετατροπής των περιόδων

1. Αν οι περίοδοι που πραγματοποιήθηκαν δυνάμει της νομοθεσίας ενός κράτους μέλους εκφράζονται με μονάδες διαφορετικές από εκείνες που χρησιμοποιούνται στη νομοθεσία άλλου κράτους μέλους, η αναγκαία μετατροπή για το συνυπολογισμό, σύμφωνα με το άρθρο 6 του βασικού κανονισμού, πραγματοποιείται σύμφωνα με τους ακόλουθους κανόνες:

α) η περίοδος που χρησιμοποιείται ως βάση της μετατροπής είναι η περίοδος που κοινοποιήθηκε από το φορέα του κράτους μέλους δυνάμει της νομοθεσίας του οποίου πραγματοποιήθηκε η περίοδος·

β) στην περίπτωση συστημάτων στα οποία οι περίοδοι εκφράζονται με ημέρες, η μετατροπή από ημέρες σε άλλες μονάδες και αντιστρόφως, καθώς και μεταξύ διαφορετικών συστημάτων που έχουν ως βάση τις ημέρες, διενεργείται σύμφωνα με τον ακόλουθο πίνακα:

Σύστημα που βασίζεται σε	1 ημέρα αντιστοιχεί σε	1 εβδομάδα αντιστοιχεί σε	1 μήνας αντιστοιχεί σε	1 τρίμηνο αντιστοιχεί σε	Μέγιστος αριθμός ημερών ενός ημερολογιακού έτους
5 ημέρες	9 ώρες	5 ημέρες	22 ημέρες	66 ημέρες	264 ημέρες
6 ημέρες	8 ώρες	6 ημέρες	26 ημέρες	78 ημέρες	312 ημέρες
7 ημέρες	6 ώρες	7 ημέρες	30 ημέρες	90 ημέρες	360 ημέρες

γ) στην περίπτωση συστημάτων στα οποία οι περίοδοι εκφράζονται σε άλλες μονάδες και όχι σε ημέρες,

i) τρεις μήνες ή δεκατρείς εβδομάδες ισοδυναμούν με ένα τρίμηνο και αντιστρόφως,

ii) ένα έτος ισοδυναμεί με τέσσερα τρίμηνα, δώδεκα μήνες ή πενήντα δύο εβδομάδες και αντιστρόφως,

iii) για τη μετατροπή των εβδομάδων σε μήνες και αντιστρόφως, οι εβδομάδες και οι μήνες μετατρέπονται σε ημέρες σύμφωνα με τους κανόνες μετατροπής για τα συστήματα που έχουν ως βάση τις έξι ημέρες σύμφωνα με τον πίνακα στο στοιχείο β)·

δ) στην περίπτωση περιόδων που εκφράζονται με κλάσματα, οι αριθμοί αυτοί μετατρέπονται στην αμέσως μικρότερη μονάδα κατ' εφαρμογή των κανόνων των στοιχείων β) και γ). Τα κλάσματα ετών μετατρέπονται σε μήνες, εκτός αν το σχετικό σύστημα έχει ως βάση τα τρίμηνα.

ε) Εάν η μετατροπή δυνάμει της παρούσας παραγράφου οδηγεί σε κλάσμα μονάδας, ως αποτέλεσμα της μετατροπής κατ' εφαρμογή της παρούσας παραγράφου λογίζεται η επόμενη μεγαλύτερη ακέραια μονάδα.

▼B

2. Από την εφαρμογή της παραγράφου 1 δεν πρέπει να προκύπτει, για το συνολικό αριθμό των περιόδων που πραγματοποιούνται κατά τη διάρκεια ενός ημερολογιακού έτους, σύνολο το οποίο να υπερβαίνει τον αριθμό των ημερών που αναγράφονται στην τελευταία στήλη του πίνακα στην παράγραφο 1 στοιχείο β), πενήντα δύο εβδομάδες, δώδεκα μήνες ή τέσσερα τρίμηνα.

Εάν οι προς μετατροπή περίοδοι αντιστοιχούν στο μέγιστο ετήσιο αριθμό περιόδων δυνάμει της νομοθεσίας του κράτους μέλους στο οποίο έχουν πραγματοποιηθεί, από την εφαρμογή της παραγράφου 1 δεν πρέπει να προκύπτουν, εντός ενός ημερολογιακού έτους, περίοδοι βραχύτερες από το μέγιστο δυνατό ετήσιο αριθμό περιόδων που προβλέπονται από τη σχετική νομοθεσία.

3. Η μετατροπή διενεργείται είτε με μια μόνον πράξη που καλύπτει όλες τις συγκεκριμένες περιόδους οι οποίες κοινοποιήθηκαν ως σύνολο, είτε για κάθε έτος χωριστά εάν οι περίοδοι κοινοποιήθηκαν για κάθε έτος χωριστά.

4. Ο φορέας που κοινοποιεί περιόδους εκφραζόμενες σε ημέρες, δηλώνει συγχρόνως εάν το σύστημα που διαχειρίζεται έχει ως βάση τις πέντε, τις έξι ή τις επτά ημέρες.

ΤΙΤΛΟΣ ΙΙ

ΚΑΘΟΡΙΣΜΟΣ ΤΗΣ ΕΦΑΡΜΟΣΤΕΑΣ ΝΟΜΟΘΕΣΙΑΣ

Άρθρο 14

Διευκρινίσεις σχετικά με τα άρθρα 12 και 13 του βασικού κανονισμού

1. Για την εφαρμογή του άρθρου 12 παράγραφος 1 του βασικού κανονισμού, ένα «πρόσωπο που ασκεί μισθωτή δραστηριότητα σε κράτος μέλος για λογαριασμό εργοδότη ο οποίος ασκεί κανονικά τις δραστηριότητές του εκεί και το οποίο έχει αποσπαστεί από τον εργοδότη του σε άλλο κράτος μέλος» μπορεί να είναι πρόσωπο που προσλαμβάνεται προκειμένου να αποσπαστεί σε άλλο κράτος μέλος, υπό τον όρον ότι, αμέσως πριν από την έναρξη της απασχόλησής του, ο ενδιαφερόμενος υπόκειται ήδη στη νομοθεσία του κράτους μέλους στο οποίο έχει την έδρα του ο εργοδότης του.

2. Για την εφαρμογή του άρθρου 12 παράγραφος 1 του βασικού κανονισμού, η φράση «ο οποίος ασκεί κανονικά τις δραστηριότητές του εκεί» αναφέρεται σε εργοδότη που ασκεί συνήθως σημαντικό αριθμό δραστηριοτήτων, πέραν των δραστηριοτήτων καθαρά εσωτερικής διαχείρισης, στην επικράτεια του κράτους μέλους όπου έχει την έδρα του. Αυτό αποφασίζεται αφού ληφθούν υπόψη όλα τα κριτήρια που χαρακτηρίζουν τις δραστηριότητες της εν λόγω επιχείρησης· τα σχετικά κριτήρια πρέπει να είναι ανάλογα με τα ειδικά χαρακτηριστικά κάθε εργοδότη και την πραγματική φύση των ασκούμενων δραστηριοτήτων.

3. Για την εφαρμογή του άρθρου 12 παράγραφος 2 του βασικού κανονισμού, η φράση «που ασκεί κανονικά μη μισθωτή δραστηριότητα» αναφέρεται σε πρόσωπο που ασκεί συνήθως σημαντικό αριθμό δραστηριοτήτων στην επικράτεια του κράτους μέλους στο οποίο έχει εγκατασταθεί. Ειδικότερα, το πρόσωπο αυτό πρέπει να έχει ήδη ασκήσει τη δραστηριότητά του για ορισμένο χρονικό διάστημα πριν από την ημερομηνία κατά την οποία επιθυμεί να επωφεληθεί των διατάξεων του προαναφερόμενου άρθρου και, κατά τη διάρκεια τυχόν περιόδου προσωρινής δραστηριότητας σε άλλο κράτος μέλος, πρέπει να εξακολουθεί να τηρεί, στο κράτος μέλος όπου έχει εγκατασταθεί, τις απαιτήσεις για την άσκηση της δραστηριότητάς του προκειμένου να είναι σε θέση να την ασκήσει κατά την επιστροφή του.

▼B

4. Για την εφαρμογή του άρθρου 12 παράγραφος 2 του βασικού κανονισμού, το κριτήριο καθορισμού τού αν η δραστηριότητα την οποία μεταβαίνει για να ασκήσει ένας αυτοαπασχολούμενος σε άλλο κράτος μέλος είναι «παρόμοια» με τη μη μισθωτή δραστηριότητα την οποία ασκεί κανονικά, είναι η πραγματική φύση της δραστηριότητας και όχι ο χαρακτηρισμός της ως μισθωτής ή μη μισθωτής δραστηριότητας τον οποίο δίνει ενδεχομένως στη δραστηριότητα αυτή το άλλο κράτος μέλος.

▼M2

5. Για τους σκοπούς της εφαρμογής του άρθρου 13 παράγραφος 1 του βασικού κανονισμού, ως πρόσωπο που ασκεί κανονικά μισθωτή δραστηριότητα σε δύο ή περισσότερα κράτη μέλη νοείται το πρόσωπο που, ταυτόχρονα ή εναλλάξ, ασκεί, για την ίδια επιχείρηση ή εργοδότη ή για διάφορες επιχειρήσεις ή εργοδότες, μια ή περισσότερες χωριστές δραστηριότητες σε δύο ή περισσότερα κράτη μέλη.

5α. Για τους σκοπούς της εφαρμογής του τίτλου ΙΙ του βασικού κανονισμού, ως «έδρα ή τόπος δραστηριοτήτων», νοείται η έδρα ή ο τόπος δραστηριοτήτων όπου λαμβάνονται σημαντικές αποφάσεις της επιχείρησης και εκτελούνται οι λειτουργίες της κεντρικής της διοίκησης.

Για τους σκοπούς του άρθρου 13 παράγραφος 1 του βασικού κανονισμού, ο απασχολούμενος ως μέλος προσωπικού πτήσης ή ως μέλος πληρώματος θαλάμου επιβατών που εκτελεί υπηρεσίες μεταφοράς επιβατών ή φορτίου σε δύο ή περισσότερα κράτη μέλη, υπόκειται στη νομοθεσία του κράτους μέλους στο οποίο ευρίσκεται η έδρα βάσης, όπως ορίζεται στο παράρτημα ΙΙΙ του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 3992/91του Συμβουλίου, της 16ης Δεκεμβρίου 1991, για την εναρμόνιση τεχνικών κανόνων και διοικητικών διαδικασιών στον τομέα της πολιτικής αεροπορίας ([1]).

5β. Περιθωριακές δραστηριότητες δεν λαμβάνονται υπόψη για τον σκοπό προσδιορισμού της εφαρμοστέας νομοθεσίας δυνάμει του άρθρου 13 του βασικού κανονισμού. Το άρθρο 16 του κανονισμού εφαρμογής εφαρμόζεται σε όλες τις περιπτώσεις που εμπίπτουν στο άρθρο αυτό.

▼B

6. Για τους σκοπούς της εφαρμογής του άρθρου 13 παράγραφος 2 του βασικού κανονισμού, ως πρόσωπο που «ασκεί κανονικά μη μισθωτή δραστηριότητα σε δύο ή περισσότερα κράτη μέλη» νοείται ιδίως το πρόσωπο το οποίο ασκεί συγχρόνως ή εναλλάξ μία ή περισσότερες χωριστές μη μισθωτές δραστηριότητες, ανεξάρτητα από τη φύση αυτών των δραστηριοτήτων, σε δύο ή περισσότερα κράτη μέλη.

7. Προκειμένου να διακρίνονται οι δραστηριότητες που αναφέρονται στις παραγράφους 5 και 6 από τις περιπτώσεις που περιγράφονται στο άρθρο 12 παράγραφοι 1 και 2 του βασικού κανονισμού, η διάρκεια της δραστηριότητας σε ένα ή περισσότερα άλλα κράτη μέλη (εάν είναι μόνιμη ή εάν έχει ειδικό ή προσωρινό χαρακτήρα) έχει καθοριστική σημασία. Για τους σκοπούς αυτούς, διενεργείται συνολική αξιολόγηση όλων των συναφών στοιχείων, στα οποία, ιδίως στην περίπτωση μισθωτού, περιλαμβάνεται ο τόπος εργασίας όπως καθορίζεται στη σύμβαση απασχόλησης.

8. Για την εφαρμογή του άρθρου 13 παράγραφοι 1 και 2 του βασικού κανονισμού, ως «ουσιώδες μέρος μιας μισθωτής ή μη μισθωτής δραστηριότητας» που ασκείται σε κράτος μέλος, νοείται ότι ασκείται εκεί ένα ποσοτικά σημαντικό μέρος του συνόλου των δραστηριοτήτων του μισθωτού ή μη μισθωτού, χωρίς να πρόκειται απαραιτήτως για το μείζον μέρος αυτών των δραστηριοτήτων.

([1]) ΕΕ L 373 της 31.12.1991, σ. 4.

▼B

Για να καθορισθεί εάν ουσιώδες μέρος της δραστηριότητας ασκείται σε ένα κράτος μέλος, λαμβάνονται υπόψη τα ακόλουθα ενδεικτικά κριτήρια:

α) σε περίπτωση μισθωτής δραστηριότητας, ο χρόνος εργασίας ή/και η αμοιβή και

β) σε περίπτωση μη μισθωτής δραστηριότητας, ο κύκλος εργασιών, ο χρόνος εργασίας, ο αριθμός των παρεχόμενων υπηρεσιών ή/και το εισόδημα.

Στο πλαίσιο συνολικής αξιολόγησης, λιγότερο από το 25 % των προαναφερόμενων κριτηρίων αποτελούν δείκτη ότι σημαντικό μέρος των δραστηριοτήτων δεν ασκείται στο σχετικό κράτος μέλος.

9. Για την εφαρμογή του άρθρου 13 παράγραφος 2 στοιχείο β) του βασικού κανονισμού, το «κέντρο των συμφερόντων» των δραστηριοτήτων ενός μη μισθωτού καθορίζεται λαμβάνοντας υπόψη όλα τα στοιχεία τα οποία συνθέτουν τις επαγγελματικές του δραστηριότητες, και ιδίως τον τόπο στον οποίο βρίσκεται η σταθερή και μόνιμη έδρα των δραστηριοτήτων του εν λόγω προσώπου, το συνήθη χαρακτήρα ή τη διάρκεια των ασκουμένων δραστηριοτήτων, τον αριθμό των παρεχόμενων υπηρεσιών, καθώς επίσης τη βούληση του εν λόγω προσώπου, όπως αυτή προκύπτει από τις εν γένει περιστάσεις.

10. Για τον προσδιορισμό της εφαρμοστέας νομοθεσίας δυνάμει των παραγράφων 8 και 9, οι ενδιαφερόμενοι φορείς λαμβάνουν υπόψη την εικαζόμενη μελλοντική κατάσταση κατά τους επόμενους δώδεκα ημερολογιακούς μήνες.

11. Εάν ένα πρόσωπο ασκεί τη μισθωτή δραστηριότητά του σε δύο ή περισσότερα κράτη μέλη για λογαριασμό εργοδότη εγκατεστημένου εκτός της επικράτειας της Ένωσης, και αν αυτό το πρόσωπο κατοικεί σε κράτος μέλος χωρίς να ασκεί εκεί ουσιώδη δραστηριότητα, υπόκειται στη νομοθεσία του κράτους μέλους κατοικίας.

Άρθρο 15

Διαδικασίες εφαρμογής του άρθρου 11 παράγραφος 3 στοιχεία β) και δ), του άρθρου 11 παράγραφος 4 και του άρθρου 12 του βασικού κανονισμού (σχετικά με την παροχή πληροφοριών στους ενδιαφερόμενους φορείς)

1. Εάν δεν ορίζεται διαφορετικά στο άρθρο 16 του κανονισμού εφαρμογής, εάν ένα πρόσωπο ασκεί τη δραστηριότητά του σε κράτος μέλος διαφορετικό από το αρμόδιο κράτος μέλος δυνάμει του τίτλου ΙΙ του βασικού κανονισμού, ο εργοδότης ή, σε περίπτωση προσώπου που δεν ασκεί δραστηριότητα μισθωτού, ο ενδιαφερόμενος ενημερώνει, ει δυνατόν εκ των προτέρων, τον αρμόδιο φορέα του κράτους μέλους η νομοθεσία του οποίου εφαρμόζεται. ►M2 Ο εν λόγω φορέας εκδίδει στον ενδιαφερόμενο το πιστοποιητικό που αναφέρεται στο άρθρο 19 παράγραφος 2 του εκτελεστικού κανονισμού και καθιστά αμελλητί διαθέσιμες τις πληροφορίες σχετικά με τη νομοθεσία που εφαρμόζεται στον ενδιαφερόμενο, σύμφωνα με το άρθρο 11 παράγραφος 3 στοιχείο β) ή το άρθρο 12 του βασικού κανονισμού, στον φορέα που έχει ορίσει η αρμόδια αρχή του κράτους μέλους στο οποίο ασκείται η δραστηριότητα. ◄

2. Η παράγραφος 1 εφαρμόζεται τηρούμενων των αναλογιών και στα πρόσωπα που καλύπτονται από το άρθρο 11 παράγραφος 3 στοιχείο δ) του βασικού κανονισμού.

▼B

3. Ο εργοδότης κατά την έννοια του άρθρου 11 παράγραφος 4 του βασικού κανονισμού που έχει ένα εργαζόμενο επί σκάφους που φέρει τη σημαία άλλου κράτους μέλους ενημερώνει, ει δυνατόν εκ των προτέρων, τον αρμόδιο φορέα του κράτους μέλους του οποίου εφαρμόζεται η νομοθεσία. Ο εν λόγω φορέας καθιστά αμελλητί διαθέσιμες τις πληροφορίες σχετικά με τη νομοθεσία που ισχύει για τον ενδιαφερόμενο, σύμφωνα με το άρθρο 11 παράγραφος 4 του βασικού κανονισμού, στο φορέα που έχει ορίσει η αρμόδια αρχή του κράτους μέλους τη σημαία του οποίου φέρει το σκάφος στο οποίο ασκεί τη δραστηριότητά του ο μισθωτός.

Άρθρο 16

Διαδικασία για την εφαρμογή του άρθρου 13 του βασικού κανονισμού

1. Το πρόσωπο που ασκεί δραστηριότητες σε δύο ή περισσότερα κράτη μέλη ενημερώνει σχετικά το φορέα που έχει ορίσει η αρμόδια αρχή του κράτους μέλους στο οποίο κατοικεί.

2. Ο οριζόμενος φορέας του κράτους μέλους κατοικίας, προσδιορίζει αμελλητί τη νομοθεσία που εφαρμόζεται στον ενδιαφερόμενο, λαμβάνοντας υπόψη τις διατάξεις του άρθρου 13 του βασικού κανονισμού και του άρθρου 14 του κανονισμού εφαρμογής. Ο αρχικός προσδιορισμός αυτός είναι προσωρινός. Ο φορέας ενημερώνει για τον προσωρινό προσδιορισμό τους φορείς που έχουν ορισθεί από κάθε κράτος μέλος στο οποίο ασκείται μια δραστηριότητα.

3. Ο προσωρινός προσδιορισμός της εφαρμοστέας νομοθεσίας, όπως προβλέπεται στην παράγραφο 2, καθίσταται οριστικός εντός δύο μηνών από τη στιγμή κατά την οποία ενημερώθηκαν για τον προσωρινό προσδιορισμό οι φορείς που έχει ορίσει η αρμόδια αρχή των σχετικών κρατών μελών, σύμφωνα με την παράγραφο 2, εκτός αν η νομοθεσία έχει ήδη προσδιορισθεί οριστικά βάσει της παραγράφου 4, ή τουλάχιστον ένας από τους σχετικούς φορείς ενημερώσει, έως το τέλος της δίμηνης προθεσμίας, το φορέα που έχει ορίσει η αρμόδια αρχή του κράτους μέλους κατοικίας ότι δεν μπορεί ακόμα να δεχθεί τον προσδιορισμό ή ότι έχει διαφορετική άποψη εν προκειμένω.

4. Εάν υπάρχει αβεβαιότητα για τον προσδιορισμό της εφαρμοστέας νομοθεσίας, λόγω της οποίας πρέπει να πραγματοποιηθούν επαφές μεταξύ των φορέων ή των αρχών δύο ή περισσότερων κρατών μελών, κατόπιν αιτήματος ενός ή περισσότερων από τους φορείς που έχουν ορίσει οι αρμόδιες αρχές των σχετικών κρατών μελών ή αιτήματος των ίδιων των αρμόδιων αρχών, η νομοθεσία που εφαρμόζεται για τον ενδιαφερόμενο προσδιορίζεται με κοινή συμφωνία, λαμβάνοντας υπόψη τις διατάξεις του άρθρου 13 του βασικού κανονισμού και τις σχετικές διατάξεις του άρθρου 14 του κανονισμού εφαρμογής.

Εάν υπάρχει διάσταση απόψεων μεταξύ των σχετικών φορέων ή αρμόδιων αρχών, οι οργανισμοί αυτοί επιδιώκουν την επίτευξη συμφωνίας σύμφωνα με τους όρους που καθορίζονται ανωτέρω και εφαρμόζονται οι διατάξεις του άρθρου 6 του κανονισμού εφαρμογής.

5. Ο αρμόδιος φορέας του κράτους μέλους, η νομοθεσία του οποίου κηρύσσεται εφαρμοστέα, είτε προσωρινά είτε οριστικά, ενημερώνει αμελλητί τον ενδιαφερόμενο.

6. Εάν ο ενδιαφερόμενος δεν προσκομίσει τις πληροφορίες που αναφέρονται στην παράγραφο 1, οι διατάξεις του παρόντος άρθρου εφαρμόζονται με πρωτοβουλία του φορέα που έχει ορίσει η αρμόδια αρχή του κράτους μέλους κατοικίας του προσώπου αυτού, μόλις πληροφορηθεί την κατάσταση του προσώπου, ενδεχομένως μέσω άλλου σχετικού φορέα.

▼B

Άρθρο 17

Διαδικασία για την εφαρμογή του άρθρου 15 του βασικού κανονισμού

Ο συμβασιούχος υπάλληλος των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων ασκεί το δικαίωμα επιλογής που προβλέπεται στο άρθρο 15 του βασικού κανονισμού κατά τη σύναψη της σύμβασης απασχόλησης. Η εξουσιοδοτημένη για τη σύναψη αυτής της σύμβασης αρχή ενημερώνει τον οριζόμενο φορέα του κράτους μέλους τη νομοθεσία του οποίου επέλεξε ο συμβασιούχος υπάλληλος των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Άρθρο 18

Διαδικασία για την εφαρμογή του άρθρου 16 του βασικού κανονισμού

Οι αιτήσεις του εργοδότη ή του ενδιαφερομένου για εξαιρέσεις από τα άρθρα 11 έως 15 του βασικού κανονισμού υποβάλλονται, ει δυνατόν εκ των προτέρων, στην αρμόδια αρχή ή τον οργανισμό που έχει ορίσει η αρχή του κράτους μέλους, του οποίου τη νομοθεσία ζητεί ο μισθωτός ή ο ενδιαφερόμενος να εφαρμοσθεί.

Άρθρο 19

Παροχή πληροφοριών στους ενδιαφερομένους και στους εργοδότες

1. Ο αρμόδιος φορέας του κράτους μέλους η νομοθεσία του οποίου καθίσταται εφαρμοστέα δυνάμει του τίτλου ΙΙ του βασικού κανονισμού ενημερώνει τον ενδιαφερόμενο καθώς και, αν συντρέχει περίπτωση, τον ή τους εργοδότες του, για τις υποχρεώσεις που απορρέουν από αυτή τη νομοθεσία. Τους παρέχει τη βοήθεια που χρειάζονται για την εκπλήρωση των διατυπώσεων που επιβάλλει αυτή η νομοθεσία.

2. Μετά από αίτηση του ενδιαφερομένου ή του εργοδότη, ο αρμόδιος φορέας του κράτους μέλους, η νομοθεσία του οποίου είναι εφαρμοστέα δυνάμει διατάξεως του τίτλου ΙΙ του βασικού κανονισμού, βεβαιώνει ότι αυτή η νομοθεσία είναι εφαρμοστέα και αναφέρει, αν συντρέχει σχετική περίπτωση, έως ποια ημερομηνία και υπό ποιους όρους.

Άρθρο 20

Συνεργασία μεταξύ φορέων

1. Οι σχετικοί φορείς κοινοποιούν στον αρμόδιο φορέα του κράτους μέλους, η νομοθεσία του οποίου είναι εφαρμοστέα σε ένα πρόσωπο δυνάμει του τίτλου ΙΙ του βασικού κανονισμού, τις πληροφορίες που είναι απαραίτητες για τον καθορισμό της ημερομηνίας κατά την οποία η νομοθεσία αυτή τίθεται σε ισχύ και για τον υπολογισμό των εισφορών που βαρύνουν αυτό το πρόσωπο και τον ή τους εργοδότες του δυνάμει αυτής της νομοθεσίας.

2. Ο αρμόδιος φορέας του κράτους μέλους, η νομοθεσία του οποίου καθίσταται εφαρμοστέα σε ένα πρόσωπο δυνάμει του τίτλου ΙΙ του βασικού κανονισμού, καθιστά τις πληροφορίες σχετικά με την ημερομηνία έναρξης εφαρμογής της νομοθεσίας αυτής διαθέσιμες στο φορέα που έχει ορίσει η αρμόδια αρχή του τελευταίου κράτους μέλους, στη νομοθεσία του οποίου είχε υπαχθεί το εν λόγω πρόσωπο.

▼B

Άρθρο 21

Υποχρεώσεις του εργοδότη

1. Ο εργοδότης του οποίου η έδρα ή ο τόπος δραστηριοτήτων βρίσκεται εκτός του αρμόδιου κράτους μέλους, υποχρεούται να εκπληρώνει όλες τις υποχρεώσεις που προβλέπονται από τη νομοθεσία η οποία εφαρμόζεται στους εργαζομένους του, και ιδίως την υποχρέωση καταβολής των εισφορών που προβλέπονται από την εν λόγω νομοθεσία, ως εάν να είχε την έδρα ή τον τόπο δραστηριοτήτων του στο αρμόδιο κράτος μέλος.

2. Ο εργοδότης που δεν έχει τόπο δραστηριοτήτων στο κράτος μέλος η νομοθεσία του οποίου είναι εφαρμοστέα, αφενός, και ο μισθωτός εργαζόμενος, αφετέρου, μπορούν να συμφωνούν ότι ο τελευταίος θα εκπληρώνει, για λογαριασμό του εργοδότη, τις υποχρεώσεις του εργοδότη όσον αφορά την καταβολή των εισφορών, με την επιφύλαξη των υφιστάμενων υποχρεώσεων του εργοδότη. Ο εργοδότης υποχρεούται να διαβιβάζει ειδοποίηση για αυτή τη συμφωνία στον αρμόδιο φορέα αυτού του κράτους μέλους.

ΤΙΤΛΟΣ III

ΕΙΔΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΙΣ ΔΙΑΦΟΡΕΣ ΚΑΤΗΓΟΡΙΕΣ ΠΑΡΟΧΩΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 1

Παροχές ασθένειας, παροχές μητρότητας και ισοδύναμες παροχές πατρότητας

Άρθρο 22

Γενικές διατάξεις εφαρμογής

1. Οι αρμόδιες αρχές ή φορείς μεριμνούν ώστε να διατίθεται στους ασφαλισμένους κάθε αναγκαία πληροφορία για τις διαδικασίες και τις προϋποθέσεις χορήγησης των παροχών σε είδος, εάν οι παροχές αυτές λαμβάνονται στην επικράτεια κράτους μέλους διαφορετικού από το κράτος μέλος του αρμόδιου φορέα.

2. Με την επιφύλαξη των διατάξεων του άρθρου 5 στοιχείο α) του βασικού κανονισμού, ένα κράτος μέλος επιτρέπεται να αναλαμβάνει το κόστος των παροχών σύμφωνα με το άρθρο 22 του βασικού κανονισμού μόνον εάν ο ασφαλισμένος έχει υποβάλει αίτηση συνταξιοδότησης δυνάμει της νομοθεσίας του εν λόγω κράτους μέλους ή εάν, σύμφωνα με τα άρθρα 23 έως 30 του βασικού κανονισμού, λαμβάνει σύνταξη δυνάμει της νομοθεσίας του εν λόγω κράτους μέλους.

Άρθρο 23

Εφαρμοστέο σύστημα σε περίπτωση ύπαρξης περισσότερων του ενός συστημάτων στο κράτος μέλος κατοικίας ή διαμονής

Εάν η νομοθεσία του κράτους μέλους κατοικίας ή διαμονής περιλαμβάνει περισσότερα από ένα συστήματα ασφάλισης ασθένειας, μητρότητας ή πατρότητας για διαφορετικές κατηγορίες ασφαλισμένων, εφαρμόζονται δυνάμει του άρθρου 17, του άρθρου 19 παράγραφος 1 και των άρθρων 20, 22, 24 και 26 του βασικού κανονισμού οι διατάξεις της νομοθεσίας που διέπει το γενικό σύστημα των μισθωτών εργαζομένων.

▼B

Άρθρο 24

Κατοικία σε κράτος μέλος διαφορετικό από το αρμόδιο κράτος μέλος

1. Για την εφαρμογή του άρθρου 17 του βασικού κανονισμού, ο ασφαλισμένος ή/και τα μέλη της οικογένειάς του υποχρεούνται να εγγράφονται στα μητρώα του φορέα του κράτους μέλους κατοικίας τους. Το δικαίωμά τους να λαμβάνουν παροχές σε είδος στο κράτος μέλος της διαμονής πιστοποιείται με έγγραφο που εκδίδει ο αρμόδιος φορέας κατόπιν αιτήματος του ασφαλισμένου ή του φορέα του τόπου κατοικίας.

2. Το έγγραφο που αναφέρεται στην παράγραφο 1 παραμένει έγκυρο έως ότου ο αρμόδιος φορέας ενημερώσει το φορέα του τόπου κατοικίας σχετικά με την ακύρωσή του.

Ο φορέας του τόπου κατοικίας ενημερώνει τον αρμόδιο φορέα για κάθε εγγραφή σύμφωνα με τις διατάξεις της παραγράφου 1 και για κάθε αλλαγή ή ακύρωση της εγγραφής αυτής.

3. Το παρόν άρθρο εφαρμόζεται κατ' αναλογία στα πρόσωπα που αναφέρονται στα άρθρα 22, 24, 25 και 26 του βασικού κανονισμού.

Άρθρο 25

Διαμονή σε κράτος μέλος διαφορετικό από το αρμόδιο κράτος μέλος

Α. *Διαδικασία και έκταση του δικαιώματος*

1. Για την εφαρμογή του άρθρου 19 του βασικού κανονισμού, ο ασφαλισμένος προσκομίζει στον πάροχο υγειονομικής περίθαλψης στο κράτος μέλος διαμονής έγγραφο που εκδίδει ο αρμόδιος φορέας, το οποίο πιστοποιεί τα δικαιώματά του για παροχές σε είδος. Εάν ο ασφαλισμένος δεν έχει το εν λόγω έγγραφο, ο φορέας του τόπου διαμονής, κατόπιν σχετικής αιτήσεως ή και αυτοδικαίως εάν απαιτείται, απευθύνεται στον αρμόδιο φορέα προκειμένου να το λάβει.

2. Το εν λόγω έγγραφο αποδεικνύει ότι ο ασφαλισμένος δικαιούται παροχές σε είδος σύμφωνα με τις προϋποθέσεις που ορίζονται στο άρθρο 19 του βασικού κανονισμού υπό τους ίδιους όρους με εκείνους που εφαρμόζονται στους ασφαλισμένους δυνάμει της νομοθεσίας του κράτους μέλους διαμονής.

3. Οι παροχές σε είδος που αναφέρονται στο άρθρο 19 παράγραφος 1 του βασικού κανονισμού συνίστανται στις παροχές σε είδος που χορηγούνται στο κράτος μέλος διαμονής, σύμφωνα με τη νομοθεσία του, και καθίστανται αναγκαίες για ιατρικούς λόγους ώστε να μην υποχρεωθεί ο ασφαλισμένος να επιστρέψει στο αρμόδιο κράτος μέλος, πριν από τη λήξη της προβλεπόμενης διαμονής του, για να υποβληθεί εκεί στην απαιτούμενη θεραπεία.

Β. *Διαδικασία και ρυθμίσεις κάλυψης ή/και απόδοσης του κόστους των παροχών σε είδος*

4. Εάν ο ασφαλισμένος έχει πράγματι αναλάβει ο ίδιος το κόστος του συνόλου ή μέρους των παροχών σε είδος που χορηγήθηκαν στο πλαίσιο του άρθρου 19 του βασικού κανονισμού και εφόσον η νομοθεσία που εφαρμόζεται από το φορέα του τόπου διαμονής προβλέπει τη δυνατότητα απόδοσης του εν λόγω κόστους σε έναν ασφαλισμένο, μπορεί να υποβάλει την αίτηση απόδοσης του σχετικού κόστους στο φορέα του τόπου διαμονής. Στην περίπτωση αυτήν, ο εν λόγω φορέας του αποδίδει απευθείας το ποσό που αντιστοιχεί στο κόστος των εν λόγω παροχών εντός των ορίων και υπό τους όρους των κλιμάκων απόδοσης που προβλέπονται από τη νομοθεσία του.

▼B

5. Εάν η απόδοση αυτού του κόστους δεν ζητήθηκε απευθείας από το φορέα του τόπου διαμονής, το κόστος στο οποίο υποβλήθηκε ο ενδιαφερόμενος του αποδίδεται από τον αρμόδιο φορέα βάσει των κλιμάκων απόδοσης που παρέχει ο φορέας του τόπου διαμονής ή τα ποσά που θα αποδίδονταν στο φορέα του τόπου διαμονής εάν είχε εφαρμοσθεί το άρθρο 62 του κανονισμού εφαρμογής στη συγκεκριμένη περίπτωση.

Ο φορέας του τόπου διαμονής παρέχει στον αρμόδιο φορέα, εφόσον τα ζητήσει, τα απαραίτητα στοιχεία για τις κλίμακες ή τα ποσά αυτά.

6. Κατά παρέκκλιση από την παράγραφο 5 ο αρμόδιος φορέας μπορεί να προβαίνει στην απόδοση του κόστους στο οποίο υποβλήθηκε ο ασφαλισμένος εντός των ορίων και σύμφωνα με τους συντελεστές απόδοσης που προβλέπει η νομοθεσία του, εφόσον ο ασφαλισμένος έχει συμφωνήσει για την εφαρμογή της παρούσας διάταξης σε αυτόν.

7. Εάν η νομοθεσία του κράτους μέλους διαμονής δεν προβλέπει απόδοση σύμφωνα με τις παραγράφους 4 και 5 στη συγκεκριμένη περίπτωση, ο αρμόδιος φορέας μπορεί να προβαίνει στην απόδοση εντός των ορίων και σύμφωνα με τους συντελεστές απόδοσης της νομοθεσίας του, χωρίς να απαιτείται η σύμφωνη γνώμη του ασφαλισμένου.

8. Η απόδοση προς τον ασφαλισμένο δεν υπερβαίνει σε καμία περίπτωση το πραγματικό κόστος στο οποίο έχει υποβληθεί.

9. Εάν πρόκειται για σημαντικές δαπάνες, ο αρμόδιος φορέας μπορεί να καταβάλλει στον ασφαλισμένο προσήκουσα προκαταβολή, μόλις αυτός υποβάλλει στο φορέα αίτηση απόδοσης.

Γ. *Μέλη της οικογένειας*

10. Οι παράγραφοι 1 έως 9 εφαρμόζονται κατ' αναλογία στα μέλη της οικογένειας του ασφαλισμένου.

Άρθρο 26

Προγραμματισμένη περίθαλψη

Α. *Διαδικασία έγκρισης*

1. Για την εφαρμογή του άρθρου 20 παράγραφος 1 του βασικού κανονισμού, ο ασφαλισμένος προσκομίζει στο φορέα του τόπου διαμονής έγγραφο που εκδίδει ο αρμόδιος φορέας. Για τους σκοπούς του παρόντος άρθρου, αρμόδιος φορέας θεωρείται ο φορέας που φέρει το κόστος της προγραμματισμένης περίθαλψης· στις περιπτώσεις που αναφέρονται στο άρθρο 20 παράγραφος 4 και το άρθρο 27 παράγραφος 5 του βασικού κανονισμού, όπου οι παροχές σε είδος οι οποίες χορηγούνται στο κράτος μέλος κατοικίας αποδίδονται βάσει κατ' αποκοπήν ποσών, αρμόδιος φορέας θεωρείται ο φορέας του τόπου κατοικίας.

2. Εάν ο ασφαλισμένος δεν κατοικεί στο αρμόδιο κράτος μέλος, ζητεί επίσης την έγκριση από το φορέα του τόπου κατοικίας, ο οποίος τη διαβιβάζει αμελλητί στον αρμόδιο φορέα.

Στην περίπτωση αυτήν, ο φορέας του τόπου κατοικίας πιστοποιεί με δήλωσή του κατά πόσον πληρούνται στο κράτος μέλος κατοικίας οι προϋποθέσεις της δεύτερης πρότασης του άρθρου 20 παράγραφος 2 του βασικού κανονισμού.

▼B

Ο αρμόδιος φορέας μπορεί να αρνείται να παράσχει τη ζητούμενη έγκριση μόνον εάν, σύμφωνα με την εκτίμηση του φορέα του τόπου κατοικίας, οι όροι της δεύτερης πρότασης του άρθρου 20 παράγραφος 2 του βασικού κανονισμού δεν πληρούνται στο κράτος μέλος κατοικίας του ασφαλισμένου ή εάν η ίδια περίθαλψη μπορεί να παρασχεθεί στο ίδιο το αρμόδιο κράτος μέλος, εντός προθεσμίας αποδεκτής από ιατρική άποψη, λαμβανομένης υπόψη της τρέχουσας κατάστασης της υγείας του ενδιαφερομένου και της πιθανής εξέλιξης της ασθένειάς του.

Ο αρμόδιος φορέας ενημερώνει το φορέα του κράτους μέλους κατοικίας για την απόφασή του.

Η έγκριση θεωρείται ότι χορηγήθηκε από τον αρμόδιο φορέα εάν δεν απαντήσει εντός των προθεσμιών που προβλέπει η εθνική νομοθεσία του.

3. Εάν ασφαλισμένος που δεν κατοικεί στο αρμόδιο κράτος μέλος χρήζει επείγουσας και ζωτικής περίθαλψης, και δεν είναι δυνατή η απόρριψη της αίτησης έγκρισης σύμφωνα με τη δεύτερη πρόταση του άρθρου 20 παράγραφος 2 του βασικού κανονισμού. Η έγκριση χορηγείται από το φορέα του τόπου κατοικίας για λογαριασμό του αρμόδιου φορέα, ο οποίος ενημερώνεται αμέσως από το φορέα του τόπου κατοικίας.

Ο αρμόδιος φορέας υποχρεούται να δέχεται τις γνωματεύσεις και τις θεραπευτικές επιλογές στις οποίες προβαίνουν ιατροί εγκεκριμένοι από το φορέα του τόπου κατοικίας που χορηγεί την έγκριση όσον αφορά την ανάγκη παροχής επείγουσας και ζωτικής περίθαλψης.

4. Κατά τη διάρκεια της διαδικασίας χορήγησης της έγκρισης, ο αρμόδιος φορέας διατηρεί το δικαίωμά του να ζητήσει εξέταση του ασφαλισμένου από ιατρό της επιλογής του στο κράτος μέλος διαμονής ή κατοικίας.

5. Ο φορέας του τόπου διαμονής, με την επιφύλαξη οποιασδήποτε απόφασης σχετικά με την έγκριση, ενημερώνει τον αρμόδιο φορέα κατά πόσον είναι σκόπιμο από ιατρική άποψη να συμπληρωθεί η περίθαλψη που καλύπτεται από την υπάρχουσα έγκριση.

Β. *Κάλυψη του κόστους των παροχών σε είδος με το οποίο βαρύνεται ο ασφαλισμένος*

6. Με την επιφύλαξη της παραγράφου 7, το άρθρο 25 παράγραφοι 4 και 5 του κανονισμού εφαρμογής εφαρμόζεται κατ' αναλογία.

7. Εάν ο ασφαλισμένος κατέβαλε ο ίδιος το κόστος ή μέρος του κόστους εγκεκριμένης θεραπευτικής αγωγής και το κόστος το οποίο ο αρμόδιος φορέας είναι υποχρεωμένος να αποδώσει στο φορέα του τόπου διαμονής ή στον ασφαλισμένο σύμφωνα με την παράγραφο 6 (πραγματικό κόστος) είναι χαμηλότερο από το κόστος που θα έπρεπε να καταβάλει για την ίδια θεραπευτική αγωγή στο αρμόδιο κράτος μέλος (πλασματικό κόστος), ο αρμόδιος φορέας του αποδίδει, κατ' αίτησή του, το κόστος της θεραπευτικής αγωγής στο οποίο υποβλήθηκε ο ασφαλισμένος μέχρι του ύψους κατά το οποίο το πλασματικό κόστος υπερβαίνει το πραγματικό κόστος. Ωστόσο, το αποδιδόμενο ποσό δεν επιτρέπεται να υπερβαίνει το κόστος στο οποίο υποβλήθηκε πράγματι ο ασφαλισμένος, μπορεί δε να λαμβάνει υπόψη του το ποσόν το οποίο ο ασφαλισμένος θα κατέβαλλε εάν η θεραπεία είχε παρασχεθεί στο αρμόδιο κράτος μέλος.

▼B

Γ. *Κάλυψη του κόστους ταξιδιού και διαμονής στο πλαίσιο προγραμματισμένης περίθαλψης*

8. Όταν η εθνική νομοθεσία του αρμόδιου φορέα προβλέπει την απόδοση του κόστους ταξιδιού και διαμονής που δεν μπορεί να διαχωριστεί από την περίθαλψη του ασφαλισμένου, το κόστος αυτό για τον ενδιαφερόμενο και, εάν χρειάζεται, για ένα ακόμη πρόσωπο που πρέπει να τον συνοδεύει, καλύπτεται από τον εν λόγω φορέα όταν χορηγείται έγκριση σε περίπτωση περίθαλψης σε άλλο κράτος μέλος.

Δ. *Μέλη της οικογένειας*

9. Οι παράγραφοι 1 έως 8 εφαρμόζονται κατ' αναλογία στα μέλη της οικογένειας των ασφαλισμένων.

Άρθρο 27

Παροχές σε χρήμα σχετικές με ανικανότητα προς εργασία σε περίπτωση διαμονής ή κατοικίας σε κράτος μέλος διαφορετικό από το αρμόδιο κράτος μέλος

Α. *Διαδικασία που πρέπει να ακολουθεί ο ασφαλισμένος*

1. Εάν η νομοθεσία του αρμόδιου κράτους μέλους απαιτεί να προσκομίζει ο ασφαλισμένος πιστοποιητικό για να λάβει παροχές σε χρήμα σχετικές με ανικανότητα προς εργασία βάσει του άρθρου 21 παράγραφος 1 του βασικού κανονισμού, ο ασφαλισμένος ζητεί από τον ιατρό του κράτους μέλους κατοικίας ο οποίος διαπίστωσε την κατάσταση της υγείας του να πιστοποιήσει την ανικανότητά του προς εργασία και την πιθανή της διάρκεια.

2. Ο ασφαλισμένος αποστέλλει το πιστοποιητικό στον αρμόδιο φορέα εντός της προθεσμίας που προβλέπεται στη νομοθεσία του αρμόδιου κράτους μέλους.

3. Όταν οι θεράποντες ιατροί στο κράτος μέλος κατοικίας δεν εκδίδουν πιστοποιητικά ανικανότητας προς εργασία, και όταν τα πιστοποιητικά αυτά απαιτούνται από τη νομοθεσία του αρμόδιου κράτους μέλους, ο ενδιαφερόμενος υποβάλλει αίτηση απευθείας στο φορέα του τόπου κατοικίας. Ο εν λόγω φορέας μεριμνά για την ιατρική αξιολόγηση της ανικανότητας προς εργασία του ενδιαφερομένου και για την κατάρτιση του πιστοποιητικού που αναφέρεται στην παράγραφο 1. Το πιστοποιητικό αυτό διαβιβάζεται αμελλητί στον αρμόδιο φορέα.

4. Η διαβίβαση του εγγράφου που αναφέρεται στις παραγράφους 1, 2 και 3 δεν απαλλάσσει τον ασφαλισμένο από την υποχρέωση να τηρεί τις υποχρεώσεις που προβλέπονται από την εφαρμοστέα νομοθεσία, ιδίως έναντι του εργοδότη του. Ανάλογα με την περίπτωση, ο εργοδότης ή/και ο αρμόδιος φορέας μπορούν να καλούν το μισθωτό να συμμετάσχει σε δραστηριότητες για την προαγωγή και τη διευκόλυνση της επανόδου του στην εργασία.

Β. *Διαδικασία που πρέπει να ακολουθεί ο φορέας του κράτους μέλους κατοικίας*

5. Όταν το ζητεί ο αρμόδιος φορέας, ο φορέας του τόπου κατοικίας διεξάγει οποιουσδήποτε απαιτούμενους διοικητικούς ή ιατρικούς ελέγχους του ενδιαφερομένου σύμφωνα με τη νομοθεσία που εφαρμόζει ο τελευταίος αυτός φορέας. Η έκθεση του ιατρού που διενήργησε τον έλεγχο, όπου αναφέρεται ειδικότερα η πιθανή διάρκεια της ανικανότητας προς εργασία, διαβιβάζεται αμελλητί από το φορέα του τόπου κατοικίας στον αρμόδιο φορέα.

▼B

Γ. *Διαδικασία που πρέπει να ακολουθεί ο αρμόδιος φορέας*

6. Ο αρμόδιος φορέας επιφυλάσσεται του δικαιώματος να ζητεί την εξέταση του ασφαλισμένου από ιατρό της επιλογής του.

7. Με την επιφύλαξη της δεύτερης πρότασης του άρθρου 21 παράγραφος 1 του βασικού κανονισμού, ο αρμόδιος φορέας καταβάλλει τις παροχές σε χρήμα απευθείας στον ασφαλισμένο και, εφόσον απαιτείται, ενημερώνει σχετικά το φορέα του τόπου κατοικίας.

8. Για την εφαρμογή του άρθρου 21 παράγραφος 1 του βασικού κανονισμού, τα στοιχεία που αναφέρονται στο πιστοποιητικό ανικανότητας προς εργασία ενός ασφαλισμένου το οποίο έχει καταρτισθεί σε άλλο κράτος μέλος βάσει των ιατρικών γνωματεύσεων του ιατρού ή του φορέα που διενήργησε την εξέταση έχουν την ίδια νομική αξία με τα στοιχεία πιστοποιητικού το οποίο καταρτίζεται στο αρμόδιο κράτος μέλος.

9. Εάν ο αρμόδιος φορέας αποφασίσει να αρνηθεί τις παροχές σε χρήμα, κοινοποιεί την απόφασή του στον ασφαλισμένο και ενημερώνει συγχρόνως το φορέα του τόπου κατοικίας.

Δ. *Διαδικασία σε περίπτωση διαμονής σε κράτος μέλος διαφορετικό από το αρμόδιο κράτος μέλος*

10. Εάν ο ασφαλισμένος διαμένει σε κράτος μέλος διαφορετικό από το αρμόδιο κράτος μέλος, εφαρμόζονται κατ' αναλογία οι διατάξεις των παραγράφων 1 έως 9.

Άρθρο 28

Παροχές σε χρήμα για μακροχρόνια φροντίδα σε περίπτωση διαμονής ή κατοικίας σε κράτος μέλος διαφορετικό από το αρμόδιο κράτος μέλος

Α. *Διαδικασία που πρέπει να ακολουθεί ο ασφαλισμένος*

1. Για να λάβει παροχές σε χρήμα σχετικές με μακροχρόνια φροντίδα βάσει του άρθρου 21 παράγραφος 1 του βασικού κανονισμού, ο ασφαλισμένος υποβάλλει αίτηση στον αρμόδιο φορέα. Εφόσον απαιτείται, ο αρμόδιος φορέας ενημερώνει σχετικά το φορέα του τόπου κατοικίας.

Β. *Διαδικασία που πρέπει να ακολουθεί ο φορέας του τόπου κατοικίας*

2. Κατόπιν αιτήματος του αρμόδιου φορέα, ο φορέας του τόπου κατοικίας εξετάζει την κατάσταση του ασφαλισμένου όσον αφορά την ανάγκη μακροχρόνιας φροντίδας του. Ο αρμόδιος φορέας παρέχει στο φορέα του τόπου κατοικίας όλες τις απαραίτητες πληροφορίες για την εξέταση αυτή.

Γ. *Διαδικασία που πρέπει να ακολουθεί ο αρμόδιος φορέας*

3. Προκειμένου να καθορισθεί ο βαθμός ανάγκης μακροχρόνιας φροντίδας, ο αρμόδιος φορέας έχει το δικαίωμα να ζητεί την εξέταση του ασφαλισμένου από ιατρό ή άλλον ειδικό της επιλογής του.

4. Το άρθρο 27 παράγραφος 7 του κανονισμού εφαρμογής εφαρμόζεται κατ' αναλογία.

▼B

Δ. *Διαδικασία σε περίπτωση διαμονής σε κράτος μέλος διαφορετικό από το αρμόδιο κράτος μέλος*

5. Εάν ο ασφαλισμένος διαμένει σε κράτος μέλος διαφορετικό από το αρμόδιο κράτος μέλος, εφαρμόζονται κατ' αναλογία οι παράγραφοι 1 έως 4.

Ε. *Μέλη της οικογένειας*

6. Οι παράγραφοι 1 έως 5 εφαρμόζονται κατ' αναλογία στα μέλη της οικογένειας του ασφαλισμένου.

Άρθρο 29

Εφαρμογή του άρθρου 28 του βασικού κανονισμού

Εάν το κράτος μέλος όπου ο πρώην μεθοριακός εργαζόμενος ασκούσε την τελευταία φορά τη δραστηριότητά του δεν είναι πλέον το αρμόδιο κράτος μέλος και ο πρώην μεθοριακός εργαζόμενος ή μέλος της οικογένειάς του μεταβαίνει εκεί με σκοπό να λάβει παροχές σε είδος δυνάμει του άρθρου 28 του βασικού κανονισμού, υποβάλλει στο φορέα του τόπου διαμονής έγγραφο που εκδίδει ο αρμόδιος φορέας.

Άρθρο 30

Εισφορές από συνταξιούχους

Εφόσον ένα πρόσωπο λαμβάνει σύνταξη από περισσότερα του ενός κράτη μέλη, το ποσό των εισφορών που παρακρατούνται από όλες τις καταβαλλόμενες συντάξεις δεν μπορεί ποτέ να υπερβαίνει το ποσό που παρακρατείται όσον αφορά πρόσωπο το οποίο λαμβάνει την ίδια σύνταξη από το αρμόδιο κράτος μέλος.

Άρθρο 31

Εφαρμογή του άρθρου 34 του βασικού κανονισμού

Α. *Διαδικασία που πρέπει να ακολουθεί ο αρμόδιος φορέας*

1. Ο αρμόδιος φορέας ενημερώνει τον ενδιαφερόμενο για τη διάταξη που περιέχεται στο άρθρο 34 του βασικού κανονισμού όσον αφορά την πρόληψη της αλληλεπικάλυψης παροχών. Η εφαρμογή των κανόνων αυτών πρέπει να εξασφαλίζει στο πρόσωπο που δεν κατοικεί στο αρμόδιο κράτος μέλος δικαίωμα σε παροχές με το ίδιο συνολικό ύψος ή αξία που θα μπορούσε να απαιτήσει εάν κατοικούσε σε αυτό το κράτος μέλος.

2. Ο αρμόδιος φορέας ενημερώνει επίσης το φορέα του τόπου κατοικίας ή διαμονής για την καταβολή παροχών μακροχρόνιας φροντίδας σε χρήμα όταν η νομοθεσία που εφαρμόζει ο τελευταίος προβλέπει παροχές μακροχρόνιας φροντίδας σε είδος, οι οποίες αναφέρονται στον κατάλογο του άρθρου 34 παράγραφος 2 του βασικού κανονισμού.

Β. *Διαδικασία που πρέπει να ακολουθεί ο φορέας του τόπου κατοικίας ή διαμονής*

3. Ο φορέας του τόπου κατοικίας ή διαμονής, αφού λάβει τις πληροφορίες που προβλέπονται στην παράγραφο 2, ενημερώνει αμελλητί τον αρμόδιο φορέα για κάθε παροχή μακροχρόνιας φροντίδας σε είδος για τον ίδιο σκοπό την οποία χορηγεί δυνάμει της νομοθεσίας του στον ενδιαφερόμενο και για τον εφαρμοστέο συντελεστή απόδοσης.

▼B

4. Η διοικητική επιτροπή λαμβάνει, ανάλογα με την περίπτωση, τα μέτρα εφαρμογής του παρόντος άρθρου.

Άρθρο 32

Ειδικές διατάξεις εφαρμογής

1. Εάν ένα πρόσωπο ή ομάδα προσώπων απαλλάσσονται κατ' αίτησή τους από την υποχρεωτική ασφάλιση ασθένειας και, συνεπώς, τα πρόσωπα αυτά δεν καλύπτονται πλέον από σύστημα ασφάλισης ασθένειας στο οποίο εφαρμόζεται ο βασικός κανονισμός, ο φορέας άλλου κράτους μέλους δεν καθίσταται, αποκλειστικά λόγω της απαλλαγής αυτής, υπεύθυνος για το κόστος των παροχών σε είδος ή σε χρήμα που χορηγούνται στα συγκεκριμένα πρόσωπα ή σε μέλος της οικογένειάς τους δυνάμει του τίτλου III κεφάλαιο I του βασικού κανονισμού.

2. Για τα κράτη μέλη που αναφέρονται στο παράρτημα 2, οι διατάξεις του τίτλου III κεφάλαιο I του βασικού κανονισμού που αφορούν παροχές σε είδος εφαρμόζονται στα πρόσωπα που δικαιούνται παροχές σε είδος μόνο βάσει ειδικού συστήματος για τους δημόσιους υπαλλήλους και μόνο στο βαθμό που προσδιορίζεται σε αυτόν.

Ο φορέας άλλου κράτους μέλους δεν καθίσταται, αποκλειστικά για το λόγο αυτόν, υπεύθυνος για το κόστος των παροχών σε είδος ή σε χρήμα που χορηγούνται στα εν λόγω πρόσωπα ή σε μέλη της οικογένειάς τους.

3. Όταν τα πρόσωπα που αναφέρονται στις παραγράφους 1 και 2 και τα μέλη των οικογενειών τους κατοικούν σε κράτος μέλος, όπου το δικαίωμα για παροχές σε είδος δεν υπόκειται σε προϋποθέσεις ασφάλισης ή μισθωτής ή μη μισθωτής δραστηριότητας, είναι υπεύθυνα για την εξ ολοκλήρου καταβολή του κόστους των παροχών σε είδος που χορηγούνται στη χώρα κατοικίας τους.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ II

Παροχές για εργατικά ατυχήματα και επαγγελματικές ασθένειες

Άρθρο 33

Δικαίωμα παροχών σε είδος και σε χρήμα σε περίπτωση κατοικίας ή διαμονής σε κράτος μέλος διαφορετικό από το αρμόδιο κράτος μέλος

1. Για την εφαρμογή του άρθρου 36 του βασικού κανονισμού, εφαρμόζονται κατ' αναλογία οι διαδικασίες που καθορίζονται στα άρθρα 24 έως 27 του κανονισμού εφαρμογής.

2. Κατά τη χορήγηση ειδικών παροχών σε είδος σε σχέση με εργατικά ατυχήματα και επαγγελματικές ασθένειες δυνάμει της εθνικής νομοθεσίας του κράτους μέλους διαμονής ή κατοικίας, ο φορέας του κράτους μέλους διαμονής ή κατοικίας ενημερώνει αμέσως τον αρμόδιο φορέα.

▼B

Άρθρο 34

Διαδικασία σε περίπτωση εργατικού ατυχήματος ή επαγγελματικής ασθένειας σε κράτος μέλος διαφορετικό από το αρμόδιο κράτος μέλος

1. Αν το εργατικό ατύχημα συνέβη ή η επαγγελματική ασθένεια διαγνώσθηκε για πρώτη φορά σε κράτος μέλος διαφορετικό από το αρμόδιο κράτος μέλος, υποβάλλεται δήλωση ή κοινοποίηση του εργατικού ατυχήματος ή της επαγγελματικής ασθένειας σύμφωνα με τις διατάξεις της νομοθεσίας του αρμόδιου κράτους μέλους και εφόσον προβλέπεται σχετική δήλωση ή κοινοποίηση δυνάμει της εθνικής νομοθεσίας, με την επιφύλαξη, ενδεχομένως, των λοιπών εφαρμοστέων νομοθετικών διατάξεων του κράτους μέλους όπου συνέβη το εργατικό ατύχημα ή διαγνώσθηκε για πρώτη φορά η επαγγελματική ασθένεια και οι οποίες εξακολουθούν να εφαρμόζονται στις περιπτώσεις αυτές. Η δήλωση ή κοινοποίηση απευθύνεται στον αρμόδιο φορέα.

2. Ο φορέας του κράτους μέλους, στην επικράτεια του οποίου συνέβη το εργατικό ατύχημα ή διαγνώσθηκε για πρώτη φορά η επαγγελματική ασθένεια, αποστέλλει στον αρμόδιο φορέα τα ιατρικά πιστοποιητικά που εκδόθηκαν στην επικράτειά του.

3. Αν, σε περίπτωση ατυχήματος που συνέβη κατά τη μετακίνηση προς και από τον τόπο εργασίας στο έδαφος κράτους μέλους διαφορετικού από το αρμόδιο κράτος μέλος, πρέπει να διενεργηθεί έρευνα στην επικράτεια του πρώτου κράτους μέλους προκειμένου να καθορισθεί τυχόν δικαίωμα στις προβλεπόμενες παροχές, ο αρμόδιος φορέας μπορεί να ορίζει προς τούτο συγκεκριμένο πρόσωπο, το οποίο ενημερώνει σχετικά τις αρχές του εν λόγω κράτους μέλους. Οι αρχές συνεργάζονται μεταξύ τους προκειμένου να συνεκτιμηθούν όλα τα σχετικά στοιχεία και να εξετασθούν οι εκθέσεις και τυχόν άλλα έγγραφα σχετικά με το ατύχημα.

4. Μετά το πέρας της θεραπείας, διαβιβάζεται στον αρμόδιο φορέα κατόπιν αιτήσεώς του λεπτομερής έκθεση συνοδευόμενη από ιατρικά πιστοποιητικά τα οποία αφορούν τις μόνιμες βλάβες λόγω του ατυχήματος ή της ασθένειας και ιδίως την κατάσταση υγείας του τραυματισθέντος καθώς και την αποκατάσταση ή την αποθεραπεία του. Οι σχετικές ιατρικές αμοιβές καταβάλλονται από το φορέα του τόπου κατοικίας ή διαμονής, ανάλογα με την περίπτωση, βάσει του συντελεστή που εφαρμόζει ο φορέας αυτός σε βάρος του αρμόδιου φορέα.

5. Ο αρμόδιος φορέας, κατόπιν αιτήσεως του φορέα του κράτους μέλους κατοικίας ή διαμονής, ανάλογα με την περίπτωση, τους κοινοποιεί την απόφαση που ορίζει την ημερομηνία της αποκατάστασης ή της αποθεραπείας καθώς και, ανάλογα με την περίπτωση, την απόφαση συνταξιοδότησης.

Άρθρο 35

Αμφισβήτηση του επαγγελματικού χαρακτήρα του ατυχήματος ή της ασθένειας

1. Όταν ο αρμόδιος φορέας αμφισβητεί την εφαρμογή της νομοθεσίας περί εργατικών ατυχημάτων ή επαγγελματικών ασθενειών δυνάμει του άρθρου 36 παράγραφος 2 του βασικού κανονισμού, ενημερώνει αμέσως το φορέα του τόπου κατοικίας ή διαμονής που έχει καταβάλει παροχές σε είδος, οι οποίες θα θεωρούνται πλέον παροχές ασφάλισης ασθένειας.

2. Μόλις ληφθεί οριστική σχετική απόφαση, ο αρμόδιος φορέας ενημερώνει αμελλητί το φορέα του τόπου κατοικίας ή διαμονής που έχει χορηγήσει τις παροχές σε είδος.

▼B

Σε περίπτωση που δεν αναγνωρίζεται εργατικό ατύχημα ή επαγγελματική ασθένεια, εξακολουθούν να χορηγούνται παροχές σε είδος στο πλαίσιο της ασφάλισης ασθένειας, εφόσον ο ενδιαφερόμενος τις δικαιούται.

Σε περίπτωση που αναγνωρίζεται εργατικό ατύχημα ή επαγγελματική ασθένεια, οι παροχές ασθένειας σε είδος που χορηγούνται στον ενδιαφερόμενο θεωρούνται από την ημερομηνία που διαγνώσθηκε για πρώτη φορά το εργατικό ατύχημα ή η επαγγελματική ασθένεια, παροχές εργατικού ατυχήματος ή επαγγελματικής ασθένειας.

3. Εφαρμόζεται κατ' αναλογία το δεύτερο εδάφιο του άρθρου 6 παράγραφος 5 του κανονισμού εφαρμογής.

Άρθρο 36

Διαδικασία σε περίπτωση έκθεσης σε κινδύνους επαγγελματικής ασθένειας σε περισσότερα κράτη μέλη

1. Στην περίπτωση που προβλέπεται στο άρθρο 38 του βασικού κανονισμού, η δήλωση ή κοινοποίηση της επαγγελματικής ασθένειας αποστέλλεται στον αρμόδιο για τις επαγγελματικές ασθένειες φορέα του τελευταίου κράτους μέλους δυνάμει της νομοθεσίας του οποίου ο ενδιαφερόμενος άσκησε δραστηριότητα ικανή να προκαλέσει τη συγκεκριμένη ασθένεια.

Όταν ο φορέας στον οποίο απεστάλη η δήλωση ή κοινοποίηση διαπιστώνει ότι μια δραστηριότητα ικανή να προκαλέσει τη συγκεκριμένη επαγγελματική ασθένεια έχει ασκηθεί τελευταία δυνάμει της νομοθεσίας άλλου κράτους μέλους, διαβιβάζει τη δήλωση ή κοινοποίηση μαζί με όλα τα σχετικά πιστοποιητικά στον αντίστοιχο φορέα του κράτους μέλους αυτού.

2. Όταν ο φορέας του κράτους μέλους δυνάμει της νομοθεσίας του οποίου ο ενδιαφερόμενος άσκησε τελευταία δραστηριότητα ικανή να προκαλέσει τη συγκεκριμένη επαγγελματική ασθένεια διαπιστώνει ότι ο ενδιαφερόμενος ή οι κληρονόμοι του δεν πληρούν τις προϋποθέσεις της νομοθεσίας αυτής, μεταξύ άλλων διότι ο ενδιαφερόμενος ουδέποτε άσκησε δραστηριότητα που προκάλεσε τη συγκεκριμένη επαγγελματική ασθένεια στο εν λόγω κράτος μέλος ή διότι το εν λόγω κράτος μέλος δεν αναγνωρίζει τον επαγγελματικό χαρακτήρα της ασθένειας, ο εν λόγω φορέας διαβιβάζει αμέσως στο φορέα του κράτους μέλους, δυνάμει της νομοθεσίας του οποίου ο ενδιαφερόμενος άσκησε τελευταία δραστηριότητα ικανή να προκαλέσει τη συγκεκριμένη επαγγελματική ασθένεια, την κοινοποίηση ή κοινοποίηση και όλα τα σχετικά πιστοποιητικά, συμπεριλαμβανομένων των ιατρικών γνωματεύσεων και των αποτελεσμάτων των ιατρικών εξετάσεων που πραγματοποίησε ο πρώτος φορέας.

3. Ανάλογα με την περίπτωση, οι φορείς επαναλαμβάνουν τη διαδικασία της παραγράφου 2 ανατρέχοντας κατά το δυνατόν έως τον αντίστοιχο φορέα του κράτους μέλους, δυνάμει της νομοθεσίας του οποίου ο ενδιαφερόμενος άσκησε την πρώτη του δραστηριότητα ικανή να προκαλέσει τη συγκεκριμένη επαγγελματική ασθένεια.

▼B

Άρθρο 37

Ανταλλαγές πληροφοριών μεταξύ φορέων και πληρωμή προκαταβολών σε περίπτωση προσφυγής κατά απορριπτικής απόφασης

1. Σε περίπτωση άσκησης προσφυγής κατά απορριπτικής απόφασης που ελήφθη από φορέα ενός από τα κράτη μέλη, δυνάμει της νομοθεσίας των οποίων ο ενδιαφερόμενος άσκησε δραστηριότητα ικανή να προκαλέσει τη συγκεκριμένη επαγγελματική ασθένεια, ο φορέας αυτός ενημερώνει σχετικά το φορέα στον οποίο έχει αποσταλεί η δήλωση ή κοινοποίηση, σύμφωνα με τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 36 παράγραφος 2 του κανονισμού εφαρμογής, και μεταγενέστερα του γνωστοποιεί την οριστική του απόφαση.

2. Εάν το δικαίωμα παροχών αποκτήθηκε δυνάμει της νομοθεσίας που εφαρμόζει ο φορέας στον οποίο διαβιβάσθηκε η δήλωση ή κοινοποίηση, ο φορέας αυτός πληρώνει προκαταβολές, το ύψος των οποίων καθορίζεται, ανάλογα με την περίπτωση, ύστερα από διαβούλευση με το φορέα κατά της απόφασης του οποίου ασκήθηκε η προσφυγή, ώστε να αποφεύγονται οι καταβολές αχρεωστήτων. Ο τελευταίος αυτός φορέας αποδίδει το ποσό των προκαταβολών που έχουν καταβληθεί εάν, κατόπιν της προσφυγής, υποχρεωθεί να χορηγήσει τις παροχές. Στην περίπτωση αυτήν, το ποσό αυτό παρακρατείται από τις οφειλόμενες στον ενδιαφερόμενο παροχές, σύμφωνα με τη διαδικασία των άρθρων 72 και 73 του κανονισμού εφαρμογής.

3. Εφαρμόζεται κατ' αναλογία το δεύτερο εδάφιο του άρθρου 6 παράγραφος 5 του κανονισμού εφαρμογής.

Άρθρο 38

Επιδείνωση επαγγελματικής ασθένειας

Στις περιπτώσεις που προβλέπονται στο άρθρο 39 του βασικού κανονισμού, ο αιτών υποχρεούται να υποβάλλει στο φορέα του κράτους μέλους, από τον οποίο διεκδικεί δικαίωμα παροχών, όλες τις πληροφορίες που αφορούν τις παροχές που του έχουν χορηγηθεί προηγουμένως για τη συγκεκριμένη επαγγελματική ασθένεια. Ο φορέας αυτός μπορεί να απευθύνεται σε κάθε άλλο προηγούμενο αρμόδιο φορέα για να λάβει τις πληροφορίες που θεωρεί αναγκαίες.

Άρθρο 39

Εκτίμηση του βαθμού ανικανότητας σε περίπτωση εργατικού ατυχήματος ή επαγγελματικής ασθένειας σε προγενέστερο ή μεταγενέστερο στάδιο

Όταν η ανικανότητα προς εργασία, που επήλθε σε προγενέστερο ή μεταγενέστερο στάδιο, προκλήθηκε από ατύχημα που συνέβη ενώ ο ενδιαφερόμενος υπαγόταν στη νομοθεσία κράτους μέλους που δεν κάνει διάκριση ανάλογα με την προέλευση της ανικανότητας προς εργασία, ο αρμόδιος φορέας ή ο οργανισμός που ορίζεται από την αρμόδια αρχή του εν λόγω κράτους μέλους:

α) παρέχει, ύστερα από αίτηση του αρμόδιου φορέα άλλου κράτους μέλους, πληροφορίες για το βαθμό της προγενέστερης ή μεταγενέστερης ανικανότητας προς εργασία και, κατά το δυνατόν, πληροφορίες που επιτρέπουν να διαπιστωθεί αν η ανικανότητα ήταν αποτέλεσμα εργατικού ατυχήματος κατά την έννοια της νομοθεσίας που εφαρμόζει ο φορέας του δεύτερου κράτους μέλους·

▼B

β) για τη θεμελίωση του δικαιώματος παροχών και τον καθορισμό του ύψους των παροχών, ο αρμόδιος φορέας λαμβάνει υπόψη, σύμφωνα με τη νομοθεσία την οποία εφαρμόζει, το βαθμό ανικανότητας που έχει προκληθεί από αυτές τις προγενέστερες ή μεταγενέστερες περιπτώσεις.

Άρθρο 40

Υποβολή και εξέταση των αιτήσεων συντάξεων ή συμπληρωματικών επιδομάτων

Για τη χορήγηση σύνταξης ή συμπληρωματικού επιδόματος δυνάμει της νομοθεσίας ενός κράτους μέλους, ο ενδιαφερόμενος ή οι κληρονόμοι του που κατοικούν στο έδαφος άλλου κράτους μέλους υποχρεούνται να υποβάλλουν, ανάλογα με την περίπτωση, αίτηση στον αρμόδιο φορέα ή στο φορέα του τόπου κατοικίας, ο οποίος τη διαβιβάζει στον αρμόδιο φορέα.

Η αίτηση περιλαμβάνει όλα τα απαιτούμενα στοιχεία σύμφωνα με τη νομοθεσία που εφαρμόζεται από τον αρμόδιο φορέα.

Άρθρο 41

Ειδικές διατάξεις εφαρμογής

1. Για τα κράτη μέλη που αναφέρονται στο παράρτημα 2, οι διατάξεις του τίτλου III κεφάλαιο 2 του βασικού κανονισμού που αφορούν τις παροχές σε είδος εφαρμόζονται στα πρόσωπα που δικαιούνται παροχές σε είδος αποκλειστικά δυνάμει ειδικού καθεστώτος που εφαρμόζεται στους δημόσιους υπαλλήλους και υπό τους όρους που καθορίζονται σε αυτό.

2. Εφαρμόζονται κατ' αναλογία το άρθρο 32 παράγραφος 2 δεύτερο εδάφιο και το άρθρο 32 παράγραφος 3 του κανονισμού εφαρμογής.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ III

Επίδομα θανάτου

Άρθρο 42

Αίτηση επιδόματος θανάτου

Για την εφαρμογή των άρθρων 42 και 43 του βασικού κανονισμού, η αίτηση παροχών λόγω θανάτου υποβάλλεται είτε στον αρμόδιο φορέα είτε στο φορέα του τόπου κατοικίας του αιτούντος, ο οποίος τη διαβιβάζει στον αρμόδιο φορέα.

Η αίτηση περιλαμβάνει όλα τα απαιτούμενα στοιχεία σύμφωνα με τη νομοθεσία που εφαρμόζεται από τον αρμόδιο φορέα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ IV

Παροχές αναπηρίας και συντάξεις γήρατος και επιζώντος

Άρθρο 43

Συμπληρωματικές διατάξεις για τον υπολογισμό της παροχής

1. Για τον υπολογισμό του θεωρητικού ποσού και του πραγματικού ποσού της παροχής σύμφωνα με το άρθρο 52 παράγραφος 1 στοιχείο β) του βασικού κανονισμού, εφαρμόζονται οι κανόνες του άρθρου 12 παράγραφοι 3, 4, 5 και 6 του κανονισμού εφαρμογής.

▼B

2. Εάν οι περίοδοι προαιρετικής υπαγωγής ή προαιρετικής συνέχισης της ασφάλισης δεν συνυπολογίσθηκαν δυνάμει του άρθρου 12 παράγραφος 3 του κανονισμού εφαρμογής, ο φορέας του κράτους μέλους, δυνάμει τη νομοθεσία του οποίου πραγματοποιήθηκαν οι περίοδοι αυτές, υπολογίζει το ποσό που αντιστοιχεί στις περιόδους αυτές σύμφωνα με τη νομοθεσία που εφαρμόζει. Το πραγματικό ποσό της παροχής, το οποίο υπολογίζεται σύμφωνα με το άρθρο 52 παράγραφος 1 στοιχείο β) του βασικού κανονισμού, προσαυξάνεται κατά το ποσό που αντιστοιχεί στις περιόδους προαιρετικής υπαγωγής ή προαιρετικής συνέχισης της ασφάλισης.

3. Ο φορέας κάθε κράτους μέλους υπολογίζει, σύμφωνα με τη νομοθεσία που εφαρμόζει, το οφειλόμενο ποσό που αντιστοιχεί στις περιόδους προαιρετικής υπαγωγής ή προαιρετικής συνέχισης της ασφάλισης, το οποίο, δυνάμει του άρθρου 53 παράγραφος 3 στοιχείο γ) του βασικού κανονισμού, δεν υπόκειται στις ρήτρες άλλου κράτους μέλους για κατάργηση, μείωση ή αναστολή.

Εάν η νομοθεσία που εφαρμόζει ο αρμόδιος φορέας δεν του επιτρέπει να καθορίσει απευθείας το ποσό αυτό για το λόγο ότι η εν λόγω νομοθεσία αναγνωρίζει διαφορετικές αξίες στις περιόδους ασφάλισης, μπορεί να ορίζεται πλασματικό ποσό. Η διοικητική επιτροπή ορίζει τη διαδικασία ορισμού αυτού του πλασματικού ποσού.

Άρθρο 44

Συνυπολογισμός των περιόδων ανατροφής τέκνου

1. Για τους σκοπούς του παρόντος άρθρου, ως «περίοδος ανατροφής τέκνου» νοείται οποιαδήποτε περίοδος που πιστώνεται δυνάμει της περί συντάξεων νομοθεσίας κράτους μέλους ή η οποία παρέχει δικαίωμα σε συμπλήρωμα της σύνταξης αποκλειστικά λόγω του ότι ο δικαιούχος ανέθρεψε τέκνο, ανεξάρτητα από τη μέθοδο που χρησιμοποιείται για τον υπολογισμό των περιόδων αυτών και το κατά πόσον οι περίοδοι αυτές τρέχουν από το χρόνο της ανατροφής τέκνου ή αναγνωρίζονται αναδρομικά.

2. Εάν, δυνάμει της νομοθεσίας του κράτους μέλους που είναι αρμόδιο δυνάμει του τίτλου ΙΙ του βασικού κανονισμού, δεν συνυπολογίζεται περίοδος ανατροφής τέκνου, ο φορέας του κράτους μέλους, η νομοθεσία του οποίου ήταν εφαρμοστέα δυνάμει του τίτλου ΙΙ του βασικού κανονισμού στον ενδιαφερόμενο λόγω άσκησης μισθωτής ή μη μισθωτής δραστηριότητας την ημερομηνία κατά την οποία, δυνάμει της εν λόγω νομοθεσίας, έπρεπε να αρχίσει να συνυπολογίζεται η περίοδος ανατροφής τέκνου για το τέκνο αυτό, εξακολουθεί να είναι αρμόδιος για το συνυπολογισμό της εν λόγω περιόδου ως περιόδου ανατροφής τέκνου δυνάμει της νομοθεσίας του, ως εάν η εν λόγω ανατροφή τέκνου να είχε πραγματοποιηθεί στην επικράτειά του.

3. Η παράγραφος 2 δεν ισχύει στην περίπτωση που ο ενδιαφερόμενος υπαγόταν ήδη ή υπάγεται πλέον στη νομοθεσία άλλου κράτους μέλους λόγω της άσκησης μισθωτής ή μη μισθωτής δραστηριότητας.

Άρθρο 45

Αίτηση παροχών

Α. *Υποβολή της αίτησης για παροχές σύμφωνα με νομοθεσία τύπου Α δυνάμει του άρθρου 44 παράγραφος 2 του βασικού κανονισμού*

1. Για να λάβει παροχές δυνάμει νομοθεσίας τύπου Α δυνάμει του άρθρου 44 παράγραφος 2 του βασικού κανονισμού, ο αιτών υποβάλλει αίτηση στο φορέα του κράτους μέλους στη νομοθεσία του οποίου υπαγόταν κατά τη στιγμή της επέλευσης της ανικανότητας προς εργασία, με επακόλουθο την αναπηρία ή την επιδείνωση της αναπηρίας αυτής, ή στο φορέα του τόπου κατοικίας, ο οποίος διαβιβάζει την αίτηση στον πρώτο φορέα.

▼B

2. Εάν χορηγήθηκαν παροχές ασθένειας σε χρήμα, η ημερομηνία λήξης της περιόδου χορήγησης των παροχών αυτών θεωρείται, ανάλογα με την περίπτωση, ως ημερομηνία υποβολής της αίτησης συνταξιοδότησης.

3. Στην περίπτωση που αναφέρεται στο άρθρο 47 παράγραφος 1 του βασικού κανονισμού, ο φορέας, στον οποίον ήταν ασφαλισμένος ο ενδιαφερόμενος την τελευταία φορά, γνωστοποιεί στον προηγούμενο φορέα οφειλέτη των παροχών το ποσό και την ημερομηνία από την οποία οφείλονται οι παροχές αυτές δυνάμει της εφαρμοστέας νομοθεσίας. Από την ημερομηνία αυτήν, οι παροχές που οφείλονται πριν από την επιδείνωση της αναπηρίας καταργούνται ή μειώνονται έως το ύψος του ποσού του συμπληρώματος που προβλέπεται στο άρθρο 47 παράγραφος 2 του βασικού κανονισμού.

Β. *Υποβολή άλλων αιτήσεων παροχών*

4. Σε περιπτώσεις διαφορετικές από εκείνες που αναφέρονται στην παράγραφο 1, ο αιτών υποβάλλει αίτηση στο φορέα του τόπου κατοικίας του ή στο φορέα του τελευταίου κράτους μέλους του οποίου ήταν εφαρμοστέα η νομοθεσία. Εάν ο ενδιαφερόμενος δεν είχε υπαχθεί ποτέ στη νομοθεσία την οποία εφαρμόζει ο φορέας του τόπου κατοικίας, ο εν λόγω φορέας διαβιβάζει την αίτηση στο φορέα του τελευταίου κράτους μέλους του οποίου ήταν εφαρμοστέα η νομοθεσία.

5. Η ημερομηνία υποβολής της αίτησης ισχύει έναντι όλων των σχετικών φορέων.

6. Κατά παρέκκλιση από την παράγραφο 5, εάν ο αιτών, μολονότι του απευθύνθηκε σχετική πρόσκληση, δεν γνωστοποιήσει ότι είχε απασχοληθεί ή κατοικήσει σε άλλα κράτη μέλη, η ημερομηνία κατά την οποία ο αιτών συμπληρώνει την αρχική του αίτηση ή υποβάλλει νέα αίτηση σχετικά με τις ελλείπουσες περιόδους θεωρείται ως η ημερομηνία υποβολής της αίτησης για το φορέα ο οποίος εφαρμόζει την εν λόγω νομοθεσία, με την επιφύλαξη ευνοϊκότερων διατάξεων της νομοθεσίας αυτής.

Άρθρο 46

Έγγραφα και στοιχεία που πρέπει να επισυνάπτονται στην αίτηση από τον αιτούντα

1. Η αίτηση υποβάλλεται από τον αιτούντα σύμφωνα με τις διατάξεις της νομοθεσίας την οποία εφαρμόζει ο φορέας που αναφέρεται στο άρθρο 45 παράγραφος 1 ή 4 του παρόντος κανονισμού και συνοδεύεται από τα δικαιολογητικά που απαιτεί η νομοθεσία αυτή. Ειδικότερα, ο αιτών παρέχει όλα τα διαθέσιμα σχετικά στοιχεία και δικαιολογητικά όσον αφορά τις περιόδους ασφάλισης (φορείς, αριθμούς ταυτοποίησης), μισθωτής δραστηριότητας (εργοδότες) ή μη μισθωτής δραστηριότητας (φύση και τόπο άσκησης της δραστηριότητας) και κατοικίας (διευθύνσεις) που ενδέχεται να συμπληρώθηκαν δυνάμει άλλης νομοθεσίας, γνωστοποιεί δε και τη διάρκεια των περιόδων αυτών.

2. Εάν, σύμφωνα με το άρθρο 50 παράγραφος 1 του βασικού κανονισμού, ο αιτών ζητεί την αναστολή της εκκαθάρισης των παροχών γήρατος που θα λάμβανε δυνάμει της νομοθεσίας ενός ή περισσότερων κρατών μελών, οφείλει να το αναφέρει στην αίτησή του και να προσδιορίσει βάσει ποιας νομοθεσίας ζητεί την αναστολή της εκκαθάρισης των παροχών. Προκειμένου να είναι σε θέση ο αιτών να ασκήσει το δικαίωμα αυτό, οι σχετικοί φορείς του κοινοποιούν κατ' αίτησή του όλα τα στοιχεία που διαθέτουν ώστε να μπορεί να εκτιμήσει τις συνέπειες της ταυτόχρονης ή διαδοχικής εκκαθάρισης παροχών την οποία ενδέχεται να ζητήσει.

▼B

3. Εάν ο αιτών αποσύρει αίτηση παροχών που προβλέπονται από τη νομοθεσία ενός συγκεκριμένου κράτους μέλους, η εν λόγω απόσυρση δεν θεωρείται ταυτόχρονη απόσυρση αιτήσεων παροχών δυνάμει της νομοθεσίας άλλων κρατών μελών.

Άρθρο 47

Εξέταση αιτήσεων παροχών από τους σχετικούς φορείς

Α. *Φορέας επαφής*

1. Ο φορέας προς τον οποίο υποβάλλεται ή διαβιβάζεται η αίτηση παροχών σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 45 παράγραφος 1 ή 4 του κανονισμού εφαρμογής αναφέρεται εφεξής ως «φορέας επαφής». Ο φορέας του τόπου κατοικίας δεν θεωρείται ως φορέας επαφής εάν ο ενδιαφερόμενος δεν είχε υπαχθεί ποτέ στη νομοθεσία την οποία εφαρμόζει ο εν λόγω φορέας.

Εκτός από την εξέταση της αίτησης παροχών δυνάμει της νομοθεσίας την οποία εφαρμόζει, ο φορέας προωθεί, ως φορέας επαφής, την ανταλλαγή δεδομένων, την κοινοποίηση αποφάσεων και τις πράξεις που απαιτούνται για την εξέταση της αίτησης από τους σχετικούς φορείς, παρέχει στον αιτούντα, κατ' αίτησή του, οιαδήποτε στοιχεία που αφορούν τις κοινοτικές πτυχές της εξέτασης και τον τηρεί ενήμερο όσον αφορά την πρόοδό της.

Β. *Εξέταση της αίτησης παροχών σύμφωνα με νομοθεσία τύπου Α δυνάμει του άρθρου 44 του βασικού κανονισμού.*

2. Στην περίπτωση που αναφέρεται στο άρθρο 44 παράγραφος 3 του βασικού κανονισμού, ο φορέας επαφής αποστέλλει το σύνολο των εγγράφων που αφορούν τον ενδιαφερόμενο στο φορέα στον οποίο ήταν ασφαλισμένος προηγουμένως και ο οποίος εξετάζει με τη σειρά του το φάκελο.

3. Τα άρθρα 48 έως 52 του εκτελεστικού κανονισμού δεν εφαρμόζονται στην εξέταση των αιτήσεων οι οποίες αναφέρονται στο άρθρο 44 του βασικού κανονισμού.

Γ. *Εξέταση άλλων αιτήσεων παροχών*

4. Σε περιπτώσεις διαφορετικές από εκείνες που αναφέρονται στην παράγραφο 2 ο φορέας επαφής αποστέλλει αμελλητί τις αιτήσεις παροχών και όλα τα έγγραφα που διαθέτει και, ανάλογα με την περίπτωση, τα σχετικά έγγραφα που έχει παράσχει ο αιτών σε όλους τους εμπλεκόμενους φορείς, ώστε να μπορέσουν να αρχίσουν ταυτοχρόνως την εξέταση της αίτησης. Ο φορέας επαφής κοινοποιεί στους άλλους φορείς τις περιόδους ασφάλισης ή κατοικίας που υπάγονται στη νομοθεσία του. Αναφέρει επίσης τα έγγραφα που θα υποβληθούν μεταγενέστερα, ώστε να συμπληρωθεί το συντομότερο δυνατόν η αίτηση.

5. Κάθε σχετικός φορέας κοινοποιεί στο φορέα επαφής και τους άλλους σχετικούς φορείς, το συντομότερο δυνατόν, τις περιόδους ασφάλισης ή κατοικίας που υπάγονται στη νομοθεσία του.

6. Κάθε σχετικός φορέας υπολογίζει το ύψος των παροχών σύμφωνα με το άρθρο 52 του βασικού κανονισμού και κοινοποιεί στο φορέα επαφής και στους άλλους ενδιαφερόμενους φορείς την απόφασή του, το ύψος των οφειλόμενων παροχών και οποιοδήποτε στοιχείο απαιτούμενο για τους σκοπούς των άρθρων 53 έως 55 του βασικού κανονισμού.

▼B

7. Εάν ένας φορέας κρίνει, βάσει των στοιχείων που αναφέρονται στις παραγράφους 4 και 5 του παρόντος άρθρου, ότι έχει εφαρμογή το άρθρο 46 παράγραφος 2 ή το άρθρο 57 παράγραφος 2 ή 3 του βασικού κανονισμού, ενημερώνει σχετικά το φορέα επαφής και τους άλλους ενδιαφερόμενους φορείς.

Άρθρο 48

Κοινοποίηση των αποφάσεων στον αιτούντα

1. Κάθε φορέας κοινοποιεί στον αιτούντα την απόφαση που έχει λάβει σύμφωνα με την εφαρμοστέα νομοθεσία. Κάθε απόφαση προσδιορίζει τα ένδικα βοηθήματα και τις προθεσμίες προσφυγής που ισχύουν για αυτήν. Όταν έχουν κοινοποιηθεί στο φορέα επαφής όλες οι αποφάσεις που έχουν ληφθεί από κάθε φορέα, ο φορέας αποστέλλει στον αιτούντα και στους άλλους σχετικούς φορείς σύνοψη των εν λόγω αποφάσεων. Η διοικητική επιτροπή καταρτίζει υπόδειγμα σύνοψης. Η σύνοψη αποστέλλεται στον αιτούντα στη γλώσσα του φορέα ή, κατ' αίτηση του αιτούντος, σε οιαδήποτε γλώσσα της επιλογής του, η οποία αναγνωρίζεται ως επίσημη γλώσσα των κοινοτικών οργάνων σύμφωνα με το άρθρο 290 της συνθήκης.

2. Εάν, μετά την παραλαβή της σύνοψης, ο αιτών κρίνει ότι τα δικαιώματά του θίγονται ενδεχομένως από την αλληλεπίδραση αποφάσεων που έχουν λάβει δύο ή περισσότεροι φορείς, δικαιούται να ζητήσει την επανεξέταση των αποφάσεων από τους σχετικούς φορείς εντός των προθεσμιών τις οποίες προβλέπουν οι αντίστοιχες εθνικές νομοθεσίες. Οι προθεσμίες αρχίζουν να τρέχουν την ημερομηνία παραλαβής της σύνοψης. Ο αιτών ενημερώνεται εγγράφως για το αποτέλεσμα της επανεξέτασης.

Άρθρο 49

Προσδιορισμός του βαθμού αναπηρίας

1. Όταν έχει εφαρμογή το άρθρο 46 παράγραφος 3 του βασικού κανονισμού, ο μόνος φορέας που δικαιούται να λάβει απόφαση σχετικά με το βαθμό αναπηρίας του αιτούντος είναι ο φορέας επαφής εφόσον η νομοθεσία που εφαρμόζει ο φορέας αυτός περιλαμβάνεται στο παράρτημα VII του βασικού κανονισμού ή, ελλείψει αυτού, ο φορέας η νομοθεσία του οποίου περιλαμβάνεται στο ανωτέρω παράρτημα και στη νομοθεσία του οποίου υπαγόταν την τελευταία φορά ο αιτών. Ο φορέας λαμβάνει την απόφαση αυτήν μόλις είναι σε θέση να καθορίσει αν πληρούνται οι όροι για την απόκτηση του δικαιώματος, σύμφωνα με τη νομοθεσία που εφαρμόζει, λαμβανομένων υπόψη, ανάλογα με την περίπτωση, των διατάξεων των άρθρων 6 και 51 του βασικού κανονισμού. Ο φορέας κοινοποιεί αμελλητί την απόφαση αυτήν στους υπόλοιπους σχετικούς φορείς.

Εάν δεν πληρούνται οι όροι για την απόκτηση του δικαιώματος, εκτός των σχετικών με το βαθμό αναπηρίας, σύμφωνα με την εφαρμοστέα νομοθεσία, λαμβανομένων υπόψη των διατάξεων των άρθρων 6 και 51 του βασικού κανονισμού, ο φορέας επαφής ενημερώνει αμελλητί τον αρμόδιο φορέα του τελευταίου κράτους μέλους στου οποίου τη νομοθεσία υπαγόταν ο αιτών. Ο τελευταίος αυτός φορέας δύναται να λάβει την απόφαση σχετικά με το βαθμό αναπηρίας του αιτούντος εφόσον πληρούνται οι όροι θεμελίωσης του δικαιώματος σύμφωνα με την εφαρμοστέα νομοθεσία. Ο φορέας κοινοποιεί αμελλητί την απόφαση αυτήν στους υπόλοιπους σχετικούς φορείς.

Εφόσον απαιτείται, για τη θεμελίωση του δικαιώματος, το ζήτημα μπορεί να παραπεμφθεί και πάλι, με τους ίδιους όρους, στον αρμόδιο για θέματα αναπηρίας φορέα του κράτους μέλους στου οποίου τη νομοθεσία υπαγόταν αρχικά ο αιτών.

▼B

2. Εάν δεν εφαρμόζονται οι διατάξεις του άρθρου 46 παράγραφος 3 του βασικού κανονισμού, κάθε φορέας, σύμφωνα με τη νομοθεσία του, έχει το δικαίωμα να ζητεί την εξέταση του αιτούντος από ιατρό ή άλλο ειδικό της επιλογής του ώστε να καθορισθεί ο βαθμός αναπηρίας. Ωστόσο, ο φορέας ενός κράτους μέλους λαμβάνει υπόψη τα έγγραφα, τις ιατρικές εκθέσεις και τις διοικητικές πληροφορίες που έχουν συγκεντρωθεί από το φορέα κάθε άλλου κράτος μέλους ως εάν να είχαν καταρτισθεί από το δικό του κράτος μέλος.

Άρθρο 50

Προσωρινές καταβολές και προκαταβολές παροχών

1. Με την επιφύλαξη του άρθρου 7 του κανονισμού εφαρμογής, κάθε φορέας ο οποίος κατά την εξέταση αίτησης παροχών διαπιστώνει ότι ο αιτών δικαιούται αυτοτελή παροχή δυνάμει της εφαρμοστέας νομοθεσίας, σύμφωνα με το άρθρο 52 παράγραφος 1 στοιχείο α) του βασικού κανονισμού, καταβάλλει αμελλητί την παροχή αυτή. Η πληρωμή αυτή θεωρείται προσωρινή εάν το χορηγούμενο ποσό θα μπορούσε να επηρεασθεί από το αποτέλεσμα της διαδικασίας εξέτασης της αίτησης.

2. Όταν είναι σαφές από τα διαθέσιμα στοιχεία ότι ο αιτών δικαιούται πληρωμή από φορέα δυνάμει του άρθρου 52 παράγραφος 1 στοιχείο β) του βασικού κανονισμού, ο εν λόγω φορέας προβαίνει σε προκαταβολή, το ύψος της οποίας είναι όσο το δυνατόν πλησιέστερο προς εκείνο το οποίο πιθανώς θα καταβληθεί κατ' εφαρμογή του άρθρου 52 παράγραφος 1 στοιχείο β) του βασικού κανονισμού.

3. Κάθε φορέας που οφείλει να καταβάλει προσωρινές παροχές ή να προβεί σε προκαταβολές δυνάμει της παραγράφου 1 ή 2 ενημερώνει αμελλητί τον αιτούντα, εφιστώντας ιδίως την προσοχή του στον προσωρινό χαρακτήρα του μέτρου και σε οποιοδήποτε δικαίωμα προσφυγής σύμφωνα με τη νομοθεσία του.

Άρθρο 51

Νέος υπολογισμός των παροχών

1. Σε περίπτωση νέου υπολογισμού των παροχών σύμφωνα με το άρθρο 48 παράγραφοι 3 και 4, το άρθρο 50 παράγραφος 4 και το άρθρο 59 παράγραφος 1 του βασικού κανονισμού, εφαρμόζεται κατ' αναλογία το άρθρο 50 του κανονισμού εφαρμογής.

2. Σε περίπτωση νέου υπολογισμού, κατάργησης ή αναστολής των παροχών, ο φορέας που έλαβε την απόφαση αυτή την κοινοποιεί αμελλητί στον ενδιαφερόμενο και ενημερώνει κάθε φορέα έναντι του οποίου ο ενδιαφερόμενος έχει δικαίωμα.

Άρθρο 52

Μέτρα για την επιτάχυνση της εκκαθάρισης των παροχών

1. Για να διευκολυνθούν και να επιταχυνθούν η εξέταση των αιτήσεων και η καταβολή των παροχών, οι φορείς στη νομοθεσία των οποίων έχει υπαχθεί ο ενδιαφερόμενος:

α) ανταλλάσσουν με τους φορείς άλλων κρατών μελών ή θέτουν στη διάθεσή τους τα στοιχεία ταυτοποίησης των προσώπων που αλλάζουν από τη μία εφαρμοστέα εθνική νομοθεσία στην άλλη και εξασφαλίζουν από κοινού ότι τα εν λόγω στοιχεία ταυτοποίησης διατηρούνται και αντιστοιχούν ή, ελλείψει αυτού, μεριμνούν ώστε οι ενδιαφερόμενοι να έχουν άμεση πρόσβαση στα στοιχεία ταυτοποίησής τους·

▼B

β) αρκετά πριν από την ελάχιστη ηλικία έναρξης θεμελίωσης συνταξιοδοτικού δικαιώματος ή πριν από ηλικία που θα προσδιορισθεί από την εθνική νομοθεσία, ανταλλάσσουν με τον ενδιαφερόμενο και τους φορείς άλλων κρατών μελών ή θέτουν στη διάθεσή τους στοιχεία (συμπληρωθείσες περιόδους ή άλλα σημαντικά στοιχεία) όσον αφορά τα συνταξιοδοτικά δικαιώματα προσώπων που έχουν αλλάξει εφαρμοστέα νομοθεσία ή, ελλείψει αυτών, ενημερώνουν τα εν λόγω πρόσωπα ή τους παρέχουν τα μέσα ώστε να εξοικειώνονται οι ίδιοι σχετικά με τα μελλοντικά δικαιώματά τους για παροχές.

2. Για την εφαρμογή της παραγράφου 1, η διοικητική επιτροπή προσδιορίζει τα στοιχεία που πρέπει να ανταλλάσσονται ή να καθίστανται διαθέσιμα και καθορίζει τις κατάλληλες διαδικασίες και μηχανισμούς, λαμβάνοντας υπόψη τα χαρακτηριστικά, τη διοικητική και τεχνική οργάνωση και τα τεχνολογικά μέσα που διαθέτουν τα εθνικά συνταξιοδοτικά συστήματα. Η διοικητική επιτροπή μεριμνά για την εφαρμογή των συνταξιοδοτικών αυτών συστημάτων δίνοντας συνέχεια στα λαμβανόμενα μέτρα και εξασφαλίζοντας την υλοποίησή τους.

3. Για την εφαρμογή της παραγράφου 1, τα στοιχεία του παρόντος άρθρου θα πρέπει να παρέχονται στο φορέα του πρώτου κράτους μέλους στο οποίο ο ενδιαφερόμενος έχει λάβει προσωπικό αριθμό αναγνώρισης (PIN) για τους σκοπούς κοινωνικής ασφάλειας.

Άρθρο 53

Μέτρα συντονισμού εντός των κρατών μελών

1. Με την επιφύλαξη του άρθρου 51 του βασικού κανονισμού, εάν η εθνική νομοθεσία περιλαμβάνει κανόνες για τον καθορισμό του αρμόδιου φορέα ή του εφαρμοστέου συστήματος ή για την υπαγωγή περιόδων ασφάλισης σε συγκεκριμένο σύστημα, οι κανόνες αυτοί εφαρμόζονται, λαμβανομένων υπόψη αποκλειστικά των ασφαλιστικών περιόδων που συμπληρώθηκαν δυνάμει της νομοθεσίας του σχετικού κράτους μέλους.

2. Εάν η εθνική νομοθεσία περιλαμβάνει κανόνες συντονισμού των ειδικών συστημάτων που εφαρμόζονται στους δημόσιους υπαλλήλους και του γενικού συστήματος των μισθωτών, οι κανόνες αυτοί δεν επηρεάζονται από τις διατάξεις του βασικού κανονισμού και από τις διατάξεις του κανονισμού εφαρμογής.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ V

Παροχές ανεργίας

Άρθρο 54

Συνυπολογισμός περιόδων και υπολογισμός παροχών

1. Το άρθρο 12 παράγραφος 1 του κανονισμού εφαρμογής εφαρμόζεται κατ' αναλογία στο άρθρο 61 του βασικού κανονισμού. Με την επιφύλαξη των υποκείμενων υποχρεώσεων των εμπλεκομένων φορέων, ο ενδιαφερόμενος μπορεί να υποβάλλει στον αρμόδιο φορέα έγγραφο που εκδίδεται από το φορέα του κράτους μέλους στη νομοθεσία του οποίου είχε υπαχθεί κατά την τελευταία μισθωτή ή μη μισθωτή του δραστηριότητα, στο οποίο αναφέρονται οι χρονικές περίοδοι που συμπληρώθηκαν δυνάμει της νομοθεσίας αυτής.

▼M2

2. Για τους σκοπούς της εφαρμογής του άρθρου 62 παράγραφος 3 του βασικού κανονισμού, ο αρμόδιος φορέας του κράτους μέλους στη νομοθεσία του οποίου είχε υπαχθεί ο ενδιαφερόμενος κατά την τελευταία μισθωτή ή μη μισθωτή δραστηριότητά του, κοινοποιεί, αμελλητί, στο φορέα του τόπου κατοικίας και ύστερα από αίτησή του, όλες τις απαραίτητες πληροφορίες για τον υπολογισμό των επιδομάτων ανεργίας που είναι δυνατό να λάβει στο κράτος μέλος στο οποίο ευρίσκεται, και ιδίως το ποσό του μισθού ή του επαγγελματικού εισοδήματος που εισέπραξε ο ενδιαφερόμενος.

▼B

3. Για την εφαρμογή του άρθρου 62 του βασικού κανονισμού και κατά παρέκκλιση από το άρθρο 63 του ανωτέρω κανονισμού, ο αρμόδιος φορέας ενός κράτους μέλους, του οποίου η νομοθεσία προβλέπει ότι ο υπολογισμός των παροχών ποικίλλει ανάλογα με τον αριθμό των μελών της οικογένειας, λαμβάνει επίσης υπόψη τα μέλη της οικογένειας του ενδιαφερομένου που κατοικούν σε άλλο κράτος μέλος, ως εάν να κατοικούσαν στο αρμόδιο κράτος μέλος. Η διάταξη αυτή δεν εφαρμόζεται στην περίπτωση που, στο κράτος μέλος κατοικίας των μελών της οικογένειας, ένα άλλο πρόσωπο δικαιούται παροχές ανεργίας για τον υπολογισμό των οποίων λαμβάνονται υπόψη αυτά τα μέλη της οικογένειας.

Άρθρο 55

Προϋποθέσεις και όρια της διατήρησης του δικαιώματος επί των παροχών όταν ο άνεργος μεταβαίνει σε άλλο κράτος μέλος

▼M2

1. Για να καλύπτεται από το άρθρο 64 ή το άρθρο 65α του βασικού κανονισμού, ο άνεργος ο οποίος μεταβαίνει σε άλλο κράτος μέλος ενημερώνει, πριν από την αναχώρησή του, τον αρμόδιο φορέα και ζητεί από αυτόν έγγραφο που πιστοποιεί ότι εξακολουθεί να δικαιούται επιδόματα υπό τις προϋποθέσεις που ορίζονται στο άρθρο 64 παράγραφος 1 στοιχείο β) του βασικού κανονισμού.

▼B

Ο εν λόγω φορέας ενημερώνει τον ενδιαφερόμενο σχετικά με τις υποχρεώσεις του και του διαβιβάζει το εν λόγω έγγραφο, το οποίο αναφέρει κυρίως τα ακόλουθα:

α) την ημερομηνία κατά την οποία ο άνεργος έπαυσε να είναι στη διάθεση των υπηρεσιών απασχόλησης του αρμόδιου κράτους·

β) την προθεσμία που ορίζεται σύμφωνα με το άρθρο 64 παράγραφος 1 στοιχείο β) του βασικού κανονισμού για να εγγραφεί ο άνεργος ως αιτών εργασία στο κράτος μέλος στο οποίο μετέβη·

γ) τη μέγιστη περίοδο κατά τη διάρκεια της οποίας είναι δυνατόν να διατηρηθεί το δικαίωμα παροχών σύμφωνα με το άρθρο 64 παράγραφος 1 στοιχείο γ) του βασικού κανονισμού·

δ) τα γεγονότα που ενδέχεται να επηρεάσουν το δικαίωμα παροχών.

2. Ο άνεργος εγγράφεται ως αιτών εργασία στις υπηρεσίες απασχόλησης του κράτους μέλους στο οποίο μεταβαίνει σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 64 παράγραφος 1 στοιχείο β) του βασικού κανονισμού και διαβιβάζει στο φορέα αυτού του κράτους μέλους το έγγραφο που αναφέρεται στην παράγραφο 1. Σε περίπτωση που έχει ενημερώσει τον αρμόδιο φορέα σύμφωνα με την παράγραφο 1 αλλά δεν διαβιβάσει το έγγραφο, ο φορέας του κράτους μέλους στο οποίο μετέβη ο άνεργος απευθύνεται στον αρμόδιο φορέα προκειμένου να λάβει τις απαιτούμενες πληροφορίες.

▼B

3. Οι υπηρεσίες απασχόλησης του κράτους μέλους στο οποίο μετέβη ο άνεργος για να αναζητήσει απασχόληση ενημερώνουν τον άνεργο σχετικά με τις υποχρεώσεις του.

4. Ο φορέας του κράτους μέλους στο οποίο μετέβη ο άνεργος αποστέλλει αμέσως στον αρμόδιο φορέα έγγραφο το οποίο περιέχει την ημερομηνία εγγραφής του ανέργου στις υπηρεσίες απασχόλησης καθώς και τη νέα του διεύθυνση.

Εάν, κατά την περίοδο κατά την οποία ο άνεργος έχει το δικαίωμα να διατηρήσει τις παροχές ανεργίας, σημειωθεί οιοδήποτε γεγονός το οποίο ενδέχεται να επηρεάσει το δικαίωμα σε παροχές, ο φορέας του κράτους μέλους στο οποίο μετέβη ο άνεργος διαβιβάζει αμέσως στον αρμόδιο φορέα και στον ενδιαφερόμενο έγγραφο που περιέχει τις σχετικές πληροφορίες.

Κατόπιν αιτήσεως του αρμόδιου φορέα, ο φορέας του τόπου στον οποίο μετέβη ο άνεργος παρέχει κάθε μήνα τις σχετικές πληροφορίες όσον αφορά την παρακολούθηση της κατάστασης του ανέργου, και κυρίως εάν αυτός εξακολουθεί να είναι εγγεγραμμένος στις υπηρεσίες απασχόλησης και εάν συμμορφώνεται προς τις διαδικασίες ελέγχου που προβλέπονται εκεί.

5. Ο φορέας του κράτους μέλους στο οποίο μετέβη ο άνεργος διενεργεί έλεγχο ή μεριμνά για τη διοργάνωση ελέγχου, ως εάν επρόκειτο για άνεργο που λαμβάνει παροχές δυνάμει της νομοθεσίας του. Εφόσον απαιτείται, ενημερώνει αμέσως τον αρμόδιο φορέα για την εμφάνιση οιωνδήποτε περιστάσεων που αναφέρονται στην παράγραφο 1 στοιχείο δ).

6. Οι αρμόδιες αρχές ή οι αρμόδιοι φορείς δύο ή περισσότερων κρατών μελών μπορούν να ορίζουν από κοινού συγκεκριμένες διαδικασίες και χρονικά όρια όσον αφορά την παρακολούθηση της κατάστασης του ανέργου καθώς και άλλα μέτρα για τη διευκόλυνση της αναζήτησης απασχόλησης από τους ανέργους οι οποίοι μεταβαίνουν σε ένα από αυτά τα κράτη μέλη δυνάμει του άρθρου 64 του βασικού κανονισμού.

▼M2

7. Οι παράγραφοι 2 έως 6 εφαρμόζονται τηρουμένων των αναλογιών στην κατάσταση που καλύπτεται από το άρθρο 65α παράγραφος 3 του βασικού κανονισμού.

▼B

Άρθρο 56

Άνεργοι οι οποίοι κατοικούν σε κράτος μέλος διαφορετικό από το αρμόδιο κράτος μέλος

▼M2

1. Όταν ο άνεργος αποφασίζει, σύμφωνα με το άρθρο 65 παράγραφος 2 ή το άρθρο 65α παράγραφος 1 του βασικού κανονισμού, να τεθεί επίσης στη διάθεση των υπηρεσιών απασχόλησης στο κράτος μέλος που δεν χορηγεί τα επιδόματα, μέσω της εγγραφής του εκεί ως ατόμου που αναζητεί εργασία, ενημερώνει σχετικά τον φορέα και τις υπηρεσίες απασχόλησης του κράτους μέλους που χορηγεί τα επιδόματα.

Κατόπιν αίτησης των υπηρεσιών απασχόλησης του κράτους μέλους που δεν χορηγεί τα επιδόματα, οι υπηρεσίες απασχόλησης στο κράτος μέλος που χορηγεί τα επιδόματα, διαβιβάζουν τις απαιτούμενες πληροφορίες σχετικά με την εγγραφή και την αναζήτηση απασχόλησης του ανέργου.

▼M2

2. Όταν η νομοθεσία που εφαρμόζεται στα ενδιαφερόμενα κράτη μέλη απαιτεί την εκπλήρωση ορισμένων υποχρεώσεων και/ή δραστηριοτήτων αναζήτησης απασχόλησης από τον άνεργο, έχουν προτεραιότητα οι υποχρεώσεις του ανέργου και/ή οι δραστηριότητές του για αναζήτηση απασχόλησης στο κράτος μέλος που χορηγεί τα επιδόματα.

Η μη εκπλήρωση όλων των υποχρεώσεων και/ή των δραστηριοτήτων αναζήτησης απασχόλησης εκ μέρους του ανέργου στο κράτος μέλος που δεν χορηγεί τα επιδόματα, δεν επηρεάζει τα επιδόματα που του χορηγούνται στο άλλο κράτος μέλος.

▼B

3. Για την εφαρμογή του άρθρου 65 παράγραφος 5 στοιχείο β) του βασικού κανονισμού, ο φορέας του κράτους μέλους, στη νομοθεσία του οποίου είχε υπαχθεί την τελευταία φορά ο εργαζόμενος, ενημερώνει το φορέα του τόπου κατοικίας, ύστερα από αίτησή του, εάν ο εργαζόμενος έχει δικαίωμα παροχών δυνάμει του άρθρου 64 του βασικού κανονισμού.

Άρθρο 57

Διατάξεις περί εφαρμογής των άρθρων 61, 62, 64 και 65 του βασικού κανονισμού για πρόσωπα καλυπτόμενα από ειδικό σύστημα δημόσιων υπαλλήλων

1. Οι διατάξεις των άρθρων 54 και 55 του βασικού κανονισμού εφαρμόζονται κατ' αναλογία στα πρόσωπα που καλύπτονται από ειδικό σύστημα ανεργίας δημοσίων υπαλλήλων.

2. Οι διατάξεις του άρθρου 56 του κανονισμού εφαρμογής δεν εφαρμόζονται στα πρόσωπα που καλύπτονται από ειδικό σύστημα ανεργίας δημόσιων υπαλλήλων. Άνεργος ο οποίος καλύπτεται από ειδικό σύστημα ανεργίας δημόσιων υπαλλήλων, ο οποίος είναι μερικώς ή πλήρως άνεργος και ο οποίος, κατά την τελευταία του απασχόληση, κατοικούσε στην επικράτεια κράτους μέλους διαφορετικού από το αρμόδιο κράτος, λαμβάνει τις παροχές δυνάμει του ειδικού συστήματος ανεργίας δημόσιων υπαλλήλων σύμφωνα με τις διατάξεις της νομοθεσίας του αρμόδιου κράτους μέλους ως εάν να κατοικούσε στην επικράτεια του κράτους αυτού· η χορήγηση των παροχών αυτών επιβαρύνει τον αρμόδιο φορέα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ VI

Οικογενειακές παροχές

Άρθρο 58

Κανόνες προτεραιότητας σε περίπτωση σώρευσης δικαιωμάτων

Για την εφαρμογή του άρθρου 68 παράγραφος 1 στοιχείο β) σημεία i) και ii) του βασικού κανονισμού, όταν ο τόπος κατοικίας των τέκνων δεν επιτρέπει τον καθορισμό της σειράς προτεραιότητας, κάθε ενδιαφερόμενο κράτος μέλος υπολογίζει το ποσό των παροχών συμπεριλαμβάνοντας τα τέκνα που δεν κατοικούν στο έδαφός του. Σε περίπτωση εφαρμογής του άρθρου 68 παράγραφος 1 στοιχείο β) σημείο i), ο αρμόδιος φορέας του κράτους μέλους του οποίου η νομοθεσία προβλέπει το υψηλότερο ποσό παροχών καταβάλλει το πλήρες ποσό. Ο αρμόδιος φορέας του άλλου κράτους μέλους αποδίδει σε αυτόν το ήμισυ του εν λόγω ποσού, εντός του ορίου του ποσού που προβλέπεται από τη νομοθεσία του τελευταίου κράτους μέλους.

▼B

Άρθρο 59

Κανόνες που εφαρμόζονται όταν μεταβάλλεται η εφαρμοστέα νομοθεσία ή/και η αρμοδιότητα χορήγησης οικογενειακών παροχών

1. Όταν η εφαρμοστέα νομοθεσία ή/και η αρμοδιότητα χορήγησης οικογενειακών παροχών μεταβάλλεται μεταξύ κρατών μελών κατά τη διάρκεια ενός ημερολογιακού μηνός, ανεξάρτητα από τις προθεσμίες για την καταβολή των οικογενειακών παροχών που προβλέπονται από τη νομοθεσία αυτών των κρατών μελών, ο φορέας ο οποίος κατέβαλε τις οικογενειακές παροχές σύμφωνα με τη νομοθεσία δυνάμει της οποίας έχουν χορηγηθεί οι παροχές κατά την αρχή του μηνός αυτού εξακολουθεί να το πράττει έως το τέλος του τρέχοντος μήνα.

2. Ο φορέας αυτός ενημερώνει το φορέα του ή των άλλων ενδιαφερόμενων κρατών μελών σχετικά με την ημερομηνία διακοπής της καταβολής των σχετικών οικογενειακών παροχών. Η καταβολή των παροχών από το άλλο κράτος μέλος ή τα ενδιαφερόμενα κράτη μέλη πραγματοποιείται από την ημερομηνία αυτή και μετά.

Άρθρο 60

Διαδικασία εφαρμογής των άρθρων 67 και 68 του βασικού κανονισμού

1. Η αίτηση χορήγησης οικογενειακών παροχών υποβάλλεται στον αρμόδιο φορέα. Για την εφαρμογή των άρθρων 67 και 68 του βασικού κανονισμού, λαμβάνεται υπόψη η κατάσταση ολόκληρης της οικογενείας ως εάν όλα τα εμπλεκόμενα άτομα να υπάγονταν στη νομοθεσία του ενδιαφερόμενου κράτους μέλους και να κατοικούσαν εκεί, ιδίως όσον αφορά το δικαίωμα ενός προσώπου να απαιτεί τη χορήγηση των παροχών αυτών. Σε περίπτωση κατά την οποία ένα άτομο που δικαιούται να απαιτήσει τη χορήγηση παροχών δεν ασκήσει το δικαίωμά του, αίτηση οικογενειακών παροχών που υποβάλλεται από τον άλλο γονέα, πρόσωπο εξομοιούμενο με γονέα, ή πρόσωπο ή φορέα που ασκεί την κηδεμονία του ή των τέκνων, λαμβάνεται υπόψη από τον αρμόδιο φορέα του κράτους μέλους η νομοθεσία του οποίου εφαρμόζεται.

2. Ο φορέας στον οποίο υποβάλλεται αίτηση σύμφωνα με την παράγραφο 1 εξετάζει την αίτηση με βάση τις λεπτομερείς πληροφορίες που υπέβαλε ο αιτών, λαμβάνοντας υπόψη το σύνολο των νομικών και πραγματικών στοιχείων που χαρακτηρίζουν την κατάσταση της οικογένειας του αιτούντος.

Εάν ο φορέας συναγάγει ότι εφαρμόζεται η νομοθεσία του κατά προτεραιότητα σύμφωνα με το άρθρο 68 παράγραφοι 1 και 2 του βασικού κανονισμού, χορηγεί τις οικογενειακές παροχές σύμφωνα με τη νομοθεσία που εφαρμόζει.

Εάν ο φορέας αυτός κρίνει ότι ενδέχεται να υπάρχει δυνατότητα δικαιώματος σε διαφορικό συμπλήρωμα δυνάμει της νομοθεσίας άλλου κράτους μέλους σύμφωνα με το άρθρο 68 παράγραφος 2 του βασικού κανονισμού, ο ίδιος φορέας διαβιβάζει αμελλητί την αίτηση στον αρμόδιο φορέα του άλλου κράτους μέλους και ενημερώνει τον ενδιαφερόμενο· ενημερώνει επίσης το φορέα του άλλου κράτους μέλους σχετικά με την απόφασή του όσον αφορά την αίτηση και το ύψος των καταβαλλόμενων οικογενειακών παροχών.

▼B

3. Όταν ο φορέας προς τον οποίο υπεβλήθη η αίτηση συναγάγει ότι εφαρμόζεται η δική του νομοθεσία, αλλά όχι κατά προτεραιότητα σύμφωνα με το άρθρο 68 παράγραφοι 1 και 2 του βασικού κανονισμού, λαμβάνει αμελλητί προσωρινή απόφαση σχετικά με τους εφαρμοστέους κανόνες προτεραιότητας και διαβιβάζει την αίτηση, σύμφωνα με το άρθρο 68 παράγραφος 3 του βασικού κανονισμού, στο φορέα του άλλου κράτους μέλους, ενώ παράλληλα ενημερώνει σχετικά τον αιτούντα. Ο εν λόγω φορέας διαθέτει δύο μήνες για να λάβει θέση σχετικά με τη ληφθείσα προσωρινή απόφαση.

Εάν ο φορέας προς τον οποίον έχει διαβιβασθεί η αίτηση δεν λάβει θέση εντός δύο μηνών από την παραλαβή της αίτησης, εφαρμόζεται η προαναφερόμενη προσωρινή απόφαση και ο φορέας καταβάλλει τις παροχές που προβλέπονται στη νομοθεσία του και ενημερώνει το φορέα προς τον οποίο υποβλήθηκε η αίτηση σχετικά με το ύψος των καταβαλλόμενων παροχών.

4. Όταν υπάρχει διάσταση απόψεων μεταξύ των ενδιαφερομένων φορέων σχετικά με την κατά προτεραιότητα εφαρμοστέα νομοθεσία, εφαρμόζεται το άρθρο 6 παράγραφοι 2 έως 5 του κανονισμού εφαρμογής. Προς τούτο, ο φορέας του τόπου κατοικίας που αναφέρεται στο άρθρο 6 παράγραφος 2 του κανονισμού εφαρμογής είναι ο φορέας του τόπου κατοικίας του ή των τέκνων.

5. Εάν ο φορέας που κατέβαλε προσωρινά τις παροχές οι οποίες υπερβαίνουν τις παροχές που τον βαρύνουν τελικά, μπορεί να απευθυνθεί στο φορέα προτεραιότητας για την είσπραξη του αχρεωστήτως καταβληθέντος ποσού σύμφωνα με τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 73 του κανονισμού εφαρμογής.

Άρθρο 61

Διαδικασία εφαρμογής του άρθρου 69 του βασικού κανονισμού

Για την εφαρμογή του άρθρου 69 του βασικού κανονισμού, η διοικητική επιτροπή καταρτίζει κατάλογο των πρόσθετων ή ειδικών οικογενειακών παροχών για ορφανά που καλύπτονται από το εν λόγω άρθρο. Αν ο αρμόδιος φορέας δεν υποχρεούται να χορηγήσει, κατά προτεραιότητα, αυτές τις πρόσθετες ή ειδικές οικογενειακές παροχές για ορφανά δυνάμει της νομοθεσίας που εφαρμόζει, διαβιβάζει αμελλητί οιαδήποτε αίτηση οικογενειακών παροχών, συνοδευόμενη από όλα τα απαιτούμενα έγγραφα και πληροφορίες, στο φορέα του κράτους μέλους στη νομοθεσία του οποίου είχε υπαχθεί για το μεγαλύτερο χρονικό διάστημα ο ενδιαφερόμενος και η οποία προβλέπει αυτές τις πρόσθετες ή ειδικές οικογενειακές παροχές για ορφανά. Σε ορισμένες περιπτώσεις, μπορεί να γίνει αναδρομή, με τους ίδιους όρους, έως το φορέα του κράτους μέλους δυνάμει της νομοθεσίας του οποίου ο ενδιαφερόμενος πραγματοποίησε την πιο σύντομη από τις περιόδους ασφάλισης ή κατοικίας του.

▼B

ΤΙΤΛΟΣ IV

ΔΗΜΟΣΙΟΝΟΜΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟ I

Απόδοση του κόστους των παροχών σύμφωνα με τα άρθρα 35 και 41 του βασικού κανονισμού

Τμήμα 1

Απόδοση βάσει της πραγματικής δαπάνης

Άρθρο 62

Αρχές

1. Για την εφαρμογή του άρθρου 35 και του άρθρου 41 του βασικού κανονισμού, το πραγματικό ποσό των εξόδων για παροχές σε είδος αποδίδεται από τον αρμόδιο φορέα στο φορέα που τις χορήγησε, όπως αυτό προκύπτει από τα λογιστικά στοιχεία του τελευταίου, εκτός από την περίπτωση εφαρμογής του άρθρου 63 του κανονισμού εφαρμογής.

2. Αν το σύνολο ή τμήμα του πραγματικού ποσού των εξόδων για παροχές που αναφέρονται στην παράγραφο 1 δεν προκύπτει από τα λογιστικά στοιχεία του φορέα που τις χορήγησε, το προς απόδοση ποσό ορίζεται με βάση κατ' αποκοπή ποσό που προκύπτει από όλα τα κατάλληλα στοιχεία αναφοράς που εξάγονται από τα διαθέσιμα δεδομένα. Η διοικητική επιτροπή εκτιμά τις βάσεις οι οποίες χρησιμεύουν για τον υπολογισμό των κατ' αποκοπή ποσών και καθορίζει το ύψος τους.

3. Για την απόδοση, δεν επιτρέπεται να λαμβάνονται υπόψη συντελεστές ανώτεροι από τους εφαρμοζόμενους για τις παροχές σε είδος που χορηγούνται στους ασφαλισμένους οι οποίοι υπάγονται στη νομοθεσία που εφαρμόζει ο φορέας ο οποίος χορήγησε τις προβλεπόμενες στην παράγραφο 1 παροχές.

Τμήμα 2

Απόδοση βάσει κατ' αποκοπή ποσών

Άρθρο 63

Καθορισμός των σχετικών κρατών μελών

1. Τα κράτη μέλη που αναφέρονται στο άρθρο 35 παράγραφος 2 του βασικού κανονισμού και των οποίων οι νομοθετικές ή διοικητικές δομές δεν επιτρέπουν την απόδοση βάσει των πραγματικών δαπανών απαριθμούνται στο παράρτημα 3 του κανονισμού εφαρμογής.

2. Στην περίπτωση των κρατών μελών που απαριθμούνται στο παράρτημα 3 του παρόντος κανονισμού, το ποσό των παροχών σε είδος προς:

α) μέλη της οικογένειας τα οποία δεν κατοικούν στο ίδιο κράτος μέλος με τον ασφαλισμένο, δυνάμει του άρθρου 17 του βασικού κανονισμού και

β) συνταξιούχους και μέλη της οικογένειάς τους, δυνάμει του άρθρου 24 παράγραφος 1, του άρθρου 25 και του άρθρου 26 του βασικού κανονισμού,

▼B

αποδίδονται από τους αρμόδιους φορείς στους φορείς οι οποίοι χορήγησαν τις παροχές αυτές, με βάση κατ' αποκοπή ποσό που καθορίζεται για κάθε ημερολογιακό έτος. Το ύψος του κατ' αποκοπή αυτού ποσού είναι όσο το δυνατόν πλησιέστερο προς τις πραγματικές δαπάνες.

Άρθρο 64

Μέθοδος υπολογισμού των μηνιαίων κατ' αποκοπή ποσών και του συνολικού κατ' αποκοπή ποσού

1. Για κάθε κράτος μέλος πιστωτή, το μηνιαίο κατ' αποκοπή ποσό ανά άτομο (Fi) για ένα ημερολογιακό έτος καθορίζεται με τη διαίρεση του ετήσιου μέσου κόστους ανά άτομο (Yi), κατανεμημένου κατά ηλικιακές ομάδες (i), διά του 12 και με την εφαρμογή μείωσης (X) στο αποτέλεσμα σύμφωνα με τον ακόλουθο τύπο:

$$F_i = Y_i*1/12*(1-X)$$

όπου:

— ο δείκτης i (i = 1, 2 και 3) αντιστοιχεί στις τρεις ηλικιακές ομάδες που επελέγησαν για τον υπολογισμό του κατ' αποκοπή ποσού:

  i = 1: άτομα ηλικίας κάτω των 20 ετών

  i = 2: άτομα ηλικίας από 20 έως 64 ετών

  i = 3: άτομα ηλικίας από 65 ετών και άνω,

— Y_i είναι το μέσο ετήσιο κόστος για τα άτομα της ηλικιακής ομάδας i, όπως ορίζεται στην παράγραφο 2,

— ο συντελεστής X (0,20 ή 0,15) είναι η μείωση, όπως ορίζεται στην παράγραφο 3.

2. Το μέσο ετήσιο κόστος ανά άτομο (Y_i) της ηλικιακής ομάδας i υπολογίζεται με διαίρεση των ετήσιων δαπανών οι οποίες αναλογούν στο σύνολο των παροχών σε είδος και οι οποίες έχουν χορηγηθεί από τους φορείς του κράτους μέλους πιστωτή σε όλα τα άτομα της σχετικής ηλικιακής ομάδας που υπάγονται στη νομοθεσία του και κατοικούν στο έδαφός του, διά του μέσου ετήσιου αριθμού των σχετικών ατόμων αυτής της ηλικιακής ομάδας κατά το συγκεκριμένο ημερολογιακό έτος. Ο υπολογισμός βασίζεται στις δαπάνες στο πλαίσιο των συστημάτων που αναφέρονται στο άρθρο 23 του κανονισμού εφαρμογής.

3. Η μείωση που εφαρμόζεται στο κατ' αποκοπήν ποσό είναι καταρχήν 20 % (X = 0,20). Ισούται με 15 % (X = 0,15) για τους συνταξιούχους και τα μέλη της οικογένειάς τους στην περίπτωση που το αρμόδιο κράτος μέλος δεν απαριθμείται στο παράρτημα IV του βασικού κανονισμού.

4. Για κάθε κράτος μέλος που είναι υπεύθυνο για τη χορήγηση παροχών, το συνολικό κατ' αποκοπήν ποσό ενός ημερολογιακού έτους υπολογίζεται με τον πολλαπλασιασμό, για κάθε ηλικιακή ομάδα i, των καθορισμένων μηνιαίων κατ' αποκοπήν ποσών ανά πρόσωπο επί τον αριθμό μηνών που έχουν συμπληρώσει τα σχετικά άτομα της εν λόγω ηλικιακής ομάδας στο κράτος μέλος πιστωτή.

Ο αριθμός μηνών που έχουν συμπληρώσει τα ενδιαφερόμενα πρόσωπα στο κράτος μέλος πιστωτή ισούται προς το άθροισμα των ημερολογιακών μηνών του ημερολογιακού έτους κατά το οποίο τα ενδιαφερόμενα άτομα, επειδή κατοικούσαν στην επικράτεια του κράτους μέλους πιστωτή, δικαιούνταν παροχές σε είδος στην επικράτεια αυτή από το κράτος μέλος που είναι υπεύθυνο για τη χορήγηση παροχών. Οι εν λόγω μήνες καθορίζονται με τη βοήθεια μιας κατάστασης που τηρείται για το σκοπό αυτόν από το φορέα του τόπου κατοικίας, βάσει των δικαιολογητικών περί των δικαιωμάτων των ενδιαφερομένων τα οποία παρέχονται από τον αρμόδιο φορέα.

▼B

5. Το αργότερο την 1η Μαΐου 2015, η διοικητική επιτροπή υποβάλλει ειδική έκθεση σχετικά με την εφαρμογή του παρόντος άρθρου και ιδίως σχετικά με τις μειώσεις που αναφέρονται στην παράγραφο 3. Βάσει της εκθέσεως αυτής, η διοικητική επιτροπή μπορεί να υποβάλει πρόταση με τις τροποποιήσεις που κρίνει αναγκαίες ώστε να εξασφαλισθεί ότι ο υπολογισμός των κατ' αποκοπή ποσών θα είναι όσο το δυνατόν πλησιέστερος προς τις πραγματικές δαπάνες και ότι οι μειώσεις που αναφέρονται στην παράγραφο 3 δεν θα έχουν ως αποτέλεσμα μη ισόρροπες πληρωμές ή διπλές πληρωμές για τα κράτη μέλη.

6. Η διοικητική επιτροπή καθορίζει τις μεθόδους προσδιορισμού των στοιχείων υπολογισμού των κατ' αποκοπή ποσών που αναφέρονται στις παραγράφους 1 έως 5.

7. Με την επιφύλαξη των παραγράφων 1 έως 4, τα κράτη μέλη μπορούν να συνεχίσουν να εφαρμόζουν τα άρθρα 94 και 95 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 574/72 για τον υπολογισμό του κατ' αποκοπή ποσού μέχρι την 1η Μαΐου 2015, με την προϋπόθεση ότι θα εφαρμόζεται η μείωση που αναφέρεται στην παράγραφο 3.

Άρθρο 65

Κοινοποίηση του μέσου ετήσιου κόστους

1. Το μέσο ετήσιο κόστος ανά άτομο σε κάθε ηλικιακή ομάδα σχετικά με ένα συγκεκριμένο έτος γνωστοποιείται στην επιτροπή λογαριασμών το αργότερο έως το τέλος του δεύτερου έτους που έπεται του εν λόγω έτους. Εάν δεν γίνει η γνωστοποίηση εντός της προθεσμίας αυτής, λαμβάνεται υπόψη το τελευταίο μέσο ετήσιο κόστος ανά πρόσωπο, το οποίο έχει καθορίσει η διοικητική επιτροπή για προηγούμενο έτος.

2. Το μέσο ετήσιο κόστος που καθορίζεται σύμφωνα με την παράγραφο 1 δημοσιεύεται κατ' έτος στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*.

Τμήμα 3

Κοινές διατάξεις

Άρθρο 66

Διαδικασία απόδοσης μεταξύ φορέων

1. Οι αποδόσεις μεταξύ των σχετικών κρατών μελών πραγματοποιούνται το συντομότερο δυνατόν. Κάθε σχετικός φορέας υποχρεούται να αποδίδει τις απαιτήσεις πριν παρέλθουν οι προθεσμίες που αναφέρονται στο παρόν τμήμα, εφόσον αυτό είναι δυνατόν. Αμφισβήτηση σχετικά με μια συγκεκριμένη απαίτηση δεν πρέπει να κωλύει την απόδοση άλλης ή άλλων απαιτήσεων.

2. Οι αποδόσεις μεταξύ των φορέων των κρατών μελών, οι οποίες προβλέπονται στα άρθρα 35 και 41 του βασικού κανονισμού, πραγματοποιούνται μέσω του οργανισμού σύνδεσης. Επιτρέπεται να υπάρχει χωριστός οργανισμός σύνδεσης για τις αποδόσεις σύμφωνα με το άρθρο 35 και σύμφωνα με το άρθρο 41 του βασικού κανονισμού.

▼B

Άρθρο 67

Προθεσμίες υποβολής και πληρωμής των απαιτήσεων

1. Οι απαιτήσεις που βασίζονται σε πραγματικές δαπάνες υποβάλλονται στον οργανισμό σύνδεσης του κράτους μέλους που είναι υπεύθυνο για τη χορήγηση των παροχών εντός δώδεκα μηνών από το τέλος του ημερολογιακού εξαμήνου κατά το οποίο καταχωρήθηκαν οι εν λόγω απαιτήσεις στους λογαριασμούς του φορέα πιστωτή.

2. Οι απαιτήσεις κατ' αποκοπή ποσών για ένα ημερολογιακό έτος υποβάλλονται στον οργανισμό σύνδεσης του κράτους μέλους που είναι υπεύθυνο για τη χορήγηση παροχών εντός του δωδεκαμήνου που έπεται εκείνου κατά τη διάρκεια του οποίου δημοσιεύθηκε στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης* το μέσο κόστος για το σχετικό έτος. Οι καταστάσεις σύμφωνα με το άρθρο 64 παράγραφος 4 του κανονισμού εφαρμογής υποβάλλονται έως το τέλος του έτους που έπεται του έτους αναφοράς.

3. Στην περίπτωση που αναφέρεται στο άρθρο 6 παράγραφος 5 δεύτερο εδάφιο του κανονισμού εφαρμογής, η προθεσμία των παραγράφων 1 και 2 του παρόντος άρθρου δεν αρχίζει πριν από τον προσδιορισμό του αρμόδιου φορέα.

4. Οι απαιτήσεις που υποβάλλονται μετά την εκπνοή των αναφερόμενων στις παραγράφους 1 και 2 προθεσμιών δεν λαμβάνονται υπόψη.

5. Οι απαιτήσεις καταβάλλονται στον οργανισμό σύνδεσης του κράτους μέλους πιστωτή που αναφέρεται στο άρθρο 66 του κανονισμού εφαρμογής από το φορέα που οφείλει τις παροχές εντός 18 μηνών από το τέλος του μήνα κατά τον οποίον υποβλήθηκαν στον οργανισμό σύνδεσης του κράτους μέλους που είναι υπεύθυνο για τη χορήγηση παροχών. Αυτό δεν ισχύει για τις απαιτήσεις τις οποίες έχει απορρίψει ο φορέας που οφείλει τις παροχές για συναφή λόγο εντός της προθεσμίας αυτής.

6. Τυχόν αμφισβητήσεις σχετικά με απαίτηση διακανονίζονται το αργότερο εντός τριάντα έξι μηνών από το μήνα κατά τον οποίο υποβλήθηκε η απαίτηση.

7. Η επιτροπή λογαριασμών διευκολύνει το τελικό κλείσιμο των λογαριασμών σε περιπτώσεις κατά τις οποίες δεν είναι δυνατός ο διακανονισμός εντός της προθεσμίας που αναφέρεται στην παράγραφο 6 και, κατόπιν αιτιολογημένης αιτήσεως ενός των μερών, γνωμοδοτεί σχετικά με αμφισβήτηση εντός έξι μηνών από το μήνα κατά τον οποίο της παραπέμφθηκε το θέμα.

Άρθρο 68

Τόκοι υπερημερίας και προκαταβολές

1. Από το τέλος της προθεσμίας 18 μηνών που αναφέρεται στο άρθρο 67 παράγραφος 5 του κανονισμού εφαρμογής, είναι δυνατόν να χρεώνεται τόκος από το φορέα πιστωτή για τις απαιτήσεις που δεν έχουν πληρωθεί, εκτός εάν ο φορέας που οφείλει τις παροχές έχει προβεί, εντός έξι μηνών από το τέλος του μήνα κατά τον οποίον υπεβλήθη η αίτηση, σε προκαταβολή του 90 % τουλάχιστον της συνολικής απαίτησης που υποβάλλεται σύμφωνα με το άρθρο 67 παράγραφος 1 ή 2 του κανονισμού εφαρμογής. Για τα μέρη της απαίτησης που δεν καλύπτονται από την προκαταβολή, ο τόκος μπορεί να χρεώνεται μόνον από το τέλος της προθεσμίας τριάντα έξι μηνών που αναφέρεται στο άρθρο 67 παράγραφος 6 του κανονισμού εφαρμογής.

▼B

2. Ο τόκος αυτός υπολογίζεται με βάση το επιτόκιο αναφοράς που εφαρμόζεται από την Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα στις κύριες πράξεις αναχρηματοδότησης. Εφαρμόζεται το επιτόκιο αναφοράς που ισχύει την πρώτη ημέρα του μηνός κατά τον οποίον η πληρωμή καθίσταται ληξιπρόθεσμη.

3. Κανένας οργανισμός σύνδεσης δεν υποχρεούται να δέχεται προκαταβολή όπως προβλέπεται στην παράγραφο 1. Ωστόσο, εάν οργανισμός σύνδεσης αρνηθεί σχετική προσφορά, ο οργανισμός πιστωτής δεν δικαιούται πλέον να χρεώνει τόκο υπερημερίας για τις εν λόγω απαιτήσεις πέραν των προβλεπομένων στη δεύτερη πρόταση της παραγράφου 1.

Άρθρο 69

Κατάρτιση ετήσιων λογαριασμών

1. Η διοικητική επιτροπή καταρτίζει την κατάσταση των απαιτήσεων για κάθε ημερολογιακό έτος σύμφωνα με το άρθρο 72 στοιχείο ζ) του βασικού κανονισμού, με βάση την έκθεση της επιτροπής λογαριασμών. Για το σκοπό αυτό, οι οργανισμοί σύνδεσης κοινοποιούν στην επιτροπή λογαριασμών, εντός των καθορισμένων προθεσμιών και σύμφωνα με τον τρόπο που καθορίζει η ίδια, αφενός, το ποσό των απαιτήσεων που έχουν υποβληθεί, εξοφληθεί ή για τις οποίες υπάρχουν διαφορές (πιστωτική θέση) και, αφετέρου, το ποσό των απαιτήσεων που έχουν ληφθεί, εξοφληθεί ή για τις οποίες υπάρχουν διαφορές (χρεωστική θέση).

2. Η διοικητική επιτροπή μπορεί να προβαίνει σε κάθε προσήκοντα έλεγχο των στατιστικών και λογιστικών δεδομένων τα οποία χρησιμοποιούνται για την κατάρτιση της ετήσιας κατάστασης των απαιτήσεων που προβλέπεται στην παράγραφο 1, ιδίως για να βεβαιώνεται ότι είναι σύμφωνα με τους κανόνες που καθορίζονται στον παρόντα τίτλο.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ II

Απόδοση των παροχών ανεργίας σύμφωνα με το άρθρο 65 του βασικού κανονισμού

Άρθρο 70

Απόδοση των παροχών ανεργίας

Σε περίπτωση που δεν υπάρχει η συμφωνία που αναφέρεται στο άρθρο 65 παράγραφος 8 του βασικού κανονισμού, ο φορέας του τόπου κατοικίας απευθύνει στο φορέα του κράτους μέλους, στη νομοθεσία του οποίου έχει υπαχθεί για τελευταία φορά ο δικαιούχος, αίτηση απόδοσης των παροχών ανεργίας σύμφωνα με το άρθρο 65 παράγραφοι 6 και 7 του βασικού κανονισμού. Η αίτηση υποβάλλεται εντός έξι μηνών από το τέλος του ημερολογιακού εξαμήνου κατά τη διάρκεια του οποίου πραγματοποιήθηκε η τελευταία καταβολή των παροχών ανεργίας των οποίων ζητείται η απόδοση. Η αίτηση αναφέρει το ποσό των παροχών που καταβλήθηκαν κατά τη διάρκεια των περιόδων των τριών ή πέντε μηνών οι οποίες αναφέρονται στις παραγράφους 6 και 7 του άρθρου 65 του βασικού κανονισμού, την περίοδο για την οποία χορηγήθηκαν οι παροχές αυτές και τα στοιχεία ταυτοποίησης του ανέργου. Οι απαιτήσεις υποβάλλονται και καταβάλλονται μέσω των οργανισμών σύνδεσης των οικείων κρατών μελών.

Δεν υφίσταται υποχρέωση εξέτασης των αιτήσεων που υποβάλλονται μετά τη λήξη της προθεσμίας που αναφέρεται στην πρώτη παράγραφο.

Εφαρμόζονται κατ' αναλογία οι διατάξεις του άρθρου 66 παράγραφος 1 και του άρθρου 67 παράγραφοι 5 ως 7 του κανονισμού εφαρμογής.

▼B

Από το τέλος της προθεσμίας 18 μηνών που αναφέρεται στο άρθρο 67 παράγραφος 5 του κανονισμού εφαρμογής, επιτρέπεται να χρεώνεται τόκος από το φορέα πιστωτή για τις απαιτήσεις που δεν έχουν πληρωθεί. Ο τόκος υπολογίζεται σύμφωνα με το άρθρο 68 παράγραφος 2 του κανονισμού εφαρμογής.

Το μέγιστο ποσό απόδοσης που αναφέρεται στην τρίτη φράση της παραγράφου 6 του άρθρου 65 του βασικού κανονισμού είναι, σε κάθε μεμονωμένη περίπτωση, το ποσό της παροχής το οποίο θα δικαιούταν ο ενδιαφερόμενος σύμφωνα με τη νομοθεσία του κράτους μέλους στο οποίο θα είχε υπαχθεί για τελευταία φορά εάν είχε εγγραφεί στις υπηρεσίες απασχόλησης του εν λόγω κράτους μέλους. Ωστόσο, στις σχέσεις μεταξύ των κρατών μελών που απαριθμούνται στο παράρτημα 5 του κανονισμού εφαρμογής, ο αρμόδιος φορέας ενός εξ αυτών των κρατών μελών, στη νομοθεσία του οποίου είχε υπαχθεί για τελευταία φορά ο ενδιαφερόμενος, καθορίζει το μέγιστο ποσό για κάθε μεμονωμένη περίπτωση με βάση το μέσο ποσό των παροχών ανεργίας που προβλέπονταν δυνάμει της νομοθεσίας του συγκεκριμένου κράτους μέλους κατά το προηγούμενο ημερολογιακό έτος.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ III

Ανάκτηση παροχών που έχουν εισπραχθεί αχρεωστήτως, ανάκτηση προσωρινών πληρωμών, συμψηφισμός, συνδρομή στον τομέα της είσπραξης

Τμήμα 1

Βασικές αρχές

Άρθρο 71

Κοινές διατάξεις

Για την εφαρμογή του άρθρου 84 του βασικού κανονισμού και στο πλαίσιο που ορίζει αυτό, κάθε φορά που αυτό είναι δυνατόν, η είσπραξη των απαιτήσεων πραγματοποιείται κατά προτεραιότητα μέσω συμψηφισμού τόσο μεταξύ φορέων των ενδιαφερομένων κρατών μελών όσο και έναντι του ενδιαφερόμενου φυσικού ή νομικού προσώπου σύμφωνα με τα άρθρα 72 έως 74 του κανονισμού εφαρμογής. Στην περίπτωση κατά την οποία το σύνολο ή μέρος των απαιτήσεων δεν καταστεί δυνατόν να εισπραχθεί μέσω της προκειμένης διαδικασίας συμψηφισμού, το υπόλοιπο του οφειλόμενου ποσού εισπράττεται σύμφωνα με τα άρθρα 75 έως 85 του κανονισμού εφαρμογής.

Τμήμα 2

Συμψηφισμός

Άρθρο 72

Παροχές που έχουν χορηγηθεί αχρεωστήτως

1. Εάν ο φορέας ενός κράτους μέλους κατέβαλε σε ένα πρόσωπο μη οφειλόμενες παροχές, ο φορέας αυτός μπορεί να ζητήσει, με τις προϋποθέσεις και τους περιορισμούς που προβλέπονται από τη νομοθεσία την οποία εφαρμόζει, από το φορέα κάθε άλλου κράτους μέλους, ο οποίος οφείλει παροχές στο συγκεκριμένο πρόσωπο, να παρακρατήσει το μη οφειλόμενο ποσό από καθυστερούμενες παροχές ή από τρέχουσες πληρωμές που οφείλονται στον ενδιαφερόμενο, ανεξαρτήτως από τον κλάδο κοινωνικής ασφάλειας βάσει του οποίου καταβάλλεται η παροχή. Ο φορέας του τελευταίου κράτους μέλους προβαίνει στην παρακράτηση με τις προϋποθέσεις και τους περιορισμούς που προβλέπονται για τέτοιου είδους διαδικασία συμψηφισμού από τη νομοθεσία που εφαρμόζει, ως εάν να επρόκειτο για ποσά αχρεωστήτως καταβληθέντα από τον ίδιο, και μεταβιβάζει το παρακρατηθέν ποσό στο φορέα που κατέβαλε τις μη οφειλόμενες παροχές.

▼B

2. Κατά παρέκκλιση από την παράγραφο 1, εάν, κατά την εκκαθάριση ή την αναθεώρηση παροχών αναπηρίας, συντάξεων γήρατος και επιζώντων βάσει των κεφαλαίων 4 και 5 του τίτλου III του βασικού κανονισμού, ο φορέας ενός κράτους μέλους κατέβαλε σε ένα πρόσωπο μη οφειλόμενες παροχές, ο φορέας αυτός μπορεί να ζητήσει από το φορέα κάθε άλλου κράτους μέλους, ο οποίος οφείλει αντίστοιχες παροχές στο συγκεκριμένο πρόσωπο, να παρακρατήσει το επιπλέον καταβληθέν ποσόν από τις καθυστερούμενες παροχές που αυτός οφείλει στο συγκεκριμένο πρόσωπο. Μόλις ο τελευταίος αυτός φορέας ενημερώσει το φορέα ο οποίος κατέβαλε το μη οφειλόμενο ποσό από τις καθυστερούμενες παροχές του, ο φορέας που κατέβαλε το μη οφειλόμενο ποσό κοινοποιεί εντός δύο μηνών το αχρεωστήτως καταβληθέν ποσό. Εάν ο φορέας που όφειλε να καταβάλει καθυστερούμενες παροχές παραλάβει την κοινοποίηση εμπροθέσμως, μεταβιβάζει το παρακρατηθέν ποσό στο φορέα που είχε καταβάλει το μη οφειλόμενο ποσό. Εάν εκπνεύσει η προθεσμία, ο εν λόγω φορέας καταβάλλει αμελλητί τις καθυστερούμενες παροχές στον ενδιαφερόμενο.

3. Όταν ένα πρόσωπο έλαβε παροχές κοινωνικής πρόνοιας σε ένα κράτος μέλος κατά τη διάρκεια περιόδου κατά την οποία είχε δικαίωμα παροχών δυνάμει της νομοθεσίας άλλου κράτους μέλους, ο οργανισμός ο οποίος κατέβαλε τις παροχές κοινωνικής πρόνοιας μπορεί, αν διαθέτει παραδεκτό από το νόμο δικαίωμα αναγωγής ως προς τις παροχές που οφείλονται στον ενδιαφερόμενο, να ζητήσει από το φορέα κάθε άλλου κράτους μέλους ο οποίος οφείλει παροχές στο συγκεκριμένο πρόσωπο να παρακρατήσει το ποσό που έχει δαπανηθεί για τις παροχές κοινωνικής πρόνοιας από τα ποσά τα οποία αυτό το κράτος μέλος καταβάλλει στον ενδιαφερόμενο.

Η παρούσα διάταξη εφαρμόζεται κατ' αναλογία σε οποιοδήποτε μέλος της οικογένειας του συγκεκριμένου προσώπου το οποίο έλαβε παροχές κοινωνικής πρόνοιας στην επικράτεια ενός κράτους μέλους κατά την περίοδο κατά την οποία ο ασφαλισμένος είχε δικαίωμα σε παροχές για το μέλος της οικογένειας, δυνάμει της νομοθεσίας άλλου κράτους μέλους.

Ο φορέας ενός κράτους μέλους που κατέβαλε μη οφειλόμενες παροχές κοινωνικής πρόνοιας διαβιβάζει το λογαριασμό του οφειλόμενου ποσού στο φορέα του κράτους μέλους, ο οποίος προβαίνει τότε στην παρακράτηση με τις προϋποθέσεις και τους περιορισμούς που προβλέπονται για τέτοιου είδους διαδικασία συμψηφισμού σύμφωνα με τη νομοθεσία που εφαρμόζει και ο οποίος μεταβιβάζει αμελλητί το παρακρατηθέν ποσό στο φορέα που κατέβαλε το μη οφειλόμενο ποσό.

Άρθρο 73

Προσωρινά καταβληθείσες παροχές σε χρήμα ή εισφορές

1. Για την εφαρμογή του άρθρου 6 του κανονισμού εφαρμογής, το αργότερο τρεις μήνες μετά τον καθορισμό της εφαρμοστέας νομοθεσίας ή του φορέα που είναι αρμόδιος για την καταβολή των παροχών, ο φορέας ο οποίος κατέβαλε προσωρινά παροχές σε χρήμα καταρτίζει λογαριασμό του ποσού που καταβλήθηκε προσωρινά και τον αποστέλλει στο φορέα που καθορίσθηκε ως αρμόδιος.

Ο φορέας που καθορίσθηκε ως αρμόδιος να καταβάλει τις παροχές στο δικαιούχο, παρακρατεί το οφειλόμενο ποσό της προσωρινής πληρωμής από τις καθυστερούμενες αντίστοιχες παροχές που οφείλει στον ενδιαφερόμενο και μεταβιβάζει αμελλητί το παρακρατηθέν ποσό στο φορέα που κατέβαλε προσωρινά τις παροχές σε χρήμα.

▼B

Εάν το ποσό των προσωρινά καταβληθεισών παροχών υπερβαίνει το ποσό των καθυστερούμενων παροχών ή εάν δεν υπάρχουν καθυστερούμενες παροχές, ο φορέας που καθορίσθηκε ως ο αρμόδιος παρακρατεί αυτό το ποσό από τις τρέχουσες πληρωμές με τις προϋποθέσεις και τους περιορισμούς που προβλέπονται για τέτοιου είδους διαδικασία συμψηφισμού από τη νομοθεσία που εφαρμόζει, και μεταβιβάζει αμελλητί το παρακρατηθέν ποσό στο φορέα που κατέβαλε προσωρινά τις παροχές σε χρήμα.

2. Ο φορέας που εισέπραξε προσωρινές εισφορές από ένα νομικό ή/και φυσικό πρόσωπο επιστρέφει τα εν λόγω ποσά στο πρόσωπο που τα κατέβαλε μόνον αφού ζητήσει πληροφορίες από το φορέα που καθορίσθηκε ως αρμόδιος σχετικά με τα ποσά που του οφείλονται σύμφωνα με το άρθρο 6 παράγραφος 4 του κανονισμού εφαρμογής.

Κατόπιν αιτήσεως του φορέα που καθορίσθηκε ως αρμόδιος, η οποία υποβάλλεται το αργότερο εντός τριμήνου από τον καθορισμό της εφαρμοστέας νομοθεσίας, ο φορέας που εισέπραξε προσωρινές εισφορές τις μεταβιβάζει προς το φορέα ο οποίος προσδιορίσθηκε ως αρμόδιος για την ίδια περίοδο προκειμένου να διευθετηθεί το θέμα των εισφορών που του οφείλονται από το νομικό ή/και φυσικό πρόσωπο. Οι μεταβιβαζόμενες εισφορές θεωρούνται ότι καταβλήθηκαν αναδρομικά στο φορέα που καθορίσθηκε ως αρμόδιος.

Εάν το ποσόν των εισφορών που καταβλήθηκαν προσωρινά υπερβαίνει το ποσόν που οφείλει το νομικό ή/και φυσικό πρόσωπο στο φορέα που καθορίσθηκε ως αρμόδιος, ο φορέας που εισέπραξε τις προσωρινές εισφορές επιστρέφει το επιπλέον καταβληθέν ποσό στο νομικό ή/και φυσικό πρόσωπο.

Άρθρο 74

Έξοδα που προκύπτουν από το συμψηφισμό

Δεν απαιτούνται έξοδα όταν η απαίτηση εισπράττεται με τη διαδικασία συμψηφισμού που προβλέπεται από τα άρθρα 72 και 73 του κανονισμού εφαρμογής.

Τμήμα 3

Είσπραξη

Άρθρο 75

Ορισμοί και κοινές διατάξεις

1. Για τους σκοπούς του παρόντος τμήματος νοούνται ως:

— «απαίτηση», απαίτηση που αφορά εισφορές ή παροχές οι οποίες καταβλήθηκαν ή χορηγήθηκαν αχρεωστήτως, συμπεριλαμβανομένων των τόκων, των προστίμων, των διοικητικών κυρώσεων και όλων των άλλων επιβαρύνσεων και εξόδων που σχετίζονται με την απαίτηση σύμφωνα με τη νομοθεσία του κράτους μέλους που προβάλλει την απαίτηση,

— «αιτούσα αρχή», όσον αφορά κάθε κράτος μέλος, οιοσδήποτε φορέας που υποβάλλει αίτηση πληροφοριών, κοινοποίησης ή είσπραξης σχετικά με απαίτηση, όπως αυτή ορίζεται ανωτέρω,

— «αρχή στην οποία υποβάλλεται η αίτηση», όσον αφορά κάθε κράτος μέλος, οιοσδήποτε φορέας στον οποίον μπορεί να υποβάλλεται αίτηση πληροφοριών, κοινοποίησης ή είσπραξης.

2. Οι αιτήσεις και κάθε συναφείς ανακοινώσεις μεταξύ των κρατών μελών υποβάλλονται, κατά κανόνα, μέσω των οριζόμενων φορέων.

▼B

3. Πρακτικά μέτρα εφαρμογής, συμπεριλαμβανομένων, μεταξύ άλλων, εκείνων που αφορούν το άρθρο 4 του κανονισμού εφαρμογής και που θέτουν ελάχιστο κατώτατο όριο για τα ποσά, για τα οποία μπορεί να υποβληθεί αίτηση είσπραξης, λαμβάνονται από τη διοικητική επιτροπή.

Άρθρο 76

Αιτήσεις πληροφοριών

1. Ύστερα από αίτηση της αιτούσας αρχής, η αρχή στην οποία υποβάλλεται η αίτηση παρέχει κάθε χρήσιμη πληροφορία για την είσπραξη μιας απαίτησης.

Για να αποκτήσει τις πληροφορίες αυτές, η αρχή στην οποία υποβάλλεται η αίτηση ασκεί τις εξουσίες που προβλέπονται από τις νομοθετικές, κανονιστικές ή διοικητικές διατάξεις που διέπουν την είσπραξη παρόμοιων απαιτήσεων οι οποίες γεννώνται στο κράτος μέλος όπου έχει την έδρα της.

2. Η αίτηση πληροφοριών αναφέρει το ονοματεπώνυμο, την τελευταία γνωστή διεύθυνση και κάθε άλλη σχετική πληροφορία που αφορά στον προσδιορισμό της ταυτότητας του συγκεκριμένου νομικού ή φυσικού προσώπου για το οποίο ζητούνται πληροφορίες καθώς και στη φύση και το ποσό της απαίτησης την οποία αφορά η αίτηση.

3. Η αρχή στην οποία υποβάλλεται η αίτηση δεν υποχρεούται να παράσχει πληροφορίες:

α) που δεν είναι σε θέση να αποκτήσει για την είσπραξη παρόμοιων απαιτήσεων οι οποίες γεννώνται στο κράτος μέλος όπου έχει την έδρα της·

β) που θα απεκάλυπταν εμπορικό, βιομηχανικό ή επαγγελματικό απόρρητο· ή

γ) η αποκάλυψη των οποίων θα μπορούσε να διαταράξει την ασφάλεια ή τη δημόσια τάξη του κράτους μέλους.

4. Η αρχή στην οποία υποβάλλεται η αίτηση ενημερώνει την αιτούσα αρχή για τους λόγους για τους οποίους αρνείται να παράσχει πληροφορίες.

Άρθρο 77

Κοινοποίηση

1. Ύστερα από αίτηση της αιτούσας αρχής, η αρχή στην οποία υποβάλλεται η αίτηση κοινοποιεί στον παραλήπτη, σύμφωνα με τους κανόνες δικαίου για την κοινοποίηση αντίστοιχων πράξεων ή αποφάσεων οι οποίοι ισχύουν στο κράτος μέλος όπου έχει την έδρα της, όλες τις πράξεις και αποφάσεις που έχουν ληφθεί, συμπεριλαμβανομένων των δικαστικών αποφάσεων, που προέρχονται από το κράτος μέλος όπου έχει την έδρα της η αιτούσα αρχή και αφορούν μια απαίτηση ή/και την είσπραξή της.

2. Η αίτηση κοινοποίησης αναφέρει το ονοματεπώνυμο, τη διεύθυνση και κάθε άλλη σχετική πληροφορία που αφορά στον προσδιορισμό της ταυτότητας του συγκεκριμένου παραλήπτη, στην οποία έχει κανονικά πρόσβαση η αιτούσα αρχή, τη φύση και το αντικείμενο της πράξης ή της προς κοινοποίηση απόφασης και, εάν απαιτείται, το ονοματεπώνυμο, τη διεύθυνση και κάθε άλλη σχετική πληροφορία σχετικά με τον προσδιορισμό της ταυτότητας του οφειλέτη και την απαίτηση που αναφέρεται στην πράξη ή την απόφαση καθώς και κάθε άλλη χρήσιμη πληροφορία.

▼B

3. Η αρχή στην οποία υποβάλλεται η αίτηση ενημερώνει αμελλητί την αιτούσα αρχή για τη συνέχεια που δίνεται σε αυτή την αίτηση κοινοποίησης και ειδικότερα για την ημερομηνία κατά την οποία η απόφαση ή η πράξη διαβιβάσθηκαν στον παραλήπτη.

Άρθρο 78

Αίτηση είσπραξης

1. Η αίτηση είσπραξης μιας απαίτησης, την οποία η αιτούσα αρχή υποβάλλει στην αρχή στην οποία απευθύνεται η αίτηση, συνοδεύεται από επίσημο ή επικυρωμένο αντίγραφο του τίτλου που επιτρέπει την εκτέλεσή της, ο οποίος εκδίδεται στο κράτος μέλος στο οποίο η αιτούσα αρχή έχει την έδρα της, και, ανάλογα με την περίπτωση, από το πρωτότυπο ή από επικυρωμένο αντίγραφο άλλων εγγράφων που είναι αναγκαία για την είσπραξη.

2. Η αιτούσα αρχή επιτρέπεται να υποβάλλει αίτηση είσπραξης μόνον:

α) αν η απαίτηση ή/και ο τίτλος που επιτρέπει την εκτέλεσή της δεν αμφισβητείται στο ίδιο το κράτος μέλος όπου έχει την έδρα της, εκτός από την περίπτωση που εφαρμόζεται το άρθρο 81 παράγραφος 2 δεύτερο εδάφιο του κανονισμού εφαρμογής·

β) αν έχει κινήσει, στο κράτος μέλος όπου έχει την έδρα της, τις δέουσες διαδικασίες είσπραξης, οι οποίες μπορούν να εφαρμοσθούν βάσει του τίτλου ο οποίος αναφέρεται στην παράγραφο 1, τα δε ληφθέντα μέτρα δεν καταλήξουν στην ολική πληρωμή της απαίτησης·

γ) αν η προθεσμία παραγραφής δεν έχει παρέλθει σύμφωνα με την ίδια της τη νομοθεσία.

3. Η αίτηση είσπραξης αναφέρει:

α) το όνομα, τη διεύθυνση και κάθε άλλη σχετική πληροφορία χρήσιμη για τον προσδιορισμό της ταυτότητας του φυσικού ή νομικού προσώπου που αφορά ή/και του τρίτου κατόχου των περιουσιακών στοιχείων του·

β) το όνομα, τη διεύθυνση και κάθε άλλη σχετική πληροφορία που αφορά τον προσδιορισμό της αιτούσας αρχής·

γ) παραπομπή στον τίτλο που επιτρέπει την εκτέλεση της απαίτησης και ο οποίος έχει εκδοθεί στο κράτος μέλος όπου έχει την έδρα της η αιτούσα αρχή·

δ) τη φύση και το ποσό της απαίτησης, συμπεριλαμβανομένων του κεφαλαίου, των τόκων, των προστίμων, των διοικητικών κυρώσεων και όλων των άλλων οφειλομένων επιβαρύνσεων και εξόδων, εκφρασμένο στα νομίσματα των κρατών μελών όπου έχουν την έδρα τους οι δύο αρχές·

ε) την ημερομηνία κοινοποίησης του τίτλου στον αποδέκτη από την αιτούσα αρχή ή/και από την αρχή στην οποία υποβάλλεται η αίτηση·

στ) την ημερομηνία από την οποία και την περίοδο κατά την οποία είναι εφικτή η εκτέλεση δυνάμει της νομοθεσίας που ισχύει στο κράτος μέλος όπου έχει την έδρα της η αιτούσα αρχή·

ζ) κάθε άλλη χρήσιμη πληροφορία.

▼B

4. Η αίτηση είσπραξης περιέχει επίσης δήλωση της αιτούσας αρχής που βεβαιώνει ότι πληρούνται οι όροι που προβλέπονται στην παράγραφο 2.

5. Η αιτούσα αρχή διαβιβάζει στην αρχή στην οποία υποβάλλεται η αίτηση, μόλις περιέλθει εις γνώση της, κάθε χρήσιμη πληροφορία σχετική με την υπόθεση που ήταν η βάση της αίτησης είσπραξης.

Άρθρο 79

Ο εκτελεστός τίτλος που επιτρέπει την είσπραξη της απαίτησης

1. Σύμφωνα με το άρθρο 84 παράγραφος 2 του βασικού κανονισμού ο εκτελεστός τίτλος που επιτρέπει την εκτέλεση της απαίτησης αναγνωρίζεται αμέσως και αντιμετωπίζεται αυτομάτως ως πράξη που επιτρέπει την εκτέλεση απαίτησης του κράτους μέλους της αρχής στην οποία υποβάλλεται η αίτηση.

2. Με την επιφύλαξη της παραγράφου 1, ο εκτελεστός τίτλος που επιτρέπει την είσπραξη της απαίτησης μπορεί, ανάλογα με την περίπτωση και σύμφωνα με τις διατάξεις που ισχύουν στο κράτος μέλος που έχει την έδρα της η αρχή στην οποία υποβάλλεται η αίτηση, να γίνεται δεκτός ως τίτλος εκτελεστός, να αναγνωρίζεται ως τίτλος εκτελεστός, να συμπληρώνεται με τίτλο εκτελεστό ή να αντικαθίσταται από τίτλο εκτελεστό στην επικράτεια του εν λόγω κράτους μέλους.

Εντός τριμήνου από την ημερομηνία παραλαβής της αίτησης είσπραξης, τα κράτη μέλη προσπαθούν να ολοκληρώσουν την αποδοχή, αναγνώριση, συμπλήρωση ή αντικατάσταση, εκτός των περιπτώσεων κατά τις οποίες εφαρμόζεται το τρίτο εδάφιο της παρούσας παραγράφου. Τα κράτη μέλη δεν μπορούν να αρνηθούν να εκπληρώσουν τις διατυπώσεις αυτές εάν ο εκτελεστός τίτλος έχει καταρτισθεί ορθώς. Η αρχή στην οποία υποβάλλεται η αίτηση ενημερώνει την αιτούσα αρχή για τους λόγους που δικαιολογούν την ενδεχόμενη υπέρβαση του τριμήνου.

Εάν οποιαδήποτε από αυτές τις διατυπώσεις προκαλέσει αμφισβήτηση της απαίτησης ή/και του εκτελεστού τίτλου ο οποίος επιτρέπει την είσπραξη και τον οποίο εξέδωσε η αιτούσα αρχή, εφαρμόζεται το άρθρο 81 του κανονισμού εφαρμογής.

Άρθρο 80

Λεπτομέρειες και προθεσμίες πληρωμής

1. Η είσπραξη των απαιτήσεων πραγματοποιείται στο νόμισμα του κράτους μέλους όπου έχει την έδρα της η αρχή στην οποία υποβάλλεται η αίτηση. Η αρχή στην οποία υποβάλλεται η αίτηση μεταβιβάζει στην αιτούσα αρχή το πλήρες ποσό της απαίτησης που εισέπραξε.

2. Η αρχή στην οποία υποβάλλεται η αίτηση μπορεί, εάν το επιτρέπουν οι νομοθετικές και κανονιστικές διατάξεις και οι διοικητικές πρακτικές που ισχύουν στο κράτος μέλος όπου έχει την έδρα της, και αφού διαβουλευθεί με την αιτούσα αρχή, να παρέχει στον οφειλέτη προθεσμία πληρωμής ή να επιτρέπει πληρωμή σε δόσεις. Οι τόκοι που εισπράττονται από την αρχή στην οποία υποβάλλεται η αίτηση, λόγω αυτής της προθεσμίας πληρωμής, μεταβιβάζονται επίσης στην αιτούσα αρχή.

▼B

Από την ημερομηνία κατά την οποία ο τίτλος που επιτρέπει την εκτέλεση της είσπραξης της απαίτησης αναγνωρίσθηκε αμέσως σύμφωνα με το άρθρο 79 παράγραφος 1 του κανονισμού εφαρμογής, ή έγινε αποδεκτός, αναγνωρίσθηκε, συμπληρώθηκε ή αντικαταστάθηκε σύμφωνα με το άρθρο 79 παράγραφος 2 του κανονισμού εφαρμογής, εισπράττονται τόκοι υπερημερίας, δυνάμει των νομοθετικών και κανονιστικών διατάξεων και των διοικητικών πρακτικών που ισχύουν στο κράτος μέλος όπου έχει την έδρα της η αρχή στην οποία υποβάλλεται η αίτηση, οι οποίοι επίσης μεταβιβάζονται στην αιτούσα αρχή.

Άρθρο 81

Αμφισβήτηση της απαίτησης ή του τίτλου που επιτρέπει την εκτέλεση της είσπραξης και αμφισβήτηση των εκτελεστικών μέτρων

1. Εάν, κατά τη διάρκεια της διαδικασίας είσπραξης, ο ενδιαφερόμενος αμφισβητήσει την απαίτηση ή/και τον τίτλο ο οποίος επιτρέπει την εκτέλεση της εισπράξεώς της και ο οποίος εκδόθηκε στο κράτος μέλος όπου έχει την έδρα της η αιτούσα αρχή, η αγωγή ασκείται από αυτόν ενώπιον των αρμόδιων αρχών του κράτους μέλους όπου έχει την έδρα της η αιτούσα αρχή, σύμφωνα με τη νομοθεσία που ισχύει σε αυτό το κράτος μέλος. Η αιτούσα αρχή κοινοποιεί αμελλητί την αγωγή αυτήν στην αρχή στην οποία υποβάλλεται η αίτηση. Ο ενδιαφερόμενος μπορεί επίσης να ενημερώσει την αρχή στην οποία υποβάλλεται η αίτηση σχετικά με την αγωγή.

2. Μόλις πραγματοποιηθεί, προς την αρχή στην οποία υποβάλλεται η αίτηση, η κοινοποίηση ή ενημέρωση που αναφέρεται στην παράγραφο 1, είτε από την αιτούσα αρχή είτε από τον ενδιαφερόμενο, η διαδικασία εκτέλεσης αναστέλλεται, έως ότου εκδοθεί η απόφαση της καθ' ύλη αρμόδιας αρχής, εκτός εάν η αιτούσα αρχή υπέβαλε διαφορετικό αίτημα σύμφωνα με το δεύτερο εδάφιο της παρούσας παραγράφου. Εάν η αρχή στην οποία υποβάλλεται η αίτηση το κρίνει αναγκαίο και με την επιφύλαξη του άρθρου 84 του κανονισμού εφαρμογής, μπορεί να λάβει συντηρητικά μέτρα για να εγγυηθεί την είσπραξη εφόσον νομοθετικές ή κανονιστικές διατάξεις που ισχύουν στο κράτος μέλος όπου έχει την έδρα της το επιτρέπουν για παρόμοιες απαιτήσεις.

Με την επιφύλαξη του πρώτο εδαφίου, η αιτούσα αρχή μπορεί, σύμφωνα με τις νομοθετικές και κανονιστικές διατάξεις και τις διοικητικές πρακτικές του κράτους μέλους όπου έχει την έδρα της, να ζητεί από την αρχή στην οποία υποβάλλεται η αίτηση να εισπράξει αμφισβητούμενη απαίτηση, εφόσον το επιτρέπουν οι σχετικές νομοθετικές και κανονιστικές διατάξεις και οι διοικητικές πρακτικές που ισχύουν στο κράτος μέλος όπου έχει την έδρα της η αρχή στην οποία υποβάλλεται η αίτηση. Εάν η έκβαση της αμφισβήτησης αποβεί στη συνέχεια ευνοϊκή για τον οφειλέτη, η αιτούσα αρχή επιστρέφει κάθε εισπραχθέν ποσό, προσαυξημένο κατά την τυχόν οφειλόμενη αποζημίωση, σύμφωνα με την ισχύουσα νομοθεσία του κράτους μέλους στο οποίο έχει την έδρα της η αρχή στην οποία υποβάλλεται η αίτηση.

3. Όταν η αμφισβήτηση αφορά εκτελεστικά μέτρα που ελήφθησαν στο κράτος μέλος στο οποίο έχει την έδρα της η αρχή στην οποία υποβάλλεται η αίτηση, η αγωγή ασκείται ενώπιον της αρμόδιας αρχής αυτού του κράτους μέλους, σύμφωνα με τις νομοθετικές και κανονιστικές διατάξεις που ισχύουν σε αυτό.

▼B

4. Όταν η αρμόδια αρχή ενώπιον της οποίας ασκείται η αγωγή, σύμφωνα με την παράγραφο 1, είναι πολιτικό ή διοικητικό δικαστήριο, η απόφαση του δικαστηρίου αυτού, εφόσον είναι ευνοϊκή για την αιτούσα αρχή και επιτρέπει την είσπραξη της απαίτησης στο κράτος μέλος όπου έχει την έδρα της η αιτούσα αρχή, αποτελεί τον «τίτλο που επιτρέπει την εκτέλεση» κατά την έννοια των άρθρων 78 και 79 του κανονισμού εφαρμογής, και η είσπραξη της απαίτησης διενεργείται με βάση αυτήν την απόφαση.

Άρθρο 82

Περιορισμοί όσον αφορά τη συνδρομή

1. Η αρχή στην οποία υποβάλλεται η αίτηση δεν υποχρεούται:

α) να παρέχει τη συνδρομή που προβλέπεται από τα άρθρα 78 έως 81 του κανονισμού εφαρμογής εάν η είσπραξη της απαίτησης θα μπορούσε, λόγω της κατάστασης του οφειλέτη, να προκαλέσει σοβαρές οικονομικές ή κοινωνικές δυσκολίες στο κράτος μέλος όπου έχει την έδρα της, εφόσον οι νομοθετικές και κανονιστικές διατάξεις ή οι διοικητικές πρακτικές που ισχύουν στο κράτος μέλος όπου έχει την έδρα της η αρχή στην οποία υποβάλλεται η αίτηση επιτρέπουν ένα τέτοιο μέτρο στην περίπτωση ανάλογων εγχώριων απαιτήσεων·

β) να παρέχει τη συνδρομή που προβλέπεται στα άρθρα 76 έως 81 του κανονισμού εφαρμογής, εάν η αρχική αίτηση σύμφωνα με τα άρθρα 76 έως 78 του κανονισμού εφαρμογής αφορά απαιτήσεις που χρονολογούνται άνω των πέντε ετών, από την ημερομηνία κατάρτισης του εκτελεστού τίτλου ο οποίος επιτρέπει την είσπραξη σύμφωνα με τις νομοθετικές και τις κανονιστικές διατάξεις ή τις διοικητικές πρακτικές που ισχύουν στο κράτος μέλος όπου έχει την έδρα της η αιτούσα αρχή, έως την ημερομηνία της αίτησης. Ωστόσο, σε περίπτωση που αμφισβητείται η απαίτηση ή ο τίτλος, η προθεσμία αρχίζει από τη στιγμή κατά την οποία το κράτος μέλος στο οποίο έχει την έδρα της η αιτούσα αρχή διαπιστώνει ότι η απαίτηση ή ο εκτελεστός τίτλος που επιτρέπει την είσπραξη δεν μπορεί πλέον να αμφισβητηθεί.

2. Η αρχή στην οποία υποβάλλεται η αίτηση ενημερώνει την αιτούσα αρχή για τους λόγους απόρριψης του αιτήματος συνδρομής.

Άρθρο 83

Παραγραφή

1. Τα θέματα της παραγραφής ρυθμίζονται ως εξής:

α) από τους νόμους που ισχύουν στο κράτος μέλος στο οποίο έχει την έδρα της η αιτούσα αρχή, εφόσον αφορούν την απαίτηση ή/και τον εκτελεστό τίτλο που επιτρέπει την εκτέλεσή της και

β) από τους νόμους που ισχύουν στο κράτος μέλος της αρχής στην οποία υποβάλλεται η αίτηση, εφόσον αφορούν εκτελεστικά μέτρα στο κράτος μέλος στο οποίο υποβάλλεται η αίτηση.

Ο χρόνος παραγραφής, σύμφωνα με τους νόμους που ισχύουν στο κράτος μέλος στο οποίο έχει την έδρα της η αρχή στην οποία υποβάλλεται η αίτηση αρχίζει από την ημερομηνία της άμεσης αναγνώρισης ή από την ημερομηνία αποδοχής, αναγνώρισης, συμπλήρωσης ή αντικατάστασης σύμφωνα με το άρθρο 79 του κανονισμού εφαρμογής.

▼B

2. Οι πράξεις είσπραξης απαιτήσεων που πραγματοποιούνται από την αρχή στην οποία υποβάλλεται η αίτηση προς εκτέλεση της αίτησης συνδρομής και που, αν είχαν πραγματοποιηθεί από την αιτούσα αρχή, θα είχαν ως αποτέλεσμα την αναστολή ή τη διακοπή της παραγραφής σύμφωνα με τους νόμους που ισχύουν στο κράτος μέλος όπου έχει την έδρα της η αιτούσα αρχή, θεωρείται, όσον αφορά αυτό το αποτέλεσμα, ότι έχουν πραγματοποιηθεί σε αυτό το τελευταίο κράτος μέλος.

Άρθρο 84

Συντηρητικά μέτρα

Ύστερα από αιτιολογημένη αίτηση της αιτούσας αρχής, η αρχή στην οποία υποβάλλεται η αίτηση λαμβάνει συντηρητικά μέτρα για να εγγυηθεί την είσπραξη μιας απαίτησης, εφόσον το επιτρέπουν οι νομοθετικές και κανονιστικές διατάξεις που ισχύουν στο κράτος μέλος στο οποίο έχει την έδρα της.

Για την εφαρμογή του πρώτου εδαφίου, εφαρμόζονται κατ' αναλογία οι διατάξεις και διαδικασίες που προβλέπονται στα άρθρα 78, 79, 81 και 82 του κανονισμού εφαρμογής.

Άρθρο 85

Έξοδα είσπραξης

1. Η αρχή στην οποία υποβάλλεται η αίτηση εισπράττει από το ενδιαφερόμενο φυσικό ή νομικό πρόσωπο και παρακρατεί τυχόν έξοδα που συνδέονται με την είσπραξη και στα οποία έχει υποβληθεί, σύμφωνα με τις νομοθετικές και κανονιστικές διατάξεις του κράτους μέλους όπου έχει την έδρα της, οι οποίες εφαρμόζονται σε παρόμοιες απαιτήσεις.

2. Η αμοιβαία συνδρομή δυνάμει του παρόντος τμήματος παρέχεται, κατά κανόνα, δωρεάν. Ωστόσο, όταν η είσπραξη παρουσιάζει ιδιαίτερη δυσκολία ή συνεπάγεται πολύ υψηλά έξοδα, οι αιτούσες αρχές και οι αρχές στις οποίες υποβάλλεται η αίτηση μπορούν να συμφωνούν ειδικές διαδικασίες απόδοσης για τις συγκεκριμένες περιπτώσεις.

3. Το κράτος μέλος στο οποίο έχει την έδρα της η αιτούσα αρχή παραμένει υπεύθυνο έναντι του κράτους μέλους όπου έχει την έδρα της η αρχή στην οποία υποβάλλεται η αίτηση, για τα έξοδα και τις ζημίες που ενδεχομένως υφίσταται κατόπιν αγωγών που κρίθηκαν αβάσιμες είτε ως προς την ουσία της απαίτησης είτε ως προς το κύρος του τίτλου που εκδόθηκε από την αιτούσα αρχή.

Άρθρο 86

Ρήτρα αναθεώρησης

1. Το αργότερο το τέταρτο πλήρες ημερολογιακό έτος μετά την ημερομηνία έναρξης ισχύος του κανονισμού εφαρμογής, η διοικητική επιτροπή υποβάλλει συγκριτική έκθεση για τις προθεσμίες του άρθρου 67 παράγραφοι 2, 5 και 6 του κανονισμού εφαρμογής.

Με βάση την έκθεση αυτή, η Ευρωπαϊκή Επιτροπή μπορεί, αν χρειασθεί, να υποβάλει προτάσεις επανεξέτασης των προθεσμιών αυτών με σκοπό τη σημαντική μείωση τους.

2. Η διοικητική επιτροπή, μέχρι την ημερομηνία της παραγράφου 1, αξιολογεί επίσης τους κανόνες μετατροπής των περιόδων που ορίζονται στο άρθρο 13, με στόχο πιθανή απλοποίησή τους.

▼B

3. Το αργότερο την 1η Μαΐου 2015, η διοικητική επιτροπή υποβάλλει ειδική έκθεση αξιολόγησης της εφαρμογής των κεφαλαίων I και III του τίτλου IV του κανονισμού εφαρμογής, ιδίως όσον αφορά τις διαδικασίες και προθεσμίες οι οποίες προβλέπονται στο άρθρο 67 παράγραφοι 2, 5 και 6 του κανονισμού εφαρμογής και τις διαδικασίες είσπραξης οι οποίες προβλέπονται στα άρθρα 75 ως 85 του κανονισμού εφαρμογής.

Βάσει αυτής της εκθέσεως, η Ευρωπαϊκή Επιτροπή μπορεί, ανάλογα με την περίπτωση, να υποβάλει ενδεδειγμένες προτάσεις για να καταστούν οι εν λόγω διαδικασίες αποτελεσματικότερες και περισσότερο ισόρροπες.

ΤΙΤΛΟΣ V

ΔΙΑΦΟΡΕΣ, ΜΕΤΑΒΑΤΙΚΕΣ ΚΑΙ ΤΕΛΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 87

Ιατρικοί και διοικητικοί έλεγχοι

1. Με την επιφύλαξη άλλων ειδικών διατάξεων, όταν ένας δικαιούχος παροχών ή αιτών παροχές, ή μέλος της οικογενείας του, διαμένει ή κατοικεί στην επικράτεια κράτους μέλους διαφορετικού από εκείνο στο οποίο ευρίσκεται ο φορέας οφειλέτης, η ιατρική εξέταση διενεργείται, ύστερα από αίτηση του ανωτέρω φορέα, από το φορέα του τόπου διαμονής ή κατοικίας του δικαιούχου, σύμφωνα με τις διατυπώσεις που προβλέπονται από τη νομοθεσία που εφαρμόζει ο φορέας αυτός.

Ο φορέας οφειλέτης ενημερώνει το φορέα του τόπου διαμονής ή κατοικίας αν η ιατρική εξέταση πρέπει να τηρεί κάποιες προδιαγραφές και να καλύπτει συγκεκριμένα σημεία.

2. Ο φορέας του τόπου διαμονής ή κατοικίας διαβιβάζει έκθεση στο φορέα οφειλέτη που ζήτησε την ιατρική εξέταση. Ο εν λόγω φορέας δεσμεύεται από τις γνωματεύσεις του φορέα του τόπου διαμονής ή κατοικίας.

Ο φορέας οφειλέτης διατηρεί επίσης το δικαίωμα να ζητεί την εξέταση του δικαιούχου από ιατρό της επιλογής του. Ωστόσο, ο δικαιούχος μπορεί να κληθεί να μεταβεί στο κράτος μέλος όπου έχει την έδρα του ο φορέας οφειλέτης μόνον εφόσον είναι σε θέση να μετακινηθεί χωρίς αυτό να βλάψει την υγεία του και εφόσον τα έξοδα ταξιδιού και διαμονής αναληφθούν από το φορέα οφειλέτη.

3. Όταν ένας δικαιούχος παροχών ή αιτών παροχές ή μέλος της οικογένειάς του διαμένει ή κατοικεί στο έδαφος κράτους μέλους διαφορετικού από εκείνο στο οποίο ευρίσκεται ο φορέας οφειλέτης, ο διοικητικός έλεγχος διενεργείται, ύστερα από αίτηση του φορέα οφειλέτη, από το φορέα του τόπου διαμονής ή κατοικίας του δικαιούχου.

Οι διατάξεις της παραγράφου 2 εφαρμόζονται επίσης εν προκειμένω.

4. Οι παράγραφοι 2 και 3 εφαρμόζονται και για τον καθορισμό ή τον έλεγχο της κατάστασης εξάρτησης ενός δικαιούχου παροχών μακροχρόνιας φροντίδας ή αιτούντος αυτές τις παροχές του άρθρου 34 του βασικού κανονισμού.

5. Οι αρμόδιες αρχές ή οι αρμόδιοι φορείς δύο ή περισσότερων κρατών μελών μπορούν να συμφωνούν ειδικές διατάξεις και διαδικασίες για να βελτιώσουν εν όλω ή εν μέρει την ετοιμότητα των αιτούντων και των παραληπτών για την αγορά εργασίας και τη συμμετοχή τους σε σχέδια ή προγράμματα που υπάρχουν για το σκοπό αυτόν στο κράτος μέλος διαμονής ή κατοικίας.

▼B

6. Κατ' εξαίρεση από την αρχή της δωρεάν αμοιβαίας διοικητικής συνεργασίας του άρθρου 76 παράγραφος 2 του βασικού κανονισμού, το πραγματικό ποσό των δαπανών των ελέγχων που αναφέρονται στις παραγράφους 1 έως 5 αποδίδεται στο φορέα στον οποίο έχει ανατεθεί η εκτέλεσή τους, από το φορέα οφειλέτη που τους ζήτησε.

Άρθρο 88

Κοινοποιήσεις

1. Τα κράτη μέλη κοινοποιούν στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή τα στοιχεία των οργανισμών οι οποίοι αναφέρονται στο άρθρο 1 στοιχεία ιγ), ιζ) και ιη) του βασικού κανονισμού και στο άρθρο 1 παράγραφος 2 στοιχεία α) και β) του κανονισμού εφαρμογής, καθώς και των φορέων που ορίζονται σύμφωνα με τον κανονισμό εφαρμογής.

2. Οι αρχές που αναφέρονται στην παράγραφο 1 πρέπει να διαθέτουν ηλεκτρονική ταυτότητα με τη μορφή κωδικού ταυτοποίησης και ηλεκτρονικής διεύθυνσης.

3. Η διοικητική επιτροπή ορίζει τη δομή, το περιεχόμενο και τις λεπτομέρειες, καθώς και τον κοινό μορφότυπο και το υπόδειγμα των κοινοποιήσεων των στοιχείων που αναφέρονται στην παράγραφο 1.

4. Το παράρτημα 4 του κανονισμού εφαρμογής ορίζει τη βάση δεδομένων στην οποία έχει πρόσβαση το κοινό και η οποία περιέχει τις πληροφορίες που αναφέρονται στην παράγραφο 1. Τη βάση δεδομένων καταρτίζει και διαχειρίζεται η Ευρωπαϊκή Επιτροπή. Ωστόσο, τα κράτη μέλη ευθύνονται για την εισαγωγή των δικών τους εθνικών στοιχείων επαφής στην εν λόγω βάση δεδομένων. Εξάλλου, τα κράτη μέλη μεριμνούν για την ακρίβεια των εθνικών στοιχείων επαφής που εισάγονται δυνάμει της παραγράφου 1.

5. Τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν τη συνεχή επικαιροποίηση των πληροφοριών που αναφέρονται στην παράγραφο 1.

Άρθρο 89

Ενημέρωση

1. Η διοικητική επιτροπή προετοιμάζει τις πληροφορίες που απαιτούνται για την ενημέρωση των ενδιαφερομένων όσον αφορά τα δικαιώματά τους καθώς και για τις διοικητικές διατυπώσεις που πρέπει να τηρούνται για τη διεκδίκησή τους. Η διάδοση των πληροφοριών εξασφαλίζεται κατά προτίμηση μέσω του διαδικτύου από ιστοτόπους στους οποίους έχει πρόσβαση το κοινό. Η διοικητική επιτροπή ελέγχει την τακτική επικαιροποίησή τους και μεριμνά για την ποιότητα των υπηρεσιών που παρέχονται στους πελάτες.

2. Η συμβουλευτική επιτροπή που αναφέρεται στο άρθρο 75 του βασικού κανονισμού μπορεί να διατυπώνει γνώμες και συστάσεις για τη βελτίωση των πληροφοριών και της διάδοσής τους.

3. Οι αρμόδιες αρχές μεριμνούν ώστε οι φορείς τους να είναι ενημερωμένοι και να εφαρμόζουν το σύνολο των κοινοτικών νομοθετικών ή άλλων διατάξεων, συμπεριλαμβανομένων των αποφάσεων της διοικητικής επιτροπής, στους τομείς του βασικού κανονισμού και σύμφωνα με τους όρους που προβλέπουν ο βασικός κανονισμός και ο κανονισμός εφαρμογής.

▼B

Άρθρο 90

Μετατροπή νομισμάτων

Για την εφαρμογή των διατάξεων του βασικού κανονισμού και του κανονισμού εφαρμογής, η ισοτιμία μεταξύ δύο νομισμάτων είναι η ισοτιμία αναφοράς που δημοσιεύεται από την Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα. Η ημερομηνία που λαμβάνεται υπόψη για τον καθορισμό της ισοτιμίας ορίζεται από τη διοικητική επιτροπή.

Άρθρο 91

Στατιστικές

Οι αρμόδιες αρχές καταρτίζουν και διαβιβάζουν τις στατιστικές για την εφαρμογή του βασικού κανονισμού και του κανονισμού εφαρμογής στη γραμματεία της διοικητικής επιτροπής. Τα δεδομένα αυτά συλλέγονται και οργανώνονται με βάση το σχέδιο και τη μέθοδο που ορίζονται από τη διοικητική επιτροπή. Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή εξασφαλίζει τη διάδοση των πληροφοριών αυτών.

Άρθρο 92

Τροποποίηση παραρτημάτων

Τα παραρτήματα 1, 2, 3, 4 και 5 του κανονισμού εφαρμογής καθώς και τα παραρτήματα VI, VII, VIII και IX του βασικού κανονισμού μπορούν να τροποποιούνται με κανονισμό της Επιτροπής ύστερα από αίτημα της διοικητικής επιτροπής.

Άρθρο 93

Μεταβατικές διατάξεις

Οι διατάξεις του άρθρου 87 του βασικού κανονισμού εφαρμόζονται στις καταστάσεις που καλύπτει ο κανονισμός εφαρμογής.

Άρθρο 94

Μεταβατικές διατάξεις για θέματα συντάξεων

1. Όποτε το κρίσιμο γεγονός προκύπτει πριν από την ημερομηνία έναρξης ισχύος του κανονισμού εφαρμογής στην επικράτεια του ενδιαφερόμενου κράτους μέλους και η απαίτηση προς σύνταξη δεν έχει εγκριθεί πριν από την ημερομηνία αυτή, η απαίτηση αυτή οδηγεί σε έγκριση διπλής σύνταξης, καθότι πρέπει να χορηγηθούν επιδόματα, σύμφωνα με το εν λόγω γεγονός, για περίοδο προγενέστερη από την ημερομηνία αυτή:

α) για την περίοδο πριν την ημερομηνία έναρξης ισχύος του κανονισμού εφαρμογής στην επικράτεια του ενδιαφερόμενου κράτους μέλους, σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 1408/71 ή με τις συμφωνίες που ισχύουν μεταξύ των ενδιαφερόμενων κρατών μελών·

β) για την περίοδο που αρχίζει κατά την ημερομηνία έναρξης ισχύος του κανονισμού εφαρμογής στην επικράτεια του ενδιαφερόμενου κράτους μέλους, σύμφωνα με το βασικό κανονισμό.

Ωστόσο, εάν το ποσό που υπολογίζεται σύμφωνα με τις διατάξεις του στοιχείου α) ανωτέρω είναι μεγαλύτερο από εκείνο που υπολογίζεται σύμφωνα με τις διατάξεις του στοιχείου β), ο ενδιαφερόμενος εξακολουθεί να δικαιούται το ποσό που υπολογίζεται σύμφωνα με τις διατάξεις που αναφέρονται στο στοιχείο α).

▼B

2. Απαιτήσεις για επιδόματα αναπηρίας, γήρατος ή επιζώντων που υποβάλλονται σε φορέα κράτους μέλους μετά την ημερομηνία έναρξης ισχύος του κανονισμού εφαρμογής στην επικράτεια του ενδιαφερόμενου κράτους μέλους, επιβάλλουν αυτόματα την επαναξιολόγηση των επιδομάτων που έχουν εγκριθεί για το ίδιο γεγονός πριν την εν λόγω ημερομηνία από τον ή τους φορείς ενός ή περισσότερων κρατών μελών, σύμφωνα με το βασικό κανονισμό· η επαναξιολόγηση αυτή δεν επιτρέπεται να οδηγεί σε μείωση του ποσού του επιδόματος.

Άρθρο 95

Μεταβατική περίοδος για ανταλλαγές ηλεκτρονικών στοιχείων

1. Κάθε κράτος μέλος μπορεί να τύχει μεταβατικής περιόδου για την ανταλλαγή στοιχείων με ηλεκτρονικά μέσα που προβλέπει το άρθρο 4 παράγραφος 2 του κανονισμού εφαρμογής.

Οι μεταβατικές αυτές περίοδοι δεν υπερβαίνουν τους 24 μήνες από την ημερομηνία έναρξης ισχύος του κανονισμού εφαρμογής.

Ωστόσο, αν υπάρξει σημαντική καθυστέρηση στην παροχή της απαραίτητης κοινοτικής υποδομής (ηλεκτρονική ανταλλαγή πληροφοριών κοινωνικών ασφαλίσεων — EESSI) σε σχέση με την έναρξη ισχύος του κανονισμού εφαρμογής, η διοικητική επιτροπή μπορεί να συμφωνήσει τη δέουσα παράταση αυτών των περιόδων.

2. Οι πρακτικές λεπτομέρειες για τυχόν αναγκαίες μεταβατικές περιόδους της παραγράφου 1 θεσπίζονται από τη διοικητική επιτροπή προκειμένου να εξασφαλίζεται η ανταλλαγή δεδομένων που απαιτείται για την εφαρμογή του βασικού κανονισμού και του κανονισμού εφαρμογής.

Άρθρο 96

Κατάργηση

1. Ο κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 574/72 καταργείται από την 1η Μαΐου 2010.

Ωστόσο, ο κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 574/72 παραμένει σε ισχύ και εξακολουθεί να παράγει έννομα αποτελέσματα για τους σκοπούς:

α) του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 859/2003 του Συμβουλίου, της 14ης Μαΐου 2003, για την επέκταση των διατάξεων του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1408/71 και του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 574/72 στους υπηκόους τρίτων χωρών οι οποίοι δεν καλύπτονται ήδη από τις διατάξεις αυτές μόνο λόγω της ιθαγένειάς τους [1], έως ότου καταργηθεί ή τροποποιηθεί ο εν λόγω κανονισμός·

β) του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1661/85 του Συμβουλίου, της 13ης Ιουνίου 1985, για τις τεχνικές προσαρμογές της κοινοτικής νομοθεσίας σε θέματα κοινωνικής ασφάλειας των διακινούμενων εργαζομένων όσον αφορά τη Γροιλανδία [2], έως ότου καταργηθεί ή τροποποιηθεί ο εν λόγω κανονισμός·

[1] ΕΕ L 124 της 20.5.2003, σ. 1.
[2] ΕΕ L 160 της 20.6.1985, σ. 7.

▼B

γ) της συμφωνίας για τον Ευρωπαϊκό Οικονομικό Χώρο [1], της συμφωνίας μεταξύ της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και των κρατών μελών της, αφενός, και της Ελβετικής Συνομοσπονδίας, αφετέρου, για την ελεύθερη κυκλοφορία των προσώπων [2] καθώς και άλλων συμφωνιών που περιέχουν παραπομπή στον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 574/72, έως ότου οι εν λόγω συμφωνίες τροποποιηθούν, βάσει του κανονισμού εφαρμογής.

2. Στην οδηγία 98/49/ΕΚ του Συμβουλίου, της 29ης Ιουνίου 1998, σχετικά με την προστασία των δικαιωμάτων συμπληρωματικής συνταξιοδότησης των μισθωτών και των μη μισθωτών που διακινούνται εντός της Κοινότητας [3] και γενικότερα σε όλες τις άλλες κοινοτικές πράξεις, οι παραπομπές στον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 574/72 θεωρούνται παραπομπές στον κανονισμό εφαρμογής.

▼C2

Άρθρο 97

Δημοσίευση και έναρξη ισχύος

Ο παρών κανονισμός δημοσιεύεται στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης* και αρχίζει να ισχύει την 1η Μαΐου 2010.

▼B

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

[1] ΕΕ L 1 της 3.1.1994, σ. 1.
[2] ΕΕ L 114 της 30.4.2002, σ. 6.
[3] ΕΕ L 209 της 25.7.1998, σ. 46.

▼B

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ 1

Διατάξεις εφαρμογής για τις διμερείς συμφωνίες που παραμένουν σε ισχύ και τις νέες διμερείς συμφωνίες εφαρμογής

(άρθρο 8 παράγραφος 1 και άρθρο 9 παράγραφος 2 του κανονισμού εφαρμογής)

ΒΕΛΓΙΟ — ΔΑΝΙΑ

Ανταλλαγή επιστολών της 8ης Μαΐου 2006 και της 21ης Ιουνίου 2006 σχετικά με τη συμφωνία για την απόδοση κατά το πραγματικό ποσό της παροχής προς τα μέλη της οικογένειας μισθωτού ή μη μισθωτού ο οποίος διαθέτει ασφάλιση στο Βέλγιο, εφόσον το μέλος της οικογένειας διαμένει στη Δανία, και προς τους συνταξιούχους ή/και τα μέλη της οικογένειάς τους που διαθέτουν ασφάλιση στο Βέλγιο αλλά διαμένουν στη Δανία.

ΒΕΛΓΙΟ — ΓΕΡΜΑΝΙΑ

Συμφωνία της 29ης Ιανουαρίου 1969 σχετικά με την πληρωμή και την είσπραξη των εισφορών κοινωνικής ασφάλειας.

ΒΕΛΓΙΟ — ΙΡΛΑΝΔΙΑ

Ανταλλαγή επιστολών της 19ης Μαΐου και της 28ης Ιουλίου 1981 σχετικά με το άρθρο 36 παράγραφος 3 και το άρθρο 70 παράγραφος 3 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1408/71 [αμοιβαία παραίτηση από την επιστροφή του κόστους των παροχών σε είδος και των αποζημιώσεων ανεργίας σύμφωνα με τις διατάξεις των κεφαλαίων 1 και 6 του τίτλου III του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1408/71] και το άρθρο 105 παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 574/72 (αμοιβαία παραίτηση από την επιστροφή των δαπανών διοικητικού και ιατρικού ελέγχου).

ΒΕΛΓΙΟ — ΙΣΠΑΝΙΑ

Συμφωνία της 25ης Μαΐου 1999 σχετικά με την απόδοση των παροχών σε είδος σύμφωνα με τους κανονισμούς (ΕΟΚ) αριθ. 1408/71 και 574/72.

ΒΕΛΓΙΟ — ΓΑΛΛΙΑ

α) Συμφωνία της 4ης Ιουλίου 1984 σχετικά με τον ιατρικό έλεγχο των μεθοριακών εργαζομένων που διαμένουν σε ένα κράτος και έχουν απασχόληση σε άλλο.

β) Συμφωνία της 14ης Μαΐου 1976 σχετικά με την παραίτηση από την απόδοση των δαπανών διοικητικού και ιατρικού ελέγχου η οποία συνήφθη κατ' εφαρμογή του άρθρου 105 παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 574/72.

γ) Συμφωνία της 3ης Οκτωβρίου 1977 σχετικά με την εφαρμογή του άρθρου 92 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1408/71 (είσπραξη των εισφορών κοινωνικής ασφάλειας).

δ) Συμφωνία της 29ης Ιουνίου 1979 σχετικά με την αμοιβαία παραίτηση από την επιστροφή που προβλέπεται στο άρθρο 70 παράγραφος 3 του κανονισμού(ΕΟΚ) αριθ. 1408/71 (δαπάνες για παροχές ανεργίας).

ε) Διοικητική ρύθμιση της 6ης Μαρτίου 1979 σχετικά με τις διατυπώσεις εφαρμογής του εγγράφου της 12ης Οκτωβρίου 1978 που τροποποιεί τη συμφωνία για την κοινωνική ασφάλεια μεταξύ Βελγίου και Γαλλίας όσον αφορά τις διατάξεις της σχετικά με τους ελεύθερους επαγγελματίες.

στ) Ανταλλαγή επιστολών της 21ης Νοεμβρίου 1994 και της 8ης Φεβρουαρίου 1995 σχετικά με τον τρόπο συμψηφισμού αμοιβαίων απαιτήσεων σύμφωνα με τα άρθρα 93, 94, 95 και 96 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 574/72

▼B

ΒΕΛΓΙΟ — ΙΤΑΛΙΑ

α) Συμφωνία της 12ης Ιανουαρίου 1974 σχετικά με την εφαρμογή του άρθρου 105 παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 574/72

β) Συμφωνία της 31ης Οκτωβρίου 1979 σχετικά με την εφαρμογή του άρθρου 18 παράγραφος 9 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 574/72

γ) Ανταλλαγή των επιστολών της 10ης Δεκεμβρίου 1991 και της 10ης Φεβρουαρίου 1992 σχετικά με την απόδοση των αμοιβαίων απαιτήσεων βάσει του άρθρου 93 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 574/72

δ) Συμφωνία της 21ης Νοεμβρίου 2003 σχετικά με τους όρους εκκαθάρισης των αμοιβαίων απαιτήσεων δυνάμει των άρθρων 94 και 95 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 574/72 του Συμβουλίου.

ΒΕΛΓΙΟ — ΛΟΥΞΕΜΒΟΥΡΓΟ

α) Συμφωνία της 28ης Ιανουαρίου 1961 σχετικά με την είσπραξη των εισφορών κοινωνικής ασφάλειας.

β) Συμφωνία της 16ης Απριλίου 1976 σχετικά με την παραίτηση από την απόδοση των δαπανών διοικητικού και ιατρικού ελέγχου, όπως προβλέπεται στο άρθρο 105 παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 574/72.

ΒΕΛΓΙΟ — ΚΑΤΩ ΧΩΡΕΣ

▼M1

———————

▼B

β) Συμφωνία της 13ης Μαρτίου 2006 για την ασφάλιση υγειονομικής περίθαλψης.

γ) Συμφωνία της 12ης Αυγούστου 1982 για την ασφάλιση ασθένειας, μητρότητας και αναπηρίας.

ΒΕΛΓΙΟ — ΗΝΩΜΕΝΟ ΒΑΣΙΛΕΙΟ

α) Ανταλλαγή επιστολών της 4ης Μαΐου και της 14ης Ιουνίου 1976 σχετικά με το άρθρο 105 παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 574/72 (παραίτηση από την επιστροφή των δαπανών ιατρικού και διοικητικού ελέγχου).

β) Ανταλλαγή επιστολών της 18ης Ιανουαρίου και 14ης Μαρτίου 1977 σχετικά με το άρθρο 36 παράγραφος 3 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1408/71 [ρύθμιση για την επιστροφή ή την παραίτηση από την επιστροφή των δαπανών για παροχές σε είδος που χορηγήθηκαν κατ' εφαρμογή του τίτλου III κεφάλαιο I του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1408/71], όπως τροποποιήθηκε από την ανταλλαγή επιστολών της 4ης Μαΐου και 23ης Ιουλίου 1982 [σύμβαση για την επιστροφή των δαπανών που έγιναν σύμφωνα με το άρθρο 22 παράγραφος 1 στοιχείο α) του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1408/71].

ΒΟΥΛΓΑΡΙΑ — ΤΣΕΧΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Άρθρο 29 παράγραφοι 1 και 3 της συμφωνίας της 25ης Νοεμβρίου 1998 και άρθρο 5 παράγραφος 4 της διοικητικής ρύθμισης της 30ής Νοεμβρίου 1999 περί της παραιτήσεως από την επιστροφή των δαπανών για διοικητικούς και ιατρικούς ελέγχους.

ΒΟΥΛΓΑΡΙΑ — ΓΕΡΜΑΝΙΑ

Άρθρα 8 έως 9 της διοικητικής συμφωνίας για την εφαρμογή της σύμβασης για την κοινωνική ασφάλεια της 17ης Δεκεμβρίου 1997 στον τομέα των συντάξεων.

ΤΣΕΧΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ — ΣΛΟΒΑΚΙΑ

Άρθρα 15 και 16 της διοικητικής ρύθμισης της 8ης Ιανουαρίου 1993 σχετικά με τον προσδιορισμό της έδρας του εργοδότη και του τόπου κατοικίας για τους σκοπούς της εφαρμογής του άρθρου 20 της σύμβασης για την κοινωνική ασφάλεια της 29ης Οκτωβρίου 1002.

▼B

ΔΑΝΙΑ — ΙΡΛΑΝΔΙΑ

Ανταλλαγή επιστολών της 22ας Δεκεμβρίου 1980 και της 11ης Φεβρουαρίου 1981 σχετικά με την αμοιβαία παραίτηση από την επιστροφή παροχών σε είδος της ασφάλισης ασθένειας, μητρότητας, εργατικών ατυχημάτων και επαγγελματικών ασθενειών και των παροχών ανεργίας, καθώς και των δαπανών διοικητικού και ιατρικού ελέγχου [άρθρα 36 παράγραφος 3 και 63 παράγραφος 3 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1408/71 και άρθρο 105 παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 574/72].

ΔΑΝΙΑ — ΕΛΛΑΔΑ

Συμφωνία της 8ης Μαΐου 1986 για τη μερική παραίτηση από την απόδοση όσον αφορά τις παροχές σε είδος που χορηγούνται σε περίπτωση ασθένειας, μητρότητας, εργατικού ατυχήματος ή επαγγελματικής ασθένειας και παραίτηση από την απόδοση όσον αφορά τους διοικητικούς και ιατρικούς ελέγχους).

ΔΑΝΙΑ — ΙΣΠΑΝΙΑ

Συμφωνία της 11ης Δεκεμβρίου 2006 για την προκαταβολή, τις προθεσμίες και την επιστροφή κατά το πραγματικό ποσό της παροχής προς τα μέλη της οικογένειας μισθωτού ή μη μισθωτού ο οποίος διαθέτει ασφάλιση στην Ισπανία, εφόσον το μέλος της οικογένειας διαμένει στη Δανία, και προς τους συνταξιούχους και/ή τα μέλη της οικογένειάς τους που διαθέτουν ασφάλιση στην Ισπανία αλλά διαμένουν στη Δανία.

ΔΑΝΙΑ — ΓΑΛΛΙΑ

Ρύθμιση της 29ης Ιουνίου 1979 και πρόσθετη ρύθμιση της 2ας Ιουνίου 1993 σχετικά με τη μερική παραίτηση από την απόδοση, σύμφωνα με το άρθρο 36 παράγραφος 3 και το άρθρο 63 παράγραφος 3 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1408/71, και την αμοιβαία παραίτηση από την απόδοση, σύμφωνα με το άρθρο 105 παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 574/72 (μερική παραίτηση από την απόδοση δαπανών για τις παροχές σε είδος που χορηγούνται σε περίπτωση ασθένειας, μητρότητας, εργατικού ατυχήματος και επαγγελματικής ασθένειας και παραίτηση από την απόδοση εξόδων διοικητικού και ιατρικού ελέγχου).

ΔΑΝΙΑ — ΙΤΑΛΙΑ

Συμφωνία της 18ης Νοεμβρίου 1998 σχετικά με την απόδοση του κόστους των παροχών σε είδος της ασφάλισης ασθένειας, μητρότητας, εργατικών ατυχημάτων και επαγγελματικών ασθενειών καθώς και των δαπανών διοικητικού και ιατρικού ελέγχου.

▼M1

_____

▼B

ΔΑΝΙΑ — ΚΑΤΩ ΧΩΡΕΣ

Ανταλλαγή επιστολών της 30ής Μαρτίου και της 25ης Απριλίου 1979, όπως τροποποιήθηκε με τη συμφωνία της 12ης Δεκεμβρίου 2006 για την επιστροφή του κόστους των παροχών σε είδος για ασθένεια, μητρότητα, εργατικά ατυχήματα και επαγγελματικές ασθένειες.

ΔΑΝΙΑ — ΠΟΡΤΟΓΑΛΙΑ

Συμφωνία της 17ης Απριλίου 1998 σχετικά με τη μερική επιστροφή του κόστους των παροχών σε είδος της ασφάλισης ασθένειας, μητρότητας, εργατικών ατυχημάτων και επαγγελματικών ασθενειών καθώς και των δαπανών διοικητικών και ιατρικών ελέγχων.

ΔΑΝΙΑ — ΦΙΝΛΑΝΔΙΑ

Άρθρο 15 της σκανδιναβικής σύμβασης περί κοινωνικής ασφαλείας της 18ης Αυγούστου 2003: συμφωνία για την αμοιβαία παραίτηση από την απόδοση σύμφωνα με τα άρθρα 36, 63 και 70 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1408/71 (κόστος παροχών σε είδος όσον αφορά την ασθένεια και τη μητρότητα, τα εργατικά ατυχήματα και τις επαγγελματικές ασθένειες καθώς των παροχών ανεργίας) και σύμφωνα με το άρθρο 105 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 574/72 (κόστος διοικητικών και ιατρικών ελέγχων).

▼B

ΔΑΝΙΑ — ΣΟΥΗΔΙΑ

Άρθρο 15 της σκανδιναβικής σύμβασης περί κοινωνικής ασφαλείας της 18ης Αυγούστου 2003: συμφωνία για την αμοιβαία παραίτηση από την απόδοση σύμφωνα με τα άρθρα 36, 63 και 70 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1408/71 (κόστος παροχών σε είδος όσον αφορά την ασθένεια και τη μητρότητα, τα εργατικά ατυχήματα και τις επαγγελματικές ασθένειες καθώς των παροχών ανεργίας) και σύμφωνα με το άρθρο 105 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 574/72 (κόστος διοικητικών και ιατρικών ελέγχων).

ΔΑΝΙΑ — ΗΝΩΜΕΝΟ ΒΑΣΙΛΕΙΟ

Ανταλλαγή επιστολών της 30ής Μαρτίου και της 19ης Απριλίου 1977, όπως τροποποιήθηκε με ανταλλαγή επιστολών της 8ης Νοεμβρίου 1989 και της 10ης Ιανουαρίου 1990 σχετικά με συμφωνία για παραίτηση από την απόδοση του κόστους των παροχών σε είδος και των διοικητικών και ιατρικών ελέγχων.

ΓΕΡΜΑΝΙΑ — ΓΑΛΛΙΑ

Συμφωνία της 26ης Μαΐου 1981 σχετικά με την εφαρμογή του άρθρου 92 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1408/71 (πληρωμή και είσπραξη των εισφορών κοινωνικής ασφάλειας).

ΓΕΡΜΑΝΙΑ — ΙΤΑΛΙΑ

Συμφωνία της 3ης Απριλίου 2000 σχετικά με την πληρωμή και την είσπραξη των εισφορών κοινωνικής ασφάλειας.

ΓΕΡΜΑΝΙΑ — ΛΟΥΞΕΜΒΟΥΡΓΟ

α) Συμφωνία της 14ης Οκτωβρίου 1975 σχετικά με την παραίτηση από την επιστροφή των δαπανών διοικητικού και ιατρικού ελέγχου κατ' εφαρμογή του άρθρου 105 παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 574/72.

β) Συμφωνία της 14ης Οκτωβρίου 1975 σχετικά με την πληρωμή και την είσπραξη των εισφορών κοινωνικής ασφάλειας.

γ) Συμφωνία της 25ης Ιανουαρίου 1990 σχετικά με την εφαρμογή των άρθρων 20 και 22 παράγραφος 1 στοιχεία β) και γ) του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1408/71.

▼M1

_____

▼B

ΓΕΡΜΑΝΙΑ — ΑΥΣΤΡΙΑ

Τμήμα ΙΙ αριθμός 1 και το τμήμα ΙΙΙ της συμφωνίας της 2ας Αυγούστου 1979 σχετικά με την εφαρμογή της συμφωνίας για την ασφάλιση ανεργίας της 19ης Ιουλίου 1978 εξακολουθεί να εφαρμόζεται στα πρόσωπα που ασκούσαν δραστηριότητα ως μεθοριακοί εργαζόμενοι κατά ή πριν από την 1η Ιανουαρίου 2005 και περιήλθαν σε κατάσταση ανεργίας πριν από την 1η Ιανουαρίου 2011

ΓΕΡΜΑΝΙΑ — ΠΟΛΩΝΙΑ

Συμφωνία της 11ης Ιανουαρίου 1977 σχετικά με την εφαρμογή της σύμβασης της 9ης Οκτωβρίου 1975 για τις συντάξεις γήρατος και τις παροχές λόγω εργατικών ατυχημάτων.

ΕΣΘΟΝΙΑ — ΗΝΩΜΕΝΟ ΒΑΣΙΛΕΙΟ

Ρύθμιση της 29ης Μαρτίου 2006 μεταξύ των αρμόδιων αρχών της Δημοκρατίας της Εσθονίας και του Ηνωμένου Βασιλείου σύμφωνα με το άρθρο 36 παράγραφος 3 και το άρθρο 63 παράγραφος 3 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1408/71 για τη θέσπιση άλλων μεθόδων απόδοσης του κόστους των παροχών σε είδος των δύο χωρών από 1ης Μαΐου 2004.

▼B

ΙΡΛΑΝΔΙΑ — ΓΑΛΛΙΑ

Ανταλλαγή επιστολών της 30.7.1980 και 26ης Σεπτεμβρίου 1980 σχετικά με το άρθρο 36 παράγραφος 3 και το άρθρο 63 παράγραφος 3 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1408/71 (αμοιβαία παραίτηση από την επιστροφή των παροχών σε είδος) και το άρθρο 105 παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 574/72 (αμοιβαία παραίτηση από την επιστροφή των δαπανών διοικητικού και ιατρικού ελέγχου).

ΙΡΛΑΝΔΙΑ — ΛΟΥΞΕΜΒΟΥΡΓΟ

Ανταλλαγή επιστολών της 26ης Σεπτεμβρίου 1975 και της 5ης Αυγούστου 1976 σχετικά με το άρθρο 36 παράγραφος 3 και το άρθρο 63 παράγραφος 3 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1408/71 και το άρθρο 105 παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 574/72 [αμοιβαία παραίτηση από την επιστροφή των παροχών σε είδος που χορηγήθηκαν κατ' εφαρμογή του τίτλου ΙΙΙ κεφάλαιο 1 ή 4 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1408/71 και από την επιστροφή των δαπανών διοικητικού και ιατρικού ελέγχου που αναφέρονται στο άρθρο 105 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 574/72].

ΙΡΛΑΝΔΙΑ — ΚΑΤΩ ΧΩΡΕΣ

Ανταλλαγή επιστολών της 22ας Απριλίου και της 27ης Ιουλίου 1987 σχετικά με το άρθρο 70 παράγραφος 3 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1408/71 [παραίτηση από την επιστροφή των παροχών που χορηγήθηκαν δυνάμει του άρθρου 69 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1408/71] και με το άρθρο 105 παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 574/72 [παραίτηση από την επιστροφή των δαπανών διοικητικού και ιατρικού ελέγχου που προβλέπονται στο άρθρο 105 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 574/72].

ΙΡΛΑΝΔΙΑ — ΣΟΥΗΔΙΑ

Συμφωνία της 8ης Νοεμβρίου 2000 σχετικά με τη μερική επιστροφή του κόστους των παροχών σε είδος της ασφάλισης ασθένειας, μητρότητας, εργατικών ατυχημάτων και επαγγελματικών ασθενειών καθώς και των δαπανών διοικητικών και ιατρικών ελέγχων.

ΙΡΛΑΝΔΙΑ — ΗΝΩΜΕΝΟ ΒΑΣΙΛΕΙΟ

Ανταλλαγή επιστολών της 9ης Ιουλίου 1975 σχετικά με το άρθρο 36 παράγραφος 3 και το άρθρο 63 παράγραφος 3 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1408/71 [ρύθμιση σχετικά με την επιστροφή ή την παραίτηση από την επιστροφή των δαπανών για παροχές σε είδος που χορηγήθηκαν κατ' εφαρμογή του τίτλου ΙΙΙ κεφάλαιο 1 ή 4 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1408/71] και το άρθρο 105 παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 574/72 (παραίτηση από την επιστροφή των δαπανών διοικητικού και ιατρικού ελέγχου).

ΕΛΛΑΔΑ — ΚΑΤΩ ΧΩΡΕΣ

Ανταλλαγή επιστολών της 8ης Σεπτεμβρίου 1992 και της 30ής Ιουνίου 1993 σχετικά με τις μεθόδους απόδοσης μεταξύ φορέων.

ΙΣΠΑΝΙΑ — ΓΑΛΛΙΑ

Συμφωνία της 17ης Μαΐου 2005 για τη θέσπιση ειδικών λεπτομερών κανόνων όσον αφορά τη διαχείριση και εκκαθάριση των αμοιβαίων απαιτήσεων για υγειονομική περίθαλψη δυνάμει των κανονισμών (ΕΟΚ) αριθ. 1408/71 και (ΕΟΚ) αριθ. 574/72.

ΙΣΠΑΝΙΑ — ΙΤΑΛΙΑ

Συμφωνία της 21ης Νοεμβρίου 1997 σχετικά με μια νέα διαδικασία για τη βελτίωση και απλούστευση των διαδικασιών απόδοσης των δαπανών για υγειονομική περίθαλψη όσον αφορά το άρθρο 36 παράγραφος 3 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1408/71 (απόδοση παροχών ασθένειας και μητρότητας σε είδος) και τα άρθρα 93, 94, 95, 100 και 102 παράγραφος 5 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 574/72 (διαδικασίες για την απόδοση των παροχών της ασφάλισης ασθένειας και μητρότητας και καθυστερούμενες απαιτήσεις).

▼B

ΙΣΠΑΝΙΑ — ΚΑΤΩ ΧΩΡΕΣ

Συμφωνία της 21ης Φεβρουαρίου 2000 μεταξύ των Κάτω Χωρών και της Ισπανίας για τη διευκόλυνση της εκκαθάρισης αμοιβαίων απαιτήσεων όσον αφορά παροχές δυνάμει ασφαλίσεως ασθένειας και μητρότητας κατά την εφαρμογή των διατάξεων των κανονισμών (ΕΟΚ) αριθ. 1408/71 και (ΕΟΚ) αριθ. 574/72.

ΙΣΠΑΝΙΑ — ΠΟΡΤΟΓΑΛΙΑ

▼M3

_____

▼B

β) Συμφωνία της 2ας Οκτωβρίου 2002 για τη θέσπιση ειδικών λεπτομερών κανόνων όσον αφορά τη διαχείριση και εκκαθάριση των αμοιβαίων απαιτήσεων για υγειονομική περίθαλψη προκειμένου να διευκολυνθεί και να επιταχυνθεί η εκκαθάριση των απαιτήσεων αυτών.

ΙΣΠΑΝΙΑ — ΣΟΥΗΔΙΑ

Συμφωνία της 1ης Δεκεμβρίου 2004 σχετικά με την απόδοση του κόστους των παροχών σε είδος που έχουν χορηγηθεί βάσει των κανονισμών (ΕΟΚ) αριθ. 1408/71 και (ΕΟΚ) αριθ. 574/72.

ΙΣΠΑΝΙΑ — ΗΝΩΜΕΝΟ ΒΑΣΙΛΕΙΟ

Συμφωνία της 18ης Ιουνίου 1999 σχετικά με την απόδοση των δαπανών για παροχές σε είδος που έχουν χορηγηθεί σύμφωνα με τους κανονισμούς (ΕΟΚ) αριθ. 1408/71 και 574/72.

ΓΑΛΛΙΑ — ΙΤΑΛΙΑ

α) Ανταλλαγή επιστολών της 14 Μαΐου και της 2 Αυγούστου 1991 όσον αφορά τους όρους εκκαθάρισης των αμοιβαίων απαιτήσεων δυνάμει του άρθρου 93 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 574/72.

β) Συμπληρωματική ανταλλαγή επιστολών της 22ας Μαρτίου και της 15ης Απριλίου 1994 σχετικά με τον τρόπο συμψηφισμού αμοιβαίων απαιτήσεων σύμφωνα με τα άρθρα 93, 94, 95 και 96 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 574/72.

γ) Ανταλλαγή επιστολών της 2ας Απριλίου 1997 και της 20ής Οκτωβρίου 1998 για την τροποποίηση της ανταλλαγής επιστολών που αναφέρεται στα στοιχεία α) και β) σχετικά με τον τρόπο συμψηφισμού αμοιβαίων απαιτήσεων σύμφωνα με τα άρθρα 93, 94, 95 και 96 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 574/72.

δ) Συμφωνία της 28ης Ιουνίου 2000 περί παραιτήσεως από την επιστροφή των εξόδων βάσει του άρθρου 105 παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 574/72 σε περίπτωση που έχουν ζητηθεί διοικητικοί και ιατρικοί έλεγχοι στο πλαίσιο του άρθρου 51 του ανωτέρω κανονισμού.

ΓΑΛΛΙΑ — ΛΟΥΞΕΜΒΟΥΡΓΟ

α) Συμφωνία της 2ας Ιουλίου 1976 σχετικά με την παραίτηση από την επιστροφή που προβλέπεται στο άρθρο 36 παράγραφος 3 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1408/71 του Συμβουλίου, της 14ης Ιουνίου 1971, όσον αφορά τις δαπάνες για παροχές σε είδος της ασφάλισης ασθένειας — μητρότητας που χορηγήθηκαν στα μέλη της οικογένειας του εργαζομένου που δεν κατοικούν στην ίδια χώρα με τον εργαζόμενο.

β) Συμφωνία της 2ας Ιουλίου 1976 σχετικά με την παραίτηση από την επιστροφή που προβλέπεται στο άρθρο 36 παράγραφος 3 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1408/71 του Συμβουλίου, της 14ης Ιουνίου 1971, όσον αφορά τις δαπάνες για παροχές σε είδος της ασφάλισης ασθένειας — μητρότητας που χορηγήθηκαν σε πρώην μεθοριακούς εργαζομένους, στα μέλη των οικογενειών τους ή στους επιζώντες τους.

γ) Συμφωνία της 2ας Ιουλίου 1976 σχετικά με την παραίτηση από την επιστροφή των δαπανών διοικητικού και ιατρικού ελέγχου που προβλέπεται από το άρθρο 105 παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 574/72 του Συμβουλίου της 21ης Μαρτίου 1972.

▼B

δ) Ανταλλαγή επιστολών της 17ης Ιουλίου και της 20ής Σεπτεμβρίου 1995 σχετικά με τους όρους εκκαθάρισης των αμοιβαίων απαιτήσεων σύμφωνα με τα άρθρα 93, 95 και 96 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 574/72.

ΓΑΛΛΙΑ — ΚΑΤΩ ΧΩΡΕΣ

α) Συμφωνία της 28ης Απριλίου 1997 σχετικά με την παραίτηση από την επιστροφή των δαπανών διοικητικού και ιατρικού ελέγχου που προβλέπεται από το άρθρο 105 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 574/72.

β) Συμφωνία της 29ης Σεπτεμβρίου 1998 περί καθορισμού των ιδιαίτερων προϋποθέσεων για τον καθορισμό των ποσών που πρέπει να επιστραφούν για παροχές σε είδος, σύμφωνα με τους κανονισμούς (ΕΟΚ) αριθ. 1408/71 και (ΕΟΚ) αριθ. 574/72.

γ) Συμφωνία της 3ης Φεβρουαρίου 1999 περί καθορισμού των ιδιαίτερων προϋποθέσεων για τη διαχείριση και την εκκαθάριση αμοιβαίων απαιτήσεων για παροχές ασθένειας, σύμφωνα με τους κανονισμούς αριθ. 1408/71 και (ΕΟΚ) αριθ. 574/72.

ΓΑΛΛΙΑ — ΠΟΡΤΟΓΑΛΙΑ

Συμφωνία της 28ης Απριλίου 1999 για τη θέσπιση ειδικών λεπτομερών κανόνων που διέπουν τη διαχείριση και εκκαθάριση των αμοιβαίων απαιτήσεων για ιατρική περίθαλψη δυνάμει των κανονισμών (ΕΟΚ) αριθ. 1408/71 και (ΕΟΚ) αριθ. 574/72.

ΓΑΛΛΙΑ — ΗΝΩΜΕΝΟ ΒΑΣΙΛΕΙΟ

α) Ανταλλαγή επιστολών της 4ης Μαΐου και της 14ης Ιουνίου 1976 σχετικά με το άρθρο 105 παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 574/72 (παραίτηση από την επιστροφή των δαπανών ιατρικού και διοικητικού ελέγχου).

β) Συμφωνία της 8ης Δεκεμβρίου 1998 περί καθορισμού των ειδικών μεθόδων για τον καθορισμό των ποσών που πρέπει να επιστραφούν για παροχές σε είδος, σύμφωνα με τους κανονισμούς (ΕΟΚ) αριθ. 1408/71 και (ΕΟΚ) αριθ. 574/72.

ΙΤΑΛΙΑ — ΛΟΥΞΕΜΒΟΥΡΓΟ

Άρθρο 4 παράγραφοι 5 και 6 της διοικητικής ρύθμισης της 19ης Ιανουαρίου 1955 σχετικά με τις διατυπώσεις εφαρμογής της γενικής σύμβασης κοινωνικής ασφάλειας (ασφάλιση ασθένειας των εργαζομένων στη γεωργία).

ΙΤΑΛΙΑ — ΚΑΤΩ ΧΩΡΕΣ

Συμφωνία της 24ης Δεκεμβρίου 1996/27ης Φεβρουαρίου 1997 σχετικά με το άρθρο 36 παράγραφος 3 και το άρθρο 63 παράγραφος 3 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1408/71.

ΙΤΑΛΙΑ — ΗΝΩΜΕΝΟ ΒΑΣΙΛΕΙΟ

Ρύθμιση της 15ης Δεκεμβρίου 2005 μεταξύ των αρμόδιων αρχών της Ιταλικής Δημοκρατίας και του Ηνωμένου Βασιλείου σύμφωνα με το άρθρο 36 παράγραφος 3 και το άρθρο 63 παράγραφος 3 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1408/71 για τη θέσπιση άλλων μεθόδων απόδοσης του κόστους των παροχών σε είδος των δύο χωρών από 1ης Ιανουαρίου 2005.

ΛΟΥΞΕΜΒΟΥΡΓΟ — ΚΑΤΩ ΧΩΡΕΣ

Συμφωνία της 1ης Νοεμβρίου 1976 σχετικά με την παραίτηση από την απόδοση των δαπανών διοικητικού και ιατρικού ελέγχου η οποία συνήφθη κατ' εφαρμογή του άρθρου 105 παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 574/72.

ΛΟΥΞΕΜΒΟΥΡΓΟ — ΣΟΥΗΔΙΑ

Ρύθμιση της 27ης Νοεμβρίου 1996 για την απόδοση των δαπανών σε θέματα κοινωνικής ασφάλειας.

▼B

ΛΟΥΞΕΜΒΟΥΡΓΟ — ΗΝΩΜΕΝΟ ΒΑΣΙΛΕΙΟ

Ανταλλαγή επιστολών της 18ης Δεκεμβρίου 1975 και της 20ής Ιανουαρίου 1976 όσον αφορά το άρθρο 105 παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 574/72 [παραίτηση από την απόδοση των δαπανών από διοικητικούς και ιατρικούς ελέγχους σύμφωνα με το άρθρο 105 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 574/72].

ΟΥΓΓΑΡΙΑ — ΗΝΩΜΕΝΟ ΒΑΣΙΛΕΙΟ

Ρύθμιση της 1ης Νοεμβρίου 2005 μεταξύ των αρμόδιων αρχών της Δημοκρατίας της Ουγγαρίας και του Ηνωμένου Βασιλείου σύμφωνα με το άρθρο 35 παράγραφος 3 και το άρθρο 41 παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 883/2004 για τη θέσπιση άλλων μεθόδων απόδοσης του κόστους των παροχών σε είδος των δύο χωρών από 1ης Μαΐου 2004.

ΜΑΛΤΑ — ΗΝΩΜΕΝΟ ΒΑΣΙΛΕΙΟ

Ρύθμιση της 17ης Ιανουαρίου 2007 μεταξύ των αρμόδιων αρχών της Μάλτας και του Ηνωμένου Βασιλείου σύμφωνα με το άρθρο 35 παράγραφος 3 και το άρθρο 41 παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 883/2004 για τη θέσπιση άλλων μεθόδων απόδοσης του κόστους των παροχών σε είδος των δύο χωρών από 1ης Μαΐου 2004, όπως προβλέπεται από τον ανωτέρω κανονισμό.

▼M1

———————

▼B

ΚΑΤΩ ΧΩΡΕΣ — ΗΝΩΜΕΝΟ ΒΑΣΙΛΕΙΟ

α) Άρθρο 3 δεύτερο εδάφιο της διοικητικής ρύθμισης της 12ης Ιουνίου 1956 για την εφαρμογή της σύμβασης της 11ης Αυγούστου 1954.

β) Ανταλλαγή επιστολών της 25ης Απριλίου και της 26ης Μαΐου 1986 σχετικά με το άρθρο 36 παράγραφος 3 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1408/71 (απόδοση ή παραίτηση από την απόδοση των δαπανών για παροχές σε είδος), όπως τροποποιήθηκε.

ΠΟΡΤΟΓΑΛΙΑ — ΗΝΩΜΕΝΟ ΒΑΣΙΛΕΙΟ

Συμφωνία της 8ης Ιουνίου 2004 για τη θέσπιση άλλων μεθόδων απόδοσης του κόστους των παροχών σε είδος των δύο χωρών από 1ης Ιανουαρίου 2003.

ΦΙΝΛΑΝΔΙΑ — ΣΟΥΗΔΙΑ

Άρθρο 15 της σκανδιναβικής σύμβασης περί κοινωνικής ασφαλείας της 18ης Αυγούστου 2003: συμφωνία για την αμοιβαία παραίτηση από την απόδοση σύμφωνα με τα άρθρα 36, 63 και 70 του κανονισμού (κόστος παροχών σε είδος όσον αφορά την ασθένεια και τη μητρότητα, τα εργατικά ατυχήματα και τις επαγγελματικές ασθένειες καθώς των παροχών ανεργίας) και σύμφωνα με το άρθρο 105 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 574/72 (κόστος διοικητικών και ιατρικών ελέγχων).

ΦΙΝΛΑΝΔΙΑ — ΗΝΩΜΕΝΟ ΒΑΣΙΛΕΙΟ

Ανταλλαγή επιστολών της 1ης και 20ής Ιουνίου 1995 σχετικά με τα άρθρα 36 παράγραφος 3 και 63 παράγραφος 3 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1408/71 [απόδοση ή παραίτηση από την απόδοση δαπανών για παροχές σε είδος) και το άρθρο 105 παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 574/72 (παραίτηση από την απόδοση εξόδων διοικητικού και ιατρικού ελέγχου].

ΣΟΥΗΔΙΑ — ΗΝΩΜΕΝΟ ΒΑΣΙΛΕΙΟ

Ρύθμιση της 15ης Απριλίου 1997 σχετικά με το άρθρο 36 παράγραφος 3 και το άρθρο 63 παράγραφος 3 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1408/71 [απόδοση ή παραίτηση από την απόδοση των εξόδων για παροχές σε είδος) και το άρθρο 105 παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ 574/72 (παραίτηση από τα έξοδα διοικητικού και ιατρικού ελέγχου].

▼B

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ 2

Ειδικά συστήματα για δημόσιους υπαλλήλους

(►M1 άρθρο 32 παράγραφος 2 και άρθρο 41 παράγραφος 1 ◄ του κανονισμού εφαρμογής)

Α. Ειδικά συστήματα για δημόσιους υπαλλήλους στους οποίους δεν εφαρμόζονται οι διατάξεις του τίτλου ΙΙΙ κεφάλαιο 1 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 883/2004 που αφορούν παροχές σε είδος

Γερμανία

Ειδικό σύστημα ασθενείας για δημόσιους υπαλλήλους

Β. Ειδικά συστήματα για δημόσιους υπαλλήλους στους οποίους δεν εφαρμόζονται οι διατάξεις του τίτλου ΙΙΙ κεφάλαιο 1 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 883/2004, εκτός του άρθρου 19 παράγραφος 1, του άρθρου 27 και του άρθρου 35, που αφορούν παροχές σε είδος.

Ισπανία

Ειδικό σύστημα κοινωνικής ασφάλειας για δημόσιους υπαλλήλους.

Ειδικό σύστημα κοινωνικής ασφάλειας για τις ένοπλες δυνάμεις.

Ειδικό σύστημα κοινωνικής ασφάλειας για τους δικαστικούς και το διοικητικό προσωπικό των δικαστηρίων.

Γ. Ειδικά συστήματα για δημόσιους υπαλλήλους στους οποίους δεν εφαρμόζονται οι διατάξεις του τίτλου ΙΙΙ κεφάλαιο 2 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 883/2004 που αφορούν παροχές σε είδος

Γερμανία

Ειδικό σύστημα ατυχήματος για δημόσιους υπαλλήλους

▼B

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ 3

Κράτη μέλη που απαιτούν την απόδοση του κόστους των παροχών σε είδος βάσει κατ' αποκοπή ποσών

(άρθρο 63 παράγραφος 1 του κανονισμού εφαρμογής)

ΙΡΛΑΝΔΙΑ

ΙΣΠΑΝΙΑ

▼M3

ΚΥΠΡΟΣ

———————

▼B

ΚΑΤΩ ΧΩΡΕΣ

ΠΟΡΤΟΓΑΛΙΑ

ΦΙΝΛΑΝΔΙΑ

ΣΟΥΗΔΙΑ

ΗΝΩΜΕΝΟ ΒΑΣΙΛΕΙΟ

▼B

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ 4

Λεπτομέρειες σχετικά με τη βάση δεδομένων που αναφέρεται στο άρθρο 88 παράγραφος 4 του κανονισμού εφαρμογής

1. *Περιεχόμενο της βάσης δεδομένων*

   Ηλεκτρονικός κατάλογος (URL) των σχετικών φορέων θα περιέχει:

   α) τις ονομασίες των φορέων στην ή τις επίσημες γλώσσες του κράτους μέλους καθώς και στα αγγλικά·

   β) τον κωδικό ταυτοποίησης και την ηλεκτρονική διεύθυνση EESSI·

   γ) τα καθήκοντά τους σε σχέση με τους ορισμούς του άρθρου 1 στοιχεία ιγ), ιζ) και ιη) του βασικού κανονισμού και του άρθρου 1 στοιχεία α) και β του κανονισμού εφαρμογής·

   δ) τις αρμοδιότητές τους όσον αφορά τους διάφορους κινδύνους, τύπους παροχών, συστήματα και γεωγραφική κάλυψη·

   ε) ποιο μέρος του βασικού κανονισμού εφαρμόζουν οι φορείς·

   στ) τις ακόλουθες λεπτομέρειες επαφής: ταχυδρομική διεύθυνση, τηλέφωνο, φαξ, ηλεκτρονική διεύθυνση και σχετική διεύθυνση URL·

   ζ) οποιαδήποτε άλλη πληροφορία που απαιτείται για την εφαρμογή του βασικού κανονισμού ή του κανονισμού εφαρμογής.

2. *Διαχείριση της βάσης δεδομένων*

   α) Ο ηλεκτρονικός κατάλογος φιλοξενείται στην EESSI σε επίπεδο Ευρωπαϊκής Επιτροπής·

   β) τα κράτη μέλη είναι υπεύθυνα για τη συλλογή και τον έλεγχο των απαιτούμενων πληροφοριών σχετικά με τους φορείς και για την έγκαιρη υποβολή στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή οποιασδήποτε μνείας ή τροποποίησης που εμπίπτει στην αρμοδιότητά τους.

3. *Πρόσβαση*

   Οι πληροφορίες που χρησιμοποιούνται για λειτουργικούς και διοικητικούς σκοπούς δεν είναι προσιτές στο κοινό.

4. *Ασφάλεια*

   Όλες οι τροποποιήσεις της βάσης δεδομένων (εισαγωγή, ενημέρωση, διαγραφή) καταχωρίζονται. Η ταυτότητα των χρηστών επιβεβαιώνεται πριν γίνει δεκτή η πρόσβασή τους στον κατάλογο προς το σκοπό της τροποποίησης οποιασδήποτε μνείας. Πριν επιχειρηθεί η τροποποίηση μνείας θα ελέγχεται κατά πόσον ο χρήστης είναι εξουσιοδοτημένος για τη συγκεκριμένη ενέργεια. Οποιαδήποτε μη επιτρεπόμενη ενέργεια απορρίπτεται και καταχωρίζεται.

5. *Γλωσσικό καθεστώς*

   Το γενικό γλωσσικό καθεστώς της βάσης δεδομένων είναι τα αγγλικά. Η ονομασία των φορέων και οι λεπτομέρειες επαφής θα πρέπει να εισάγονται επίσης στην ή τις επίσημες γλώσσες του κράτους μέλους.

▼B

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ 5

Τα κράτη μέλη καθορίζουν, σε βάση αμοιβαιότητας, το μέγιστο ποσό απόδοσης που αναφέρεται στο τρίτο εδάφιο της παραγράφου 6 του άρθρου 65 του βασικού κανονισμού, με βάση το μέσο ποσό των παροχών ανεργίας που προβλέπονταν δυνάμει της νομοθεσίας τους κατά το προηγούμενο ημερολογιακό έτος

(άρθρο 70 του κανονισμού εφαρμογής)

ΒΕΛΓΙΟ

ΤΣΕΧΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

▼M3

ΔΑΝΙΑ

▼B

ΓΕΡΜΑΝΙΑ

ΑΥΣΤΡΙΑ

ΣΛΟΒΑΚΙΑ

ΦΙΝΛΑΝΔΙΑ